



Fredag den 19. juni 2020 (D)

1

## 133. møde

Fredag den 19. juni 2020 kl. 10.00

### Dagsorden

#### 1) Eventuelt: 1. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som led i udfasningen af hjælpepakker i forbindelse med covid-19).  
Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).  
(Fremsættelse 18.06.2020).

#### 2) Eventuelt: 1. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge. (Yderligere forlængelse af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge, midlertidig ret til dagpenge til selvstændige og yderligere midlertidig forlængelse af retten til sygedagpenge).  
Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).  
(Fremsættelse 18.06.2020).

#### 3) Forespørgsel nr. F 33:

**Forespørgsel til justitsministeren om at nedbringe antallet af kvindedrab i nære relationer.**

Af Sikandar Siddique (ALT) og Rasmus Nordqvist (ALT).  
(Anmeldelse 21.01.2020. Fremme 23.01.2020).

#### 4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 162:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af billigere lånemuligheder til boliger og erhverv i yderområder.  
Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) m.fl.  
(Fremsættelse 29.04.2020).

Kl. 10:00

### Meddelelser fra formanden

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Mødet er åbnet.

Medlemmer af Folketinget Lars Boje Mathiesen (NB) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om fremrykning af solnedgangsklausulen i lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme (den nye epidemilov).  
(Beslutningsforslag nr. B 178).

Er der nogen, der ønsker at optage dette beslutningsforslag?  
Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Kl. 10:00

### Samtykke til behandling

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

De punkter, som er opført som nr. 1 og 2 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.  
Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

#### 1) 1. behandling af lovforslag nr. L 202:

**Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Yderligere forlængelse af 12-månedersperioden i 225-timersreglen som led i udfasningen af hjælpepakker i forbindelse med covid-19).**  
Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).  
(Fremsættelse 18.06.2020).

Kl. 10:01

### Forhandling

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.  
Værsgo.

Kl. 10:01

(Ordfører)

**Leif Lahn Jensen (S):**

Tusind tak for det. Det har været en ufattelig svær tid for rigtig mange mennesker, svært for virksomhederne og ikke mindst svært for de ansatte. Usikkerheden har været enormt stor. Men man skal heller ikke glemme de arbejdsløse – dem på dagpenge og dem på kontanthjælp, som i en periode ikke kunne få den optimale hjælp fra jobcentrene. Nu er aktiveringsindsatsen begyndt at køre igen, men lad os nu bare være fuldstændig ærlige. Kommunerne har meget travlt med at følge op på det, de selvfølgelig ikke har nået i perioden. Der er også en stor stigning i antallet af arbejdsløse, og der er stadig væk en del virksomheder, der er i vanskeligheder. Og derfor kan det stadig være meget svært at få et arbejde, især for dem, som ikke har formået at bide sig fast på arbejdsmarkedet, og som har været arbejdsløse over en længere periode.

Derfor vælger vi også at udfase hjælpepakkerne i stedet for at stoppe dem brat. Det gør, at man forlænger pausen i dagpengesystemet, og med dette forslag sker der en forlængelse af suspenderingen af 225-timersreglen frem til den 8. september 2020.

Socialdemokratiet støtter forslaget.

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Der er en kort bemærkning. Fru Victoria Velasquez, værsgo.

Kl. 10:02

indtjene de timer, så de kan komme ud af 225-timersreglen, når det er ovre. Så det vil faktisk også være en stor hjælp til dem.

Kl. 10:05

**Victoria Velasquez (EL):**

Tak. Tak til ordføreren for talen. Ordføreren sagde, at vi ikke må glemme de arbejdsløse, og det er jeg meget enig i. Men der er jo nogle, som er blevet glemt med det lovforslag, vi har lavet om 225-timersreglen, og det er de arbejdsløse, som blev ramt af 225-timersreglen før 9. marts. Ordføreren er udmærket klar over den stribe af årsager, der er til, hvorfor flere af de mennesker har andre problemer end ledighed. Hele den logik, der ligger bag 225-timersreglen er, at jo mere, vi fattiggør folk, jo flere arbejdspladser blomstrer der op.

Så jeg ville gerne høre ordføreren, om ikke vi skal se på 225-timersreglen, og om ikke vi skal til at sige, at det er en helt anden form for beskæftigelsespolitik, der skal til, så vi støtter folk og hjælper dem i arbejde i stedet for at straffe dem og sanktionere dem. Tak.

Kl. 10:02

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Så er det hr. Alex Vanopslagh, Liberal Alliance.

Kl. 10:05

**Alex Vanopslagh (LA):**

Tak for det. Ordføreren taler den her suspendering af 225-timersreglen ind i diskussionen om hjælpepakker, så man skal næsten forstå det sådan, at det her er en slags hjælpepakke til dem, der er på kontanthjælp. Jeg må sige, at hjælpepakkerne i form af lønkompenstation til lønmodtagerne giver god mening – det er en hjælp til, at de kan beholde deres arbejde. Hjælpepakkerne til de selvstændige er en hjælp til, at de selvstændige fortsat kan være selvstændige og være i arbejde. Fra

Hvad er det, kontanthjælpsmodtagerne skal have hjælp til? Altså, hvis man nu kalder det her en hjælpepakke, hvad er det så egentlig, man prøver at hjælpe dem til? Det er jo tilsyneladende ikke at komme tilbage i job. Hvad mener Socialdemokratiet at den her suspendering hjælper kontanthjælpsmodtagerne med?

Kl. 10:06

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:03

Kl. 10:03

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:06

**Leif Lahn Jensen (S):**

Nu drejer det her sig jo selvfølgelig om selve covid-19, og det her er en midlertidig ordning, så det her er ikke den generelle. Den generelle får vi selvfølgelig, når vi skal til at snakke ydelser, når Ydelseskommisionen er færdig med sit arbejde, og så får vi den snak på det tidspunkt. Det her drejer sig om, at vi er i en speciel situation, og på grund af den specielle situation er det også helt naturligt, at dem, som har svært ved at finde et arbejde, og dem, som ikke har kunnet det, fordi der ikke har været den samme aktiveringsindsats, fordi jobcentrene er lukket ned, også bliver hjulpet. Det er det, vi snakker om i dag, men den generelle snak skal vi nok tage på det tidspunkt. Men nu synes jeg også, at Ydelseskommisionen skal have lov til at arbejde, og så er jeg sikker på, at vi bagefter får en god politisk snak.

Kl. 10:04

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:04

**Victoria Velasquez (EL):**

Jeg er glad for, at det ikke var en afvisning af, at vi skal se på den del. Men det her handler jo netop også om coronasituationen, det handler også om dem, som er blevet ramt før 9. marts. Ordføreren må jo være enig i, at det kun bliver sværere for dem, der ikke kunne leve op til 225-timersreglen før, at skulle gøre det nu. Nogle af dem, der før har været så langt fra arbejdsmarkedet, at man ikke har kunnet opnå de 225 timer, hvorfor skulle de få lettere ved at gøre det, når mange arbejdspladser har været lukket ned, og når, som ordføreren selv siger, jobcenteret ikke har kunnet gå ind at hjælpe?

Kl. 10:04

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:04

**Leif Lahn Jensen (S):**

Den hjælp, som dem, som ordføreren snakker om her, får, er jo ekstra tid, der kan tælles med her i suspensionsperioden, vi snakker om nu. Det vil sige, at de faktisk har længere tid end normalt til at

**Leif Lahn Jensen (S):**

Jeg synes, jeg sagde det meget tydeligt i min tale, men det er da klart, jeg kan også sagtens forstå, at hr. Alex Vanopslagh måske ikke hørte præcis det, jeg sagde, eller ikke ønskede at høre det. Det, jeg sagde, var, at det her drejer sig om at skabe tryghed for alle dem, som er utrygge, altså virksomhederne, de ansatte derude – det er jo derfor, vi har gjort de ting – og også de arbejdsløse, som ikke har haft mulighed for at få hjælp, og som nu står i en svær situation. For det er jo klart, at der ikke er de jobs, der var før; det er jo klart, at arbejdsgivere, der er så pressede, ikke nødvendigvis står lige nu og vil skabe flere jobs, de kæmper for at overleve. Og det er nok heller ikke den her gruppe, der står først til at få et job.

Så det er et forsøg på at sikre eller hjælpe de her mennesker, samtidig med at vi hjælper alle de andre. Det var også derfor, jeg nævnte alle sammen og ikke kun holdt mig til én gruppe, for vi skal ud over den her situation på den allerbedste måde og så gerne komme over på den anden side så godt som overhovedet muligt – det er jo det, det hele drejer sig om.

Kl. 10:07

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Alex Vanopslagh.

Kl. 10:07

**Alex Vanopslagh (LA):**

Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at hjælpepakkerne jo et eller andet sted er til for at sikre tryghed, så man kan blive i den situation, man er i. Lønmodtagerne kan beholde deres job, de selvstændige kan fortsat være selvstændige, og åbenbart kan kontanthjælpsmodtagerne fortsætte med at være kontanthjælpsmodtagere. Altså, vil ordføreren ikke erkende, at den her suspendering af 225-timersreglen er med til at fastholde folk – måske i en tryghed – på kontanthjælp? Og vil ordføreren ikke mene, at vejen ud af krisen fortsat går igennem at stille relativt strenge krav om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet og sikre, at det fortsat bedre kan betale sig at arbejde. Eller er det her sådan starten på et nybrud om,

at det generelt bare skal være tryggere og mere behageligt og mere lukrativt at være på kontanthjælp?

Kl. 10:11

Kl. 10:07

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Alex Vanopslagh, Liberal Alliance.

Kl. 10:11

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:07

**Alex Vanopslagh** (LA):

Tak for det. Der er sådan et gammelt Venstreslogan, der hedder: Det skal kunne betale sig at arbejde. Jeg ville egentlig høre, om ordføreren mener, at 225-timersreglen bidrager til, at det bedre kan betale sig at arbejde.

Kl. 10:11

**Leif Lahn Jensen** (S):

Socialdemokratiet og jeg som ordfører i de år, jeg har været det, har altid kæmpet hårdt for, at man skal stå til rådighed. Det gælder alle, og det gælder især også de arbejdsløse. Dengang vi kiggede på sanktioner med den tidligere minister, Troels Lund Poulsen, pressede jeg som ordfører og Socialdemokratiet som parti på for, at der ikke er nogen, der skal læne sig tilbage; alle skal selvfølgelig stå til rådighed, hvis de får kontanthjælp eller er på dagpenge. Det har vi kæmpet for til enhver tid, og det skal vi stadig væk gøre.

Jeg mener bare stadig væk, at vi er i en svær situation, en helt anderledes situation, end vi nogen sinde før har prøvet, og der har vi altså passet på hinanden, og vi har taget hensyn til hinanden. Og det gælder ikke bare én gruppe, fordi man måske synes bedre om den gruppe end andre, det gælder alle grupper, og det er jo det, det har drejet sig om.

Kl. 10:08

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så går vi videre til næste ordfører, som er hr. Hans Andersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:08

(Ordfører)

**Hans Andersen** (V):

Tak for det. Over 40.000 flere arbejdsløse og over 200.000 på løn-kompensation er status på det danske arbejdsmarked grundet corona. Hjælpepakkerne har ellers gjort sit for at hjælpe rigtig mange virksomheder og job igennem krisen, men vi ser stadig væk en manglende vækst og færre jobåbninger. Alligevel udfaser vi stille og roligt hjælpepakkerne nu, for selv om hjælpepakkerne har holdt skuden oven vande, skal vi have gang i andre værktøjer for at komme tilbage på det rette spor.

Dette lovforslag ser vi i forbindelse med den aftale, som blev indgået natten til mandag, om udfasning af hjælpepakker, stimuliinitiativer og eksportinitiativer. Den aftale, vi lavede natten til mandag, er jo en aftale, der på en lang række områder sætter helt nødvendige tiltag i gang, for at vi bedst muligt kommer igennem den økonomiske krise, som covid-19 har bragt med sig. Det er en aftale, som betyder, at vi skal udbetale danskernes indefrosne feriepenge; vi har etableret en 10 mia. kr. stor fond, som skal bidrage til at styrke kapitalgrundlaget i større samfundsberende danske virksomheder; 500 mio. kr. i 2020 til en eksportpakke; 3 mia. kr. til sunde virksomheder, der har brug for kapital; og 700 mio. kr. i 2020 til en sommerpakke, der i øjeblikket forhandles, til udmøntning her og nu. Det er alle sammen rigtig gode tiltag.

Aftalen indeholder også tiltag, vi har været med til tidligere at drøfte på beskæftigelsesområdet. Det er tiltag, hvor vi forlænger den såkaldte døde periode i dagpenge- og sygedagpengesystemet for derefter at, hvad skal man sige, udfase den midlertidige pause. Og med dette lovforslag, som den tidligere ordfører på udmærket vis har gjort rede for, forlænger vi således suspenderingen af 225-timersreglen i kontanthjælpssystemet, hvorefter den også skal udfases, altså denne pause.

I Venstre mener vi, at reglen under normale omstændigheder indeholder et rimelighedselement, men omstændighederne, jævnfør det, jeg har sagt i min ordførertale, er i øjeblikket ikke normale, og derfor støtter Venstre op om lovforslaget. Tak.

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:11

**Hans Andersen** (V):

Ja, bestemt. Det er jo også derfor, at Venstre sådan set er fadder til 225-timersreglen. Den gennemførte vi jo i 2015, og vi har stået vagt om den lige siden. Det er en rigtig udmærket regel, der sikrer, at det endnu bedre kan betale sig at arbejde. Og den indeholder et rimelighedselement, hvor vi siger: Jamen der er job at få, og man kan sådan set via et job på meget få timer sikre sig, at man ikke bliver omfattet af 225-timersreglen. Men omstændighederne, hvis man kigger ud ad vinduet, er jo, at de job er der blevet meget, meget færre af grundet covid-19, og derfor finder vi det rimeligt, at vi også giver en pause i forhold til den her 225-timersregel.

Kl. 10:12

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Hr. Alex Vanopslagh.

Kl. 10:12

**Alex Vanopslagh** (LA):

Altså, omstændighederne er, hvis man kigger ud ad vinduet og ud i virkeligheden, at antallet af opslåede jobopslag i marts måned var højere, end det var i december sidste år, hvor der ikke var nogen coronakrise. Og antallet af jobopslag er nu på vej tilbage til niveauet før den her krise. Så det er de reelle omstændigheder.

Jeg bliver nødt til at bede om ordførerens forklaring på, hvorfor det er god Venstrepolitik, at det mindre skal kunne betale sig at arbejde, fordi vi har en økonomisk krise, som vi skal arbejde os ud af. Jeg kan ikke få det til at hænge sammen, men det kan jo være, at ordføreren kan forklare mig, hvorfor det lige præcis er i økonomiske krisetider, hvor der er flere arbejdsløse, at det mindre skal kunne betale sig at arbejde.

Kl. 10:13

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 10:13

**Hans Andersen** (V):

Vi suspenderer, hvad skal man sige, perioden både i dagpengesystemet og kontanthjælpssystemet. Vi giver dagpengemodtagere en pause – det gør vi med et lovforslag senere i dag – og vi finder det rimeligt, at vi også i forhold til kontanthjælpsmodtagere suspenderer 225-timersreglen. Jeg synes blot, at det, hvis man kigger ud ad vinduet, jo ikke er, fordi optimismen er voldsom. Hotellerne i Københavnsområdet er jo ikke, grundet de regler, der er, ved at blive løbet over ende af mennesker, der ønsker at blive betjent, og dermed er jobbene jo bare ikke så mange, og derfor er det rimeligt, at vi i en periode på 2 måneder – og det er jo rigtigt – suspenderer denne 225-timersregel.

Kl. 10:14

Kl. 10:16

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Hr. Lars Boje Mathiesen, Nye Borgerlige.

Kl. 10:14

**Lars Boje Mathiesen (NB):**

Tak. Ordføreren nævner den seneste hjælpepakke, man har indgået aftale om. Kunne ordføreren forklare, hvorfor Venstre vælger at gå ind i en aftale, som går stik imod, hvad de økonomiske vismænd og regeringens egen ekspertgruppe anbefaler, nemlig at udfase de her hjælpepakker fra den 1. juli i stedet for at forlænge dem? Jeg troede, at man i Venstre lyttede til økonomer og til, hvad der var bedst for Danmark og dansk økonomi.

Kl. 10:14

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Og værsgo.

Kl. 10:14

**Hans Andersen (V):**

Vi lytter bestemt også til økonomer, og det, vi har aftalt, er jo, at hjælpepakkerne skal udfases. Så er det jo rigtigt, at det ikke bliver præcis den dato, økonomerne anbefalede; det bliver lidt senere, men de skal udfases. Det er vi overhovedet ikke uenige i, og derfor finder vi også, det er rimeligt at sikre, at når man stiller et krav til kontanthjælpsmodtagere – og det ønsker vi der skal være – så er det også muligt at opfylde det krav, hvis man gør en aktiv indsats. Og det er bare blevet langt, langt sværere i den situation, vi står i, og derfor finder vi det rimeligt, at vi i en kort periode her suspenderer kravet om 225-timersreglen, hvorefter vi glæder os over, at det så vender tilbage.

Kl. 10:15

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 10:15

**Lars Boje Mathiesen (NB):**

Kan ordføreren bekræfte, at økonomerne og alle eksperter anbefalede at stoppe hjælpepakkerne tidligere, end hvad Venstre nu har indgået en aftale om, og at konsekvensen af at forlænge hjælpepakkerne ifølge økonomerne vil være, at man faktisk gør skade på dansk økonomi og det bliver sværere at komme ud af den krise, som vi er i? Det er det, økonomerne siger – kan Venstre bekræfte det?

Kl. 10:15

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:15

**Hans Andersen (V):**

Jeg kan bekræfte, at økonomerne anbefalede, hvornår vi skulle udfase hjælpepakkerne. Men jeg tror, at der er delte meninger om, hvad effekten er af, at vi nu ikke udfaser hjælpepakkerne på præcis den dato, men en anelse senere, og i øvrigt supplerer med de initiativer, vi har aftalt natten til mandag. Det kan også være med til at skabe ny vækst og optimisme, og det har vi i hvert fald brug for.

Kl. 10:16

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Så er det fru Victoria Velasquez. Værsgo.

**Victoria Velasquez (EL):**

Tak for ordet, og tak til ordføreren. Kan ordføreren så ikke også bekræfte, at der faktisk som en del af den rapport, som den økonomiske ekspertgruppe har lavet, står, at de anbefaler, at vi netop forlænger bl.a. den her del om 225-timersreglen? Det er bare for at få det på plads, hvis nogle skulle blive forvirrede af den tidligere ordførers spørgsmål. Det var den ene del.

Den anden del handler om, at der i går, den 18. juni, var 174.219 arbejdsløse. Den 1. september er der flere, der med god grund vurderer, at arbejdsløshedstallet vil vokse endnu mere. Ser ordføreren ikke, at der kan være en grund til, at vi igen kommer til at se på 225-timersreglen og på nogle af de økonomiske sanktioner, der er over for arbejdsløse? For jeg går ud fra, vi begge to godt ved, at der jo ikke pludselig kommer til at opblomstre jobs ved, at vi sanktionerer mennesker med 1.000 kr. om måneden på en i forvejen lav ydelse, når arbejdsløsheden er så høj, og når rigtig mange af dem, som er arbejdsløse, er tættere på arbejdsmarkedet end nogle af dem, der bliver ramt af 225-timersreglen.

Kl. 10:17

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:17

**Hans Andersen (V):**

Jeg kan bekræfte det første, ordføreren spurgte om, men så skiller vandene. Og det er jo ikke nogen hemmelighed, at Enhedslisten og Venstre står forskellige steder i diskussionen om, hvordan vi bringer ledige i arbejde, altså hvordan vi sikrer, at det altid skal kunne betale sig at arbejde i Danmark – der er vi nok meget, meget langt fra hinanden. Men det ændrer jo ikke på, at vi i den diskussion, vi har her, synes, det er rimeligt, at vi i en periode suspenderer 225-timerskravet. Og så ser vi sådan set ikke, at vi skal suspendere det i længere tid. Vi ser, at det her er sidste runde, og så skal vi have skabt vækst og initiativ derude, der gør, at jobbene er der, og at man så også kan få et job og komme i arbejde og blive fri for kontanthjælpen.

Kl. 10:18

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:18

**Victoria Velasquez (EL):**

Tak for det svar fra ordføreren. Lad os så sige, at vi prøver at møde hinanden lidt på midten. Nu siger ordføreren, at det skal kunne betale sig at arbejde. Skal jeg forstå det sådan, at Venstre gerne vil have, at det at møde op på sit arbejde og passe sit job i forhold til virksomhedspraktik så skal tælle med i optællingen af de 225 timer, eller skal det helst ikke kunne betale sig at arbejde – hvordan skal jeg lige forstå det? Vil Venstre gerne have, at virksomhedspraktikken, hvor den arbejdsløse står op, møder på arbejde og passer sit job dér, skal tælle med?

Kl. 10:18

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:18

**Hans Andersen (V):**

Venstre finder ikke anledning til at ændre helt grundlæggende på beskæftigelsespolitikken i Danmark. Virksomhedspraktik er en af de trædesten ind på arbejdsmarkedet, som for rigtig mange mennesker har været springbrættet til jobbet. Og vi finder sådan set, at det

er et udmærket og godt værktøj, som vi skal gøre brug af i større omfang end tidligere. Det skal selvfølgelig være rimeligt, men det er der mange mennesker, der sådan set har haft gavn af. Og vi finder ikke, at det så i sig selv skal medføre, at man skal have løn for den periode, man er i virksomhedspraktik. Det er sådan set springbrættet til det reelle job, hvor du tjener dine egne penge.

Kl. 10:19

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Så er det hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 10:19

**Torsten Gejl (ALT):**

Tak. Det vil jeg egentlig godt følge op på, og jeg vil gå ud fra det her mantra om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Venstres ordfører siger jo, at de her praktikker fører til arbejde. Der er tusinder af danskere, der er i tvangspraktik; de skal ud i praktik i varehuse, byggelagre og alle mulige steder. Man er tvunget til det, for ellers mister man sin hjælp. Jeg tror, at det er under 5 pct. af de praktikker, der fører til job, så hvordan betaler det sig at arbejde i den kontekst?

Kl. 10:20

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Værsgo.

Kl. 10:20

**Hans Andersen (V):**

Jeg finder sådan set, at den gode virksomhedspraktik enten betyder, at man bliver ansat på den pågældende virksomhed efterfølgende, når virksomhedspraktikken er overstået, eller at man via virksomhedspraktikken får tilegnet sig nogle kompetencer, der gør, at man står langt bedre i sin efterfølgende søgen efter det næste job. Så jeg finder sådan set, at virksomhedspraktik er et rigtig godt værktøj, og det er da langt bedre end at være på sådan nogle endeløse aktiveringskurser, som ikke fører nogen steder hen. Så er det bedre at komme ud i en virksomhed og tilegne sig nogle kompetencer der.

Kl. 10:20

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Værsgo, hr. Torsten Gejl.

Kl. 10:20

**Torsten Gejl (ALT):**

Jamen hvis det betyder noget, at folk skal komme i arbejde, og det er under 5 pct., der kommer i arbejde, så kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvordan det argument holder. Og hvilke midler oplever ordføreren der bliver brugt for at sikre, at folk får dokumentation for den læring, de så får? For det første mener jeg ikke, det fører til arbejde, og for det andet er den videntilegnelse totalt uformel, så ingen af argumenterne holder jo egentlig.

Kl. 10:21

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Værsgo.

Kl. 10:21

**Hans Andersen (V):**

Der er vi så grundlæggende uenige. Jeg er lidt usikker på, hvad Alternativet og Enhedslisten egentlig synes skulle være alternativet til en virksomhedspraktik, for det, vi jo har ændret i beskæftigelsespolitikken over en årrække, er, at den er gået fra at handle om kurser af forskellig slags uden perspektiv til, at den nu er meget, meget virksomhedsorienteret, og det indebærer også, at man gør brug af virksomhedspraktik, og den indsats vil jeg gerne støtte op om.

Kl. 10:22

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det, og så er der ikke flere kommentarer. Vi går videre til hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:22

(Ordfører)

**Bent Bøgsted (DF):**

Tak for det, formand. Det her lovforslag vil give en forlængelse af suspenderingen af optjeningskravet til 225-timersreglen. Sidste gang vi havde debatten, stemte Dansk Folkeparti gult til det, og det gjorde vi af den grund, at jobcentrene var lukket ned, og det vil sige, at kontanthjælpsmodtagerne ikke kunne få hjælp til at finde et job. Det hele var lukket ned. Regeringen havde lukket jobcentrene ned og sendt medarbejderne hjem, og de havde ikke kontakt til nogen virksomheder.

Nu er jobcentrene så vendt tilbage, og de er godt i gang med at yde den indsats over for de ledige, som de skal, og der bliver åbnet mere og mere op, og vi kan også se, at vi kommer ind i en periode, hvor der begynder at blive brug for noget mere kortvarig arbejdskraft. Derfor har vi i Dansk Folkeparti den holdning, at det ikke er nødvendigt at forlænge perioden med suspenderingen af 225-timersreglen. Vi skal have gang i det igen. Vi skal have jobcentrene til at hjælpe kontanthjælpsmodtagerne til at få et korterevarende job, så de kan optjene de 225 timer, som de har brug for, og derfor stemmer vi nej til at forlænge suspenderingen.

Kl. 10:23

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Der er en bemærkning. Værsgo, fru Victoria Velasquez, Enhedslisten.

Kl. 10:23

**Victoria Velasquez (EL):**

Tak for ordet. Ordføreren sagde, da vi førstebehandlede den her del af forslaget første gang, at Dansk Folketing jo troede, at det hele snart ville vende tilbage til normalen, og nu kan vi se, at det ikke er rigtigt. Tallene fra i går viser, at 174.219 er arbejdsløse. Over 150.000 mennesker står uden arbejde, og det er, mens vi stadig har hjælpepakkerne i gang. Jeg ved, at ordføreren også er bekymret for, hvad der sker, når det er, at hjælpepakkerne kommer til at stoppe, og vi skal se, hvordan arbejdsløshedstallene er der.

Så synes ordføreren ikke, at der var en rimelig grund til, at vi indførte suspenderingen af 225-timersreglen til at starte med? Og giver det ikke noget plads til en refleksion om, at vi faktisk skal forlænge den 2 måneder? Tak.

Kl. 10:24

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:24

**Bent Bøgsted (DF):**

Nej, for Dansk Folkeparti var det begrundet i, at jobcentrene var lukket ned, så de ikke kunne yde den indsats. Derfor kunne vi godt se, at det var rimeligt, at man kunne suspendere. Vi stemte gult til det dengang, men vi kunne godt se, at der var noget rimelighed i at suspendere det, når de ikke kunne få hjælp fra jobcentrene. Nu er jobcentrene kommet i gang, de er tilbage på arbejde, og så vidt jeg erindrer, er der ikke nogen kommuner, der har nogle medarbejdere, der ikke er på arbejde. Det skulle måske lige være Hjørring Kommune, hvor der lige nu er lidt smitte, og hvor der er nogle, der er sendt hjem og arbejder hjemmefra, men ellers er jobcentrene i fuld gang med at yde den indsats, som de skal, og derfor kan vi ikke se

nogen grund til at forlænge suspenderingen af 225-timersreglen. Fru Victoria Velasquez nævner så hjælpepakkerne og dagpengemodtagere og lønkompensationsordningen og den slags. Det er en lidt anden situation, men det er jo så ikke den her pakke, som vi skal snakke om nu.

Kl. 10:25

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Så er der ikke flere kommentarer? Undskyld. Jeg skal lige minde om, at man skal trykke sig ind hver gang, også når man ønsker det næste spørgsmål, så jeg kan se det heroppe. Værsgo.

Kl. 10:25

**Victoria Velasquez (EL):**

Når ordføreren fremlægger sit argument på den måde, kommer det til at lyde, som om 225-timersreglen eksisterer for at sætte gang i jobcentrene. Men er baggrunden for 225-timersreglen ikke den tankegang, at hvis man gør livet lidt mere elendigt, hvis han fattiggør folk bare lidt mere, så skulle der blomstre nogle jobs op, fordi det jo kun er i motivationen, at det mangler, for at folk kan komme i arbejde? Så når det er, at vi ser, at der overhovedet ikke er det antal opslåede stillinger, i forhold til hvor mange arbejdsløse der er, så er det vel ikke motivationen, der er noget galt med i forhold til at få jobskabelse? Så jeg skal bare lige høre helt klart: Handler det med 225-timersreglen ikke om at få folk i arbejde og ikke om at få gang i jobcentrene? Tak.

Kl. 10:26

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak, og værsgo.

Kl. 10:26

**Bent Bøgsted (DF):**

225-timersreglen handler om at få folk i gang med at arbejde. Det betyder, at de, hvis de får nogle timer ude på arbejdsmarkedet, så får rodfæste på arbejdsmarkedet, og at de derefter har nemmere ved at få et job. Jobcentrene er sat i verden for at hjælpe de ledige med at finde et job, og det kunne de selvfølgelig ikke gøre, da det var lukket ned. Det kan de nu, hvor de er kommet tilbage. Så er det deres opgave at gå ud og hjælpe dem, der er raske og rørige, og som mangler nogle timer for at opfylde 225 timer, og hjælpe dem med at finde et arbejde, hvis de ikke selv kan.

Så skal vi lige være opmærksomme på, at det langtfra er alle de mere kortvarige job, der bliver slået op på Jobnet. Der er også noget, der handler om, at man selv skal kontakte virksomheder for at opsøge et arbejde. Sådan har det altid været, og sådan har jeg også selv gjort, da jeg var ude på arbejdsmarkedet. Jeg er så en af de få herinde, der har været ude på det almindelige arbejdsmarked, hvor man skulle rejse rundt og prøve at finde et arbejde og tage det arbejde, der var.

Kl. 10:27

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Samira Nawa, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 10:27

(Ordfører)

**Samira Nawa (RV):**

Mange tak. I forbindelse med førstebehandlingen af L 169, da vi første gang forlængede perioden for at opfylde beskæftigelseskravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, sagde jeg, at 225-timersreglen nu egentlig aldrig har været rimelig set med radikale øjne, hverken før eller efter coronakrisen og i særdeleshed ikke under

coronakrisen. Der står jeg fortsat, og jeg kan meddele, at Radikale Venstre naturligvis støtter lovforslaget.

Kl. 10:28

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Vi går videre. Fru Halime Oguz, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 10:28

(Ordfører)

**Halime Oguz (SF):**

Tak, fru formand. Jeg vil lige starte med at sige, at jeg er her på vegne af min kollega, Karsten Hønge, som ellers er beskæftigelsesordfører, men desværre ikke kunne være her.

Med lovforslaget forlænges suspenderingen af 225-timersreglen med 2 måneder frem til den 8. september 2020. SF er en del af aftalen bag lovforslaget, og vi støtter selvfølgelig lovforslaget.

Suspenderingen af 225-timersreglen under covid-19 har fra starten af epidemien været en mærkesag for SF. For der er tale om de borgere, som i forvejen har mindst, og som vil blive straffet urimeligt og unødigt hårdt med 225-timersreglen i en tid, hvor det er umuligt for en kontanthjælpsmodtager at finde et job. Over 37.000 flere har meldt sig ledige mellem den 8. marts og den 7. juni, så det er ikke ligefrem blevet lettere, tværtimod. Derfor er vi i SF glade for, at vi nu forlænger suspenderingen, og vi støtter som sagt lovforslaget. Tak.

Kl. 10:29

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Der er ingen, der har kommentarer. Fru Victoria Velasquez, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 10:29

(Ordfører)

**Victoria Velasquez (EL):**

Tak, formand. Der findes medborgere, som har så få penge, at de må fravælge medicin og mad sidst på måneden. Kontanthjælpsmodtagere og medborgere på integrationsydelse er nogle af dem. Særlig hårdt ramt er dem, som bliver ramt af 225-timersreglen, og som i værste tilfælde får rigtig svært ved at få hele familiens økonomi til at hænge sammen. Det er udtryk for en logik, som er, at hvis vi bare gør folk lidt fattigere, hvis vi bare gør deres liv lidt mere elendigt, ja, så skal der pludselig blomstre jobs op.

Det har hele tiden været en ekstremt uretfærdig lov, hvor bl.a. syge mennesker reduceres i ydelsen, hvis de ikke finder 6 ugers fuldtidsarbejde på 1 år eller 5 timers arbejde om ugen. Der er jo en årsag til, at man søger om støtte og hjælp. Det er, fordi man ikke kan få et arbejde, men det bryder det her forslag med. Det er umuligt for mange, enten fordi de er for syge, eller fordi der ikke er nogen, der vil ansætte dem, og det siger sig selv, at det er helt umuligt at skaffe de timer under coronakrisen. Det er også derfor, at det var så vigtigt, at vi fik forlænget suspensionsperioden med yderligere 2 måneder frem til den 8. september, så der ikke er flere, som presses ud i total fattigdom.

Men jeg synes også, at vi bliver nødt til at bruge lejligheden til at sige – også for at der ikke er nogen partier bag den her aftale om 225-timersreglen, der skulle komme til at glemme det – at det altså ikke er alle mennesker før coronakrisen, som netop er nogle af dem, der blev ramt af 225-timersreglen, der bliver hjulpet. Der er stadig flere, som går på de reducerede ydelser, og som ikke har nogen udsigt til at skulle skaffe sig 225 timers arbejde under corona, og det råber ærlig talt til himlen af uretfærdighed. Jeg synes helt ærligt: Hvorfor er det, at vi ikke sætter kræfterne ind på at prøve at skabe et mere rummeligt arbejdsmarked? Hvorfor er det, at vi ikke prøver at se på, hvordan vi kan skabe flere mindre jobs, styrke muligheden

for at kunne lave fleksjobs, rent faktisk give folk nogle retskrav om, at de skal kunne blive afklaret, i stedet for at de skal køre rundt i møllen? Flere af jer ved det, fordi I får henvendelser om det, og det har været i pressen flere gange. Der er syge mennesker, der er på kontanthjælp, og som har været det i rigtig mange år.

Lad mig slutte af med at minde partierne bag fattigdomsydelserne om, at når vi rammer den 9. september, er der hverken flere jobs eller færre arbejdsløse. Tværtimod vil situationen være endnu dårligere for vores syge medborgere på kontanthjælp og integrationsydelse. For dem vil det opleves som en uretfærdig straf, at deres ydelse nedsættes, hvis de ikke kan skaffe 225 timers arbejde, uagtet hvor stor deres motivation end skulle være.

Vi støtter lovforslaget, selv om det langt fra er godt nok. Tak.

Kl. 10:32

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Hr. Lars Boje Mathiesen for en bemærkning. Værsgo.

Kl. 10:32

**Lars Boje Mathiesen (NB):**

Tak. Når ordføreren nu harcelerer over, at man gør folk fattigere, kan ordføreren så ikke forklare, hvorfor Enhedslisten har lagt stemmer til en finanslov, som gør samtlige indkomstgrupper i Danmark fattigere?

Kl. 10:32

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:32

**Victoria Velasquez (EL):**

Det har vi heller ikke.

Kl. 10:33

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 10:33

**Lars Boje Mathiesen (NB):**

Ifølge Finansministeriet er der fremlagt beregninger af, at samtlige indkomstgrupper bliver fattigere på grund af den finanslovsaftale, som er indgået i 2019, altså finansloven for 2020. Kan man bekræfte det?

Kl. 10:33

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:33

**Victoria Velasquez (EL):**

Der er mange ting, der kan være problematiske ved finansloven. Bl.a. regnes det slet ikke med, hvor meget det giver tilbage, at vi ikke skal betale for vores hospitaler, og hvor meget vi får ud af, at vi faktisk har lige adgang til sundhed, at vi vælger at prioritere de offentlige dele, og at der er flere ting, der kommer til at komme massive investeringer i. Så jeg deler desværre ikke ordførerens synspunkt. Tak.

Kl. 10:33

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Alex Vanopslagh.

Kl. 10:33

**Alex Vanopslagh (LA):**

Men nu var det jo ikke med den her finanslov for sidste år, at man sikrede lige og fri adgang til sygehusene. Nej, det var en finanslov,

som bl.a. gik på at give flere penge til dem, der er arbejdsløse, så de ikke var i fattigdom. Samtidig lyttede man også til et andet ønske fra Enhedslisten, nemlig at indføre så mange afgifter, at Finansministeriet siger, at dem, der er blandt de 10 pct. fattigste i Danmark, bliver endnu fattigere i fremtiden, selv om de får højere ydelser, fordi de bliver ramt så hårdt af afgifterne. Så når man følger Enhedslistens politik med højere ydelser og højere afgifter, giver det mere fattigdom.

Det er da vel rimeligt, at ordføreren skal forholde sig til hykleriet og dobbeltmoralen i, at man står på landets fineste talerstol uge efter uge efter uge og tordner imod, at ydelserne er for lave og der er massiv fattigdom, men samtidig kæmper for en finanslov, der har så høje afgifter, at dem, der har allermindst, bliver endnu fattigere. Det hykleri ville hr. Lars Boje Mathiesen gerne have ordføreren til at forholde sig til, og det er da kun rimeligt, at ordføreren så reelt forholder sig til det.

Kl. 10:34

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:34

**Victoria Velasquez (EL):**

Tak for det. Måske ordføreren skulle holde sig til at fremføre sin egen politik, når ordføreren umiddelbart ikke kan Enhedslistens politik. Vi går ind for en progressiv beskatning og er umiddelbart ikke fortalere for flade skatter. Når det så er sagt, er der flere ting her, som gør, at det kommer til at være dem, som har allermest, der kommer til at bidrage. Og jeg er helt med på, at der kan være sociale elementer i forhold til cigaretafgifter, hvis det er den del, som ordføreren taler om, og det synes jeg også er værd at diskutere, altså de sociale konsekvenser, det kan have – om det er rimeligt og fair – og sundhedsargumentet over for det. Men at sige, at det her skulle være noget, der tager fra de fattige og giver til de rige, er sgu rimelig skævt – undskyld.

Kl. 10:35

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Jeg kan se nogle gange på ordførerne, at man tager tilløb til at få anden bemærkning, men vil man ikke godt være venlig at trykke på knappen, så er det meget nemmere at følge med.

Værsgo.

Kl. 10:35

**Alex Vanopslagh (LA):**

Jeg er stadig væk lidt ny herinde. (Victoria Velasquez (EL): Det var også nyt for mig).

Der er ingen, der påstår, at man tager fra de fattige og giver til de rige – det er bare staten, der tager fra de fattige gennem afgifter. Det er bare det, det er. Det er ikke noget med at give det videre til de rige. Men vi kan jo godt diskutere de ting, som ordføreren lægger op til, nemlig det her med cigaretafgiften, for det er de øgede afgifter på tobak, som jeg mener Enhedslisten også har ønsket, som gør, at dem, der har allermindst i det her samfund, selv efter en forhøjet kontanthjælp, har endnu mindre, end de havde, inden en rød regering kom til. Inden Enhedslistens afgørende mandater kunne gøre indflydelse på dansk politik, var de mindre fattige, end de er i dag. Kan ordføreren ikke bare forklare, hvorfor det er god Enhedslistepolitik at gøre folk fattigere med en højere tobaksafgift.

Kl. 10:36

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det, og værsgo.

Kl. 10:36

Kl. 10:38

**Victoria Velasquez (EL):**

Altså, der er flere ting, der er sket, f.eks. afviklingen af satspuljen, som jo netop tog fra pensionister, fra arbejdsløse osv. for at finansiere rigtig gode tiltag, men altså tog fra nogle af dem, der har mindst; det er blevet stoppet.

Derudover synes jeg da, det er interessant, at Liberal Alliance pludselig kerer sig om de arbejdsløses økonomi. Det er sjovt, for når vi netop, som er det, det her rent faktisk handler om, diskuterer 225-timersreglen og de økonomiske årsager, så er der bare total kulde og ingen forståelse over for den her gruppe, i forhold til at man giver dem så få penge. Men når det handler om et par kroner i forhold til cigaretter, er Liberal Alliance oppe at køre. Hvis det reelt er et ønske fra Liberal Alliance, at vi skal sikre en økonomisk tryghed for kontanthjælpsmodtagerne, vil jeg meget gerne fortsætte det forløb, men det betvivler jeg ærlig talt.

Kl. 10:36

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Så er der ikke flere bemærkninger. Den næste er fru Hanne Bjørn-Klausen, Konservative Folkeparti.

Kl. 10:37

(Ordfører)

**Hanne Bjørn-Klausen (KF):**

Tak for det. Jeg er her på vegne af hr. Naser Khader, og jeg holder ordførertalen for ham i dag.

I Det Konservative Folkeparti mener vi ikke, at der er behov for at forlænge suspenderingen af 225-timersreglen. Det er først og fremmest vigtigt at huske, at et krav om 225 timers arbejde på et helt år er et relativt beskedent krav. Det mener vi stadig væk godt at man kan opfylde på trods af covid-19. Man skal huske på, at vi her fra Folketingets side har brugt rigtig mange penge til netop at holde gang i økonomien, og jo mere der åbnes op for økonomisk aktivitet, jo nemmere bliver det også at leve op til 225-timerskravet.

Det er vigtigt, at vi fortsat stiller krav til borgere på kontanthjælp, og derfor kan vi i Det Konservative Folkeparti ikke se behovet for det her lovforslag og kan derfor heller ikke støtte det.

Kl. 10:37

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Der er lige en bemærkning. Fru Victoria Velasquez, værsgo.

Kl. 10:37

**Victoria Velasquez (EL):**

Tak for det. Ordføreren siger, det er vigtigt, at vi stiller krav til de arbejdsløse. Jeg synes, det er dejligt, at vi kan møde hinanden med forventninger og krav, så længe det er nogle, man har mulighed for at kunne indfri. Jeg håber, at ordføreren er enig i, at det at stille krav, som man ikke kan indfri – om det så er til elever i folkeskolen, eller om det er til arbejdsløse, eller hvem det nu skulle være – ikke fører noget godt med sig.

Så jeg vil bare høre, hvad ordføreren så har tænkt sig at gøre, for at de her mennesker rent faktisk har mulighed for at kunne leve op til 225-timersreglen. Er der nogle særlige overvejelser om nogle jobs, der skal skabes, eller hvordan vil ordføreren sikre, at de her mennesker har mulighed for det? Flere af dem er ufaglærte. Det kunne jeg rigtig godt tænke mig at høre, især nu hvor Konservative er gået fra en aftale, der skal sikre et løft af de arbejdsløses uddannelsesniveau.

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak, og værsgo.

Kl. 10:38

**Hanne Bjørn-Klausen (KF):**

Altså, vi har nogle jobcentre, som har til opgave at hjælpe alle dem her på kontanthjælp med at finde noget arbejde. Det er jo ikke noget, jeg heroppefra kan stå og skabe til dem.

Kl. 10:38

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Victoria Velasquez.

Kl. 10:38

**Victoria Velasquez (EL):**

Det er noget, vi faktisk har hørt fra socialrådgiverne, altså at det jo er enormt svært at skulle skabe en tilknytning til virksomheder, hvis ikke der er de fornødne jobs. Der er jo meget, vi kan gøre herindefra for at sikre, at der kan være et mere rummeligt arbejdsmarked. Så jeg vil bare høre, om man, når nu man siger, at man ville stille krav, så slet ikke har overvejet, at man skal kunne sikre, at de arbejdsløse rent faktisk kan leve op til de krav.

Kl. 10:39

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 10:39

**Hanne Bjørn-Klausen (KF):**

Det er vigtigt at stille krav, fordi det er vigtigt, at man trods alt forsøger. Jeg kan ikke herfra sige, om der er de jobs, men det er vigtigt, at man i hvert fald forsøger. Og det er det, man gør med 225-timersreglen, når man stiller krav om, at de trods alt skal gøre et forsøg.

Kl. 10:39

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Så er der ikke flere kommentarer. Hr. Lars Boje Mathiesen, værsgo.

Kl. 10:39

(Ordfører)

**Lars Boje Mathiesen (NB):**

Nye Borgerlige kan ikke støtte forslaget.

Kl. 10:39

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Og den næste er hr. Alex Vanopslagh, Liberal Alliance.

Kl. 10:39

(Ordfører)

**Alex Vanopslagh (LA):**

Det kan vi heller ikke i Liberal Alliance. Vi har jo haft en fin debat i løbet af dagen, og når vi – hvordan skal man sige det – laver hjælpepakker, er det for at give folk tryghed og for at give dem mulighed for at forblive i den situation, de er i. Det er derfor, vi giver hjælpepakker til lønmodtagere, nemlig så de fortsat kan være lønmodtagere i stedet for at være arbejdsløse. Vi giver hjælpepakker til selvstændige, så de kan blive ved med at være selvstændige i stedet for at være arbejdsløse.

Men når vi giver hjælpepakker til kontanthjælpsmodtagere, som gør, at det mindre kan betale sig at arbejde, og som gør det mere økonomisk attraktivt at være uden for arbejdsmarkedet, så er det



en hjælp til at øge trygheden ved at være på kontanthjælp. Og det mener vi ikke er fornuftigt eller rimeligt.

Man kunne godt argumentere for det, som nogle har forsøgt i dag, ved at sige: Jamen fordi det er en ekstraordinær situation, hvor det er umuligt at finde et arbejde, skal man jo ikke straffes for, at man ikke kan finde et arbejde. Men igen: Antallet af jobopslag i marts måned var højere, end det var i december måned sidste år, så i marts måned var det så muligt at finde et arbejde. Når man ser på antallet af jobopslag nu, er vi ved at være tilbage på niveauet fra før krisen. Der er ikke noget, der tyder på, at arbejdsmarkedet er nedfrosset. Det eneste, der gør, at arbejdsmarkedet fortsat i en eller anden grad er nedfrosset, er den ulogiske beslutning om at forlænge hjælpepakkerne stik imod de anbefalinger, der er kommet fra økonomer og den ekspertgruppe, der blev nedsat til at rådgive politikere. Og så kunne vi politikere – nu skal jeg ikke begynde at lyde som Nye Borgerlige, der siger, at det er alle andre, der er politikere; det er jeg også selv – sidde den ekspertgruppe overhørig.

Så samlet set synes vi ikke, der er noget, der taler for, at det her er en god aftale. Jeg kan godt forstå det, hvis man mener det på venstrefløj. For der har man jo altid ønsket, at det skal være mere attraktivt at være uden for arbejdsmarkedet. Nu har man jo fundet en ny mark, coronamarken, som man så kan ride sine kæpheste ud over. Men det gør det ikke klogere af den grund.

Kl. 10:41

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Tak. Hr. Torsten Gejl, Alternativet.

(Ordfører)

**Torsten Gejl (ALT):**

Tak. Jeg er jo en af de fire politikere her i salen, som var her, dengang vi debatterede indførelse af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen. Det var en lang, lang debat – den største debat, jeg har oplevet i Folketinget. Vi havde tre maratonbehandlinger her i salen, og vi havde et utal af samråd og høringer og arrangementer, hvor vi prøvede at dæmme op for det. Alternativet kæmpede selvfølgelig med næb og klør mod den uanstændige lovgivning, der ikke alene fattiggør folk, men også fratager dem deres sociale frihedsrettigheder.

Så er det selvfølgelig en dejlig ting i den her ulyksalige krise og forfærdelige situation, at vi trods alt kan sætte 225-timersreglen på pause, og det er jo en glæde at stå her og være med til det. Det ville have været rart at have dem med, som ikke havde nået at optjene pengene, før coronakrisen gik i gang, som ikke havde nået at optjene de 225 timer, og som derfor er på en lavere ydelse. Der er ikke noget argument for, at de ikke skal med. Jeg har ikke hørt noget argument for det, de skal bare ikke med. På den måde vælger vi jo at reducere indtægten for de laveste indkomster igen og igen i opgangstider, som det jo var, da vi tog den her beslutning. Så gang på gang træffer vi det valg, at selv om det går rigtig, rigtig godt i samfundet, hvilket det gjorde på det tidspunkt, skal de laveste ydelser reduceres. Det er et bevidst valg, men det bliver aldrig Alternativets valg. Så vi er rigtig glade for at stemme for det her lovforslag om 225-timersreglen, og vi ønsker den i virkeligheden hen, hvor peberet gror.

Kl. 10:43

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Tak for det. Der er ikke flere, der ønsker ordet. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 10:43

**Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):**

Tak for ordet, formand. Og mange tak til ordførerne for bemærkningerne. Jeg er glad for, at vi igen kan lave en hastebehandling af en

forlængelse af suspenderingen af 225-timersreglen. Danmark er nu et godt stykke inde i en genåbning af samfundet. Hjælpepakkerne har virket. De har bl.a. bidraget til, at dansk økonomi har et bedre afsæt for genopretningen, der venter forude. Med aftalen om udfasning af hjælpepakker, stimuliinitiativer og eksportinitiativer er der aftalt en forlængelse af en række af initiativerne på beskæftigelsesområdet. Hjælpepakkerne udfases, i takt med at samfundet åbner igen. Det betyder, at eksempelvis suspenderingen af anciennitetstællingen i dagpengesystemet forlænges med 2 måneder. Ordningen for den midlertidige forlængelse af retten til sygedagpenge forlænges i 3 måneder.

Parallelt med at hjælpepakkerne forlænges som led i en udfasning, er det også relevant at tage stilling til vilkårene for borgere i kontanthjælpsystemet. Med det her lovforslag foreslås det, at suspenderingen af 225-timersreglen forlænges med yderligere 2 måneder, således at der samlet set sker en forlængelse af 12-månedersperioden med 6 måneder. Perioden fra den 9. marts til den 8. september 2020 frem for den 8. juli 2020 vil derved blive anset for en forlængelsesgrund på linje med de øvrige grunde, der kan forlænge perioden til optjening af 225 timers arbejde. Personer, der er omfattet af 225-timersreglen, men som endnu ikke har fået nedsat deres ydelse, får derfor ikke nedsat hjælpen i denne periode, og perioden tæller for alle omfattet af 225-timersreglen som en forlængelsesgrund.

Jeg vil gerne takke for drøftelsen i dag og ser frem til den forestående behandling i udvalget.

Kl. 10:45

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Der er ikke nogen kommentarer. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) 1. behandling af lovforslag nr. L 203:**

**Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om sygedagpenge. (Yderligere forlængelse af perioder, der ses bort fra ved forbrug af arbejdsløshedsdagpenge, midlertidig ret til dagpenge til selvstændige og yderligere midlertidig forlængelse af retten til sygedagpenge).**

Af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard).

(Fremsættelse 18.06.2020).

Kl. 10:45

**Forhandling**

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:46

(Ordfører)

**Leif Lahn Jensen (S):**

Vi har alle været igennem en tid, som vi aldrig nogen sinde har oplevet før. Den almindelige danskers hverdag har ændret sig markant, og vi har været nødt til at tage nogle meget vigtige, men også hurtige beslutninger. Det har vi gjort, og vi har gjort det på tværs af partierne, og det er rigtig godt. Og hvis vi skal kigge på hele perioden, hvor covid-19 har ramt os, så synes jeg faktisk også, der er

en god rød tråd i den måde, vi har handlet på, når man kigger på det med øje for beskæftigelse, som jeg jo gør.

Det vigtigste, vi skulle gøre, var at skabe tryghed for den enkelte – tryghed for virksomhedsejeren, der var bange for at miste alt, hvad vedkommende havde kæmpet for i flere år; tryghed for den enkelte ansatte, som var bange for at miste sit job og dermed sin indtægt; og tryghed for den arbejdsløse, som har rigtig svært ved at finde et job i de her tider.

Det ser ud til at virke, da der stadig er optimisme at spore både hos virksomheder og ansatte, selv om der stadig væk også er rigtig mange, der har det svært og er meget bekymrede. Derfor er det næste skridt at sætte gang i hjulene igen, at vi alle skal bruge flere penge, og at vi derfor skal beholde så mange arbejdspladser som overhovedet muligt og gerne skabe nogle flere. Derfor var det også meget vigtigt med den pakke, vi lavede i weekenden, hvor man netop besluttede at give folk flere penge mellem hænderne, så hjulene kunne komme i gang.

Den sidste vigtige ting i hele fortællingen er, at vi skal bruge denne tid, hvor der er flere arbejdsløse end normalt, på en god og fornuftig måde. Det har netop gjort, at vi har lavet en aftale og brugt 730 mio. kr. til opkvalificering, så dem med de laveste kompetencer står klar efter krisen og kan bide sig fast på arbejdsmarkedet.

Med dette lovforslag er vi nu i gang med at udfase hjælpepakkerne og fortsat skabe trygheden og troen på, at det nok skal blive godt igen så hurtigt som overhovedet muligt. Vi hjælper de selvstændige, som har det svært, og vi forlænger hjælpepakkerne for dem på dagpenge og sygedagpenge.

Socialdemokratiet støtter forslaget.

Kl. 10:48

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Der er ingen kommentarer. Hr. Hans Andersen, Venstre, som ordfører. Værsgo.

Kl. 10:48

(Ordfører)

**Hans Andersen (V):**

Tak for det. I Venstre støtter vi op om beslutningen om at udfase hjælpepakkerne, i takt med at samfundet åbner igen – hjælpepakker, som var helt ekstraordinære tiltag, der skulle sikre, at danske virksomheder, selvstændige og lønmodtagere kom bedst muligt igennem krisen. Men selv om Danmark så småt er genåbnet, er der jo stadig væk virksomheder og medarbejdere, der har hårdt brug for hjælp. Her tænker jeg især på de virksomheder, der fortsat er omfattet af forbud, eller hvis kerneforretning er væsentlig begrænset af f.eks. forsamlingsforbuddet, og her er det meget vigtigt, at der fortsat ydes compensation til virksomheder, selv om hjælpepakkerne bliver udfaset.

I den forbindelse forlænger vi jo med det her lovforslag den såkaldte døde periode i dagpenge- og sygedagpengesystemet, hvorefter den skal udfases. Samtidig giver vi selvstændige, der er direkte omfattet af et forbud mod at drive virksomhed, ret til dagpenge uden at skulle lukke virksomheden med afmelding af cvr-nummeret. Det er tiltag, som er helt nødvendige i en tid, hvor vi har oplevet et meget stort antal nyledige, og i en økonomi, hvor der stadig væk er manglende vækst og færre job at søge.

Venstre støtter dermed op om lovforslaget. Tak.

Kl. 10:50

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Der er heller ikke her nogen bemærkninger, så den næste er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

**Bent Bøgsted (DF):**

Tak for det, formand. Så står vi med en ny hastelov. Dem har vi efterhånden godt nok haft mange af på beskæftigelsesområdet, og vi får endnu flere, inden vi er færdige med det her.

Den her hjælpepakke er en aftale, som Dansk Folkeparti ikke er en del af, men vi har taget den beslutning, at i forhold til de aftaler, der er, som vi ikke er med i, stemmer vi for det, som vi kan lide, og imod det, vi ikke kan lide.

I det her lovforslag er der selvfølgelig mange gode ting. Man forlænger anciennitetstællingen i dagpengesystemet med 2 måneder, og man suspenderer G-dage ved arbejdsfordeling og hjemsendelse frem til den 31. august 2020, og retten til sygedagpenge bliver forlænget i 3 måneder, så det løber frem til den 30. september 2020. Det er noget af det, som vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig stemmer ja til. Der er også dagpengeregler for selvstændigt erhvervsdrivende, så de ikke skal afhænde deres virksomhed, hvis de skal have dagpenge. Vi har også tidligere debatteret, om det kunne lade sig gøre, at de ikke skulle afhænde deres virksomhed, hvis de midlertidig blev ledige. Det kan vi også godt støtte.

Men noget af det, som vi er meget tvivlsomme over for, og som jeg synes ministeren skulle bruge noget af taletiden heroppe på at forklare ordentligt, er den her ordning med, at man giver selvstændige ret til dagpenge, hvis de melder sig ind i en a-kasse i perioden fra den 9. juli til den 8. august. Hvis man melder sig ind i en a-kasse og betaler bagud, får man ret til dagpenge. Man skal så betale 1 år fremadrettet. Det er sådan lidt nytænkning i den forbindelse, at man kan gøre det. Det kan selvfølgelig også undre Dansk Folkeparti, hvis man giver selvstændige ret til det, hvorfor almindelige lønmodtagere, der ikke var med i en a-kasse, ikke kan benytte sig af samme ordning. Men den sammenhæng må ministeren godt lige forklare heroppe fra talerstolen, når ministeren engang kommer herop, for det virker altså lidt underligt på os.

Jeg har også forstået det sådan, at man som nytillflytter ikke kan komme til Danmark og slå sig ned som selvstændig og så få ret til dagpenge. Man skal have optjent ret til det ved at betale skat i Danmark i et stykke tid. Man skal have nogle regnskaber.

Men jeg synes, at ministeren skulle bruge lidt tid her på talerstolen på at forklare og gennemgå, hvorfor det skal være på den måde, og hvorfor lønmodtagere, der har mistet deres job – der er nogle, der ikke har været med i a-kassen, der er røget på kontanthjælp – ikke skulle have samme ret til at melde sig ind og betale for 1 års kontingent, så de kan komme ind i en a-kasse og så få ret til dagpenge. Det virker sådan lidt misvisende.

Dansk Folkeparti støtter forslaget, men vi synes, at det punkt her er lidt kritisk, og at det kræver en lidt bedre forklaring fra ministeren på, hvad baggrunden er for, at man gør det. Det er selvfølgelig for at redde virksomheder, for at redde selvstændige, hvis de er nødt til at lukke ned, men hvorfor skal de lønmodtagere, der ikke havde dagpengeret, ikke kunne få samme mulighed for at melde sig ind og få ret til dagpenge, hvis de lige betaler de her 4.000 kr. tilbage i tiden? Den forskelsbehandling synes vi virker lidt underlig. Men vi siger ja til forslaget.

Kl. 10:54

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Vi går videre. Fru Samira Nawa, Det Radikale Venstre.

Kl. 10:54

(Ordfører)

**Samira Nawa (RV):**

Tak for det, formand. Coronakrisen har ramt mange mennesker, herunder også selvstændige. De er blevet hårdt ramt på deres forret-

ning og livsgrundlag. En del af dem er ikke forsikret i en a-kasse, fordi reglerne kræver, at man nedlægger sin virksomhed for at få adgang til dagpenge. Naturligvis er det selvstændiges eget ansvar at forsikre sig imod ledighed, men i en ekstraordinær situation giver det god mening, at selvstændige får mulighed for at få dagpenge uden 12 måneders forudgående a-kasemedlemskab – under visse betingelser, naturligvis. På samme måde giver det også god mening, at dagpengereglerne gøres mere fleksible for selvstændigt erhvervsdrivende, som fortsat er omfattet af egentligt forbud mod at drive deres virksomhed.

Ud over det lægger lovforslaget også op til en gradvis udfasning af hjælpetiltagene på beskæftigelsesområdet, dvs. en forlængelse af pauseknappen for dagpengemodtagere og mennesker på sygedagpenge. Det Radikale Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 10:55

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Vi går videre. Fru Halime Oguz, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:56

(Ordfører)

**Halime Oguz (SF):**

Tak, fru formand. Jeg vil lige gentage, at jeg er her på vegne af min kollega, Karsten Hønge, som ellers er beskæftigelsesordfører, men desværre ikke kunne være her.

Lovforslaget kommer på baggrund af den brede politiske aftale, der blev indgået den 15. juni om genopretning af dansk økonomi i forbindelse med covid-19. Lovforslaget har flere elementer, og der er tale om en række initiativer på beskæftigelsesområdet fra genopretningsaftalen. SF er med i aftalen og kan naturligvis støtte lovforslaget, især fordi vi med forslaget også går ind og hjælper vore borgere, som har brug for en håndsrekning ved bl.a. midlertidigt at forlænge retten til sygedagpenge, så ingen sygedagpengemodtagere overgår til jobafklaringsforløb til og med den 30. september 2020.

Vi står i en helt ekstraordinær situation, hvor ledigheden er eksploderet på kort tid. Over 37.000 flere har meldt sig ledige på bare 3 måneder siden 8. marts. Det svarer til en stigning på 34 pct. Derfor er jeg særlig glad for, at vi i Folketinget tidligere under covid-19 og nu kan være enige om, at folk, der har mistet deres arbejde, skal have en hjælpende hånd frem for mistillid i en tid, hvor mange netop uventet mister jobbet og det samtidig er blevet voldsomt meget sværere at finde et nyt. De danske lønmodtagere skal ikke igen stå forrest i køen for at betale for krisen. SF støtter som sagt lovforslaget. Tak.

Kl. 10:57

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Vi går videre til fru Victoria Velasquez, Enhedslisten.

Kl. 10:57

(Ordfører)

**Victoria Velasquez (EL):**

Der er noget i luften, og det er ikke bare fornemmelsen af sol og sommer, og at det også er lidt lummert nu, hvor det har regnet og tordnet næsten hele natten. Og jeg håber, det bliver rigtig sommer, for det synes jeg at vi har brug for efter de måneder, vi har haft, med coronaen – at vi kan komme ud og få noget frisk luft, også nu, hvor det er blevet lettere at mødes og se hinanden.

Det er ikke kun det, der er i luften – det er også fornemmelsen af, at der er noget helt fundamentalt i vores samfund, som har rykket sig. Hjælpepakkerne skal ikke kun handle om, at de store og rigeste får glæder, mens de små afleverer penge eller bliver tabt. Og jeg synes faktisk, at vi lige nu står ved et kursskifte. Vi er i gang med et kursskifte, især hvis vi sammenligner med den finanspolitik, der

blev ført efter finanskrisen i 2008. Vi sikrer nu i langt højere grad, at vi er fælles om, at sikkerhedsnettet skal gribe alle – eller i hvert fald næsten alle – og derfor er jeg glad for, at det er lykkedes at få elementerne ind i den her sommerpakke, som vi skal behandle nu. De er nemlig rigtig vigtige for de syge – flere har jo fået udskudt operationer på grund af coronakrisen eller har ikke kunnet blive afklaret, og derfor er det vigtigt, at vi giver det pusterum og forlænger sygedagpengeperioden – for de arbejdsløse og for de selvstændige.

Det er helt afgørende, at vi har skaffet arbejdsløse og folk på sygedagpenge en forlængelse af pusterummet, så de ikke falder ud i ingenting. Det har aldrig været rimeligt, at man kunne falde ud, men coronaen har gjort det ubærligt, hvis man skal miste sin ydelse og ikke har nogen udveje overhovedet.

Det er også vigtigt, at vi får skaffet de selvstændige en mulighed for at kunne melde sig ind i a-kassen på lempeligere betingelser og samtidig give mulighed for dagpenge til selvstændige, som er ramte af coronaforbud, en mulighed for at få dagpenge uden at skulle nedlægge sin virksomhed og sit cvr-nummer. Vi havde gerne set, at vi havde bredt sikkerhedsnettet mere ud, og vi vil så måske komme med en generel bemærkning om, at vi herinde på Christiansborg skal blive bedre til at forstå, at ikke alle har et arbejdsliv som lønmodtagere.

Vi bør også tage ved lære af alle de tiltag, som vi gør i samfundsindets navn. Vi bør gå fra pusterum til politisk forandring. Vi skal i langt højere grad omfavne fællesskabet og genskabe den sociale tryghed permanent, så alle syge har en tryk økonomi, og arbejdsløse generelt meget lettere bliver dagpengeberettigede, og vi hæver ydelsen til fagbevægelsens forslag om 25.000 kr., og vi skal sørge for, at ingen falder ud af dagpengesystemet. Der skal være en garanti om et job og en uddannelse.

Den sidste del ser jeg meget frem til. Vi forhandler klimaplaner lige i øjeblikket, og det ville være genialt at koble det sammen, altså at vi får skabt flere jobs og samtidig får styrket den grønne omstilling. Og forhåbentlig lander vi også snart en sommerpakke, der også kan være med til at sikre arbejdspladser.

Vi støtter lovforslaget. Tak.

Kl. 11:01

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Der er et par bemærkninger. Hr. Lars Boje Mathiesen, Nye Borgerlige.

Kl. 11:01

**Lars Boje Mathiesen (NB):**

Jeg synes lige, jeg vil give Enhedslistens ordfører en mulighed for at rette op på den faktuelle fejltagelse, som man kom med før, om, at alle ikke bliver fattigere med finansloven. Så kan ordføreren ikke bekræfte, at med den finanslov, som Enhedslisten har lagt stemmer til, bliver samtlige indkomstgrupper fattigere – altså, de får et mindre rådighedsbeløb?

Kl. 11:01

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 11:01

**Victoria Velasquez (EL):**

Nej.

Kl. 11:01

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Lars Boje Mathiesen.

Kl. 11:01

Kl. 11:04

**Lars Boje Mathiesen (NB):**

Det er ganske forståeligt, for Enhedslisten anerkender ganske enkelt ikke faktuelle forhold, som kommer fra Finansministeriet. Hvis resultatet ikke passer til Enhedslistens virkelighedsforestilling, anerkender man ganske enkelt ikke regnemetoderne og den måde, som resten af Folketinget arbejder på – klassisk socialisme, hvor man ændrer virkeligheden, så den passer til det narrativ, som man selv har.

I virkelighedens verden er det bare sådan, at den laveste indkomstgruppe med den seneste finanslov, som Enhedslisten har lagt stemmer til, går 0,4 pct. ned – nogenlunde det samme, som den rigeste gruppe gør. Det er fakta – ligegyldig hvor meget Enhedslisten prøver at forvrænge det til at være noget andet.

Kl. 11:02

Kl. 11:04

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak.

Kl. 11:02

Kl. 11:04

**Victoria Velasquez (EL):**

Nej, det, som ordføreren glemmer, er, at Finansministeriets regnemaskine ikke forholder sig til virkeligheden. Og jeg vil meget gerne i gave give ordføreren en rapport, som tager det ene belæg efter det andet og netop viser, hvorfor det er, at regnemaskinen tager fejl. Det er også derfor, det glæder mig, at selv ministeren på det her område – han har endda skrevet det i en bog – og flere andre vil være med til at få rettet op på det med regnemaskinen. Og jeg synes stadig, at det er en farlig vej at gå ad, altså den, som Nye Borgerlige vil gå nu, hvor man ikke anerkender, at det faktisk bidrager til et samfund, at man har lige adgang til sundhed og alle de ting, som regnemaskinen bl.a. heller ikke tager med. Tak.

Kl. 11:02

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Hans Andersen, Venstre, værsgo.

Kl. 11:03

**Hans Andersen (V):**

Tak for det. Som jeg forstod ordførerens indlæg, ønsker Enhedslisten at sætte dagpengene op til 25.000 kr. i måneden. Så vil jeg bare spørge: Hvordan synes ordføreren det lyder, i forhold til at der er rigtig mange mennesker i Danmark, som ikke tjener 25.000 kr. i måneden ved at gå på arbejde? Men nu synes Enhedslisten åbenbart, at man skal have 25.000 kr. for at være på dagpenge, altså ikke et arbejde.

Kl. 11:03

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 11:03

**Victoria Velasquez (EL):**

Egentlig er Enhedslisten jo faktisk mere ydmyg end ordførerens egen partiformand. Det, som vi siger, modsat det, som formanden sagde i forhold til lønkomensation, om, at det skulle endnu højere op end de 30.000, er, at loftet for, hvad man kan få udbetalt, er 25.000 kr., men dækningsgraden vil stadig være 90 pct. Så det vil sige, at du får 90 pct. af din tidligere indtægt, maks. 25.000 kr. 19.000 kr. betyder, at rigtig, rigtig mange lønmodtagere mister over halvdelen af deres indkomst, og det synes vi ikke er forebyggende, og det får andre konsekvenser end det, at man står og mangler et arbejde. Jeg håber, at det kunne opklare det lidt.

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Hr. Hans Andersen.

Kl. 11:04

**Hans Andersen (V):**

Har Enhedslisten noget svar på, hvad det vil koste i kroner og ører? Og hvad vil det påvirke beskæftigelsen med? For vi står jo i en situation, hvor vi har kunnet se en faldende beskæftigelse, det er måske 100.000 færre i beskæftigelse i løbet af de sidste 3-4 måneder, og hvad vil det påvirke beskæftigelsen med fremadrettet, hvis man skulle kunne få 25.000 kr. i dagpenge? Og så tilbage til rimeligheden: Altså, er det rimeligt, at man i mange grupper i Danmark vil få højere dagpenge end det, som hundrede tusinde mennesker arbejder for?

Kl. 11:04

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Værsgo.

Kl. 11:04

**Victoria Velasquez (EL):**

Man kunne stille det samme spørgsmål tilbage, i forhold til at Venstre jo gerne vil have, at lønkomensationen skal være højere end 30.000 kr. Der er forslaget om 25.000 kr. som maks. loft jo egentlig mere ydmygt end det, som Venstre selv lægger op til. Men selvfølgelig er der beregninger på det både fra FH's side og fra vores egen, så hvis ordføreren er interesseret i det, kan ordføreren skrive, og så vil jeg gerne sende notatet over. Men det er også interessant, for økonomer har jo netop sagt, at det kan være farligt, hvis de laveste indtægter ikke har et rådighedsbeløb. For vi ved, at det, hvis vi giver til dem, der har mindst, som er mest tilbøjelige til at forbruge, så faktisk er godt for økonomien og er med til at skabe arbejdspladser. Så det vil også være fornuftig finanspolitik. Tak.

Kl. 11:05

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Alex Vanopslagh.

Kl. 11:05

**Alex Vanopslagh (LA):**

Jeg kan jo give det svar til hr. Hans Andersen, at hvis man følger Enhedslistens politik på dagpengeområdet, så vil ledigheden stige med 40.000 mennesker, og de offentlige finanser vil forværres med 14 mia. kr. Det er ikke særlig fornuftig politik, men jeg kan så forstå på fru Victoria Velasquez, at det bare er Finansministeriet, der regner forkert, og der hører jeg nok også – i lighed med Finansministeriet – til blandt de mindre begavede, som ikke forstår, hvorfor de regner forkert.

For at følge op på hr. Lars Boje Mathiesens spørgsmål i forhold til effekterne af den finanslov, som Enhedslisten indgik aftale om sidste år, hvor man regnede på den disponible indkomst efter afgifter, efter ydelser, efter skat, det hele, på de enkelte indkomstdéciler, hvilket viste, at alle indkomstgrupper i gennemsnit ville blive fattigere, vil jeg høre: Hvad var regnefejen i den specifikke beregning, som Enhedslisten mener at have fået øje på?

Kl. 11:06

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 11:06

**Victoria Velasquez (EL):**

Hvis det er, at ordføreren for Liberal Alliance også er oprigtigt nysgerrig efter at blive klogere på Finansministeriets regnemaskine,

så kan ordføreren skrive, og så vil jeg gerne give en gave til Liberal Alliance, også med vores rapport om regnemaskinen.

I forhold til det andet spørgsmål om finansloven synes jeg, du skal skrive til vores finansordfører, som jeg tror med glæde vil give dig et svar på det.

Kl. 11:06

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Vi siger ikke du. Og så vil jeg godt give ordføreren lidt ret i, at vi nok har bevæget os noget ud over lovforslaget. Men værsgo til hr. Alex Vanopslagh.

Kl. 11:07

**Alex Vanopslagh (LA):**

Det har vi, og dog, for det er jo ordføreren, der siger, at når Finansministeriet har regnet på den disponible indkomst – vi snakker ikke om det generelt, hvor man skal medregne det offentlige forbrug og alt det der, og jeg kender udmærket godt til den debat, der er – og specifikt i forbindelse med den her finanslov har regnet ud, at folk bliver fattigere af at skulle betale mere i afgift, så er det forkert. Og så spørger jeg bare stille og roligt: Hvad er specifikt forkert i det regnestykke? Og jeg mener ikke generelt i forhold til Finansministeriets regnemetoder. For når man siger det på landets fineste talerstol, må det være, fordi man ved, hvorfor det er forkert. Ellers kan man da ikke beskyldte embedsmænd for at gøre noget, der er forkert.

Kl. 11:07

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Og værsgo.

Kl. 11:07

**Victoria Velasquez (EL):**

Jeg har også sagt, at jeg gerne vil sende ordføreren den pågældende rapport, og det glæder mig, at ordføreren ser frem til at få den. Men jeg må også bare bide mærke i, at siden man begynder at køre rundt i nogle detaljer i et notat fra en helt anden debat end en debat, der handler om det her, er det måske udtryk for, at Liberal Alliance godt kan mærke den folkelige stemning i forhold til sanktioner over for syge mennesker, over for arbejdsløse, i forhold til den beskæftigelsespolitik, vi har kørt, altså at der er noget, der har rykket sig – også det, at man i debatten i højere grad nu begynder at prøve at sætte et andet billede op end det om de forkælede studerende. Altså, man begynder at flytte sig, fordi man måske kan mærke, at der er sket et skift i folkestemningen. Jeg ved ikke, om det er det, man skal tage det som udtryk for. Men i hvert fald tak.

Kl. 11:08

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Så er der ikke flere kommentarer. Vi går videre til fru Hanne Bjørn-Klausen, Konservative Folkeparti.

Kl. 11:08

(Ordfører)

**Hanne Bjørn-Klausen (KF):**

Tak for det. For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at Danmark kan være et land, der rummer mennesker, der tør tage risici, og som tør tage springet ud i uvisheden for at forfølge en drøm. Derfor går vi generelt op i, at selvstændige i Danmark har gode vilkår, for det er netop den type mennesker, der har været med til at grundlægge nogle af Danmarks største erhvervmæssige triumfer. Derfor synes vi også, der er god fornuft i, at selvstændige også kan nyde godt af det sikkerhedsnet, der er, hvis en stor krise på uforudsigelig vis ødelægger ens livsværk.

Danmark er et land, der er karakteriseret ved, at vi nok skal gribe hinanden, hvis vi falder. Det skal gælde både lønmodtagere og

selvstændige, så vi kan ansøre folk til at vise mod i deres job og karrierevalg, og derfor kan vi støtte forslaget.

Kl. 11:09

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Vi går videre til hr. Lars Boje Mathiesen, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 11:09

(Ordfører)

**Lars Boje Mathiesen (NB):**

Det konkrete forslag indeholder nogle gode elementer, men også nogle, som vi ikke bryder os så meget om i Nye Borgerlige. Det indgår i et hele i form af en aftale, og derfor vil vi se, om det deles op. Det er ikke sandsynligt, at det bliver delt op, men så vil vi tage stilling til, hvad vi beslutter. Men der er dele, vi ikke bryder os om, så sandsynligvis kan vi godt ende med at stemme gult.

Det, jeg synes er interessant her, er, at vi i debatten i dag hører fra den ene side af Folketingssalen, at uha, vi må ikke gøre folk fattigere, men de samme partier har ufatteligt travlt med at pålægge danskerne afgift efter afgift efter afgift. De samme partier siger, der ikke er råd til skattelettelser. Der er ikke råd til at sænke elafgiften. Der er ikke råd til noget som helst, fordi staten skal fodres.

Der må jeg bare klart sige, at hvis venstrefløjen begyndte at kere sig om lavindkomstgrupperne i samfundet, så ville man begynde at støtte op om Nye Borgerliges politik om at sænke skatter og afgifter, noget, som i høj grad vil komme dem til gavn, som har de laveste indkomster. Men det vil venstrefløjen ikke, for når det kommer til stykket, så er borgerne ikke helt så vigtige, som det er at blive ved med at fodre staten og Djøf og projektmageri og alt muligt andet.

Så det er på tide, vi stopper den fortælling om, at venstrefløjen prøver på at holde hånden under de fattige. Nej, de vil blive ved med at bevare dem i en eller anden klientgørelse, så de har magt over dem herinde fra Folketingssalen.

Kl. 11:11

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Vi går videre. Hr. Alex Vanopslagh, Liberal Alliance.

Kl. 11:11

(Ordfører)

**Alex Vanopslagh (LA):**

Jeg er i et lidt bedre fredagshumør end den foregående ordfører, om end det ikke nødvendigvis er et tegn på uenighed.

Der er flere ting i det her lovforslag, som vi ikke er begejstrede for, egentlig af samme årsager som med de sidste lovforslag, nemlig den, at vi tror, at meget af det her egentlig forlænger krisen snarere end afhjælper krisens konsekvenser. At give en hjælpepakke til dem, der er på dagpenge, så det er mere trygt og lettere at være på dagpenge, gør, at folk er længere tid på dagpenge. Det mener vi sådan helt generelt ikke er en god idé.

Noget af det, som måske er lidt mere spændende i forslaget, er det her med, at selvstændige, der er tvangslukkede, kan få dagpenge, uden at deres virksomhed skulle ophøre. Spørgsmålet er, om det er too little too late. Men hvis der kommer en delt afstemning, er det da noget, vi vil overveje at stille os positive over for.

Så kan jeg også mærke fristelsen til at bruge krisen til at ride ens sædvanlige kæpheste i forhold til spørgsmålet om suspendering af G-dage. Men jeg tror, jeg vil afholde mig fra fristelsen og sige, at det handler om at være konsistent, og derfor skal krisen ikke bruges til at gennemføre ens politik, som man mener før og efter krisen, men ens politik skal gennemføres lige meget hvad så at sige. Det var en lidt kluntet formulering, lad det ligge.

Det samlede lovforslag kan vi ikke støtte. Vi kan måske støtte enkelte elementer, hvis der er en delt afstemning. Vi mener, at vejen

ud af krisen for Danmark går ved, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, at virksomhederne får styrkede konkurrencevilkår, og at vi ikke længere har hverken et dansk arbejdsmarked eller et dansk erhvervsliv, der er på støtten. Derfor stemmer vi nej.

Kl. 11:13

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 11:13

(Ordfører)

**Torsten Gejl (ALT):**

Mange tak. Jamen vi støtter selvfølgelig også den her pakke og er glade for de fordele, det giver for sygedagpengemodtagere og ledige. Men for os betyder det faktisk også rigtig meget, at vi kan redde nogle iværksættere og selvstændige. Altså, jeg har selv en forretning, og jeg ved, hvad det betyder, når indkomsten stopper og udgifterne fortsætter. Jeg har været nervøs for, at coronakrisen simpelt hen ville betyde, at vi mistede en generation af iværksættere – en generation af nyligt opstartede selvstændige. Jeg synes, at vi efterhånden har fået det afbødet på mange måder, og jeg synes, at det her er en god måde at sikre, at hvis du har en lille virksomhed, hvis du er selvstændig og du er ved at være rigtig, rigtig presset, så kan du dykke ned på dagpenge i en tid og så beholde din virksomhed åben og holde den i gang. Jeg tror, det betyder meget, for en nedlukning eller en konkurs kan være rigtig, rigtig svær at komme op fra igen. Så vi er i Alternativet faktisk glade for den mulighed, den her pakke giver for at redde nogen, især nystartede iværksættere.

Kl. 11:14

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Så er det beskæftigelsesministerens tur. Værsgo.

Kl. 11:15

**Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):**

Tak for det, og tak for alle ordførerbemærkningerne. Jeg vil gerne starte med at takke for den behandling, lovforslaget har fået i dag. Med hjælpepakkerne har vi under coronakrisen taget helt ekstraordinære skridt, for at lønmodtagere, selvstændige og virksomheder kan komme bedst muligt gennem krisen. Lønkompressionsordningen alene har holdt hånden under mere end 200.000 danskeres arbejde og levebrød i en tid, hvor der reelt set ikke var arbejde til dem.

Men vi må desværre også konstatere, at arbejdsløsheden er steget med godt 41.000, siden store dele af Danmark lukkede ned i midten af marts, og alene fra februar til april er beskæftigelsen faldet med over 60.000 fuldtidspersoner. Det bekræfter på alle måder, hvorfor det giver rigtig god mening at forlænge perioden, hvor dagpengeforbruget er sat på pause, med yderligere 2 måneder. Ingen ledige forbruger dermed deres dagpengeret til og med den 31. august 2020, og det gælder også forbruget af supplerende dagpenge. I samme periode er karenstage fortsat sat på standby, ligesom G-dage ved arbejdsfordeling og hjemsendelser fortsat er suspenderet. Derudover forlænges sygedagpengeperioden med 3 måneder for personer, der ikke kan få forlænget deres ret til sygedagpenge. Det betyder, at ingen sygedagpengemodtagere vil overgå til jobafklaringsforløb til og med den 30. september 2020.

Derudover indeholder lovforslaget også to helt nye initiativer for selvstændige erhvervsdrivende, der er særlig hårdt ramt af coronakrisen. Og det her er også et svar til nogle af de bemærkninger og spørgsmål, som hr. Bent Bøgsted rejste under debatten: For det første giver vi selvstændige en ny fleksibel mulighed for at få dagpenge, hvis de fortsat er tvunget til at være lukket ned. Vi fjerner frem til og med den 8. september kravet om, at de skal ophøre med deres virksomhed for at få ret til dagpenge. De ophører midlertidigt og arbejder ikke i virksomheden, mens de modtager dagpenge. For det

andet giver vi selvstændige en helt ekstraordinær mulighed for at melde sig ind i en a-kasse frem til og med den 9. august for at få ret til dagpenge fra første dag. Men det forudsætter, at de betaler 1 års medlemskab tilbage i tid og forpligter sig på at betale 1 års medlemskab frem i tid til a-kassen. Med de to initiativer sikrer vi, at økonomisk trængte selvstændige ikke står helt uden indtægt, når vi udfaser hjælpeordningerne.

Jeg er ikke i tvivl om, at vi med de her tiltage skaber større trykshed for dagpengemodtagere og selvstændige hen over sommeren. Men vi bliver også nødt til at indstille os på, at flere danskere vil miste deres job, når hjælpepakkerne og lønkompressionsordningen udfases. Derfor indeholdt aftalen, vi indgik natten mellem søndag og mandag, også en lang række initiativer, der skal genoprette dansk økonomi, så vi kan få gang i hjulene og skabt nye arbejdspladser, og så sent som i onsdags indgik vi aftale om 730 mio. kr. til at opkvalificere ledige.

For regeringen er det helt afgørende, at vi hjælper de mange mennesker, der har mistet jobbet under coronakrisen, bedst muligt. Det handler i høj grad om at skabe trykshed omkring deres forsørgelsesgrundlag, som vi sikrer med det her lovforslag. Men det handler også om at sørge for, at ledige bliver løftet i krisen, så de står stærkere, når jobbene vender tilbage. Jeg ser frem til den videre behandling på torsdag og siger endnu en gang tak til det brede flertal af partier i Folketinget, der står bag aftalen om udfasning af hjælpepakkerne. Tak for ordet.

Kl. 11:18

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Der er et spørgsmål fra hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:18

**Bent Bøgsted (DF):**

Tak for det, minister. Jeg kan så oplyse, at der nok også skal komme et skriftligt spørgsmål, som ministeren kan svare på. Men det her med dagpengeret til selvstændige, som kan betale tilbage i tiden, og hvis de betaler 1 år frem, får de dagpenge fra dag et, hvorfor skal det ikke gælde lønmodtagere? Ministeren sagde selv, at der nok er en del lønmodtagere, der vil miste deres job, og blandt dem er der også nogle, der nok ikke har ret til dagpenge, for det er langtfra alle, der har meldt sig ind i en a-kasse. Hvorfor skal de ikke have samme mulighed som selvstændige, hvis de mister deres job, nemlig at de kan betale 1 år tilbage i tiden og så også være med 1 år frem? Hvorfor skal de ikke have den samme mulighed?

Kl. 11:19

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 11:19

**Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):**

Jeg vil gerne starte med at medgive over for hr. Bent Bøgsted, at jeg generelt synes, at det, både hvad angår selvstændige og lønmodtagere, er et principielt dilemma. For ret beset kan man jo sammenligne det med, at man giver folk mulighed for at købe en brandforsikring, mens branden er i gang med at ødelægge det hus, man bor i. Når vi alligevel i gruppen af partier har valgt at følge ekspertgruppens anbefaling om det her element, handler det om, at selvstændige står i en helt ekstraordinær vanskelig situation. Det er sådan, at vi, som jeg også nævnte i min tale, stiller krav om, at de betaler 1 års medlemskab tilbage i tid og forpligter sig på at betale 1 års medlemskab frem i tiden til a-kassen; de skal stadig væk opfylde beskæftigelseskravet for at opnå ret til dagpenge, og som selvstændig skal du, medmindre du fortsat er tvunget til at være lukket ned, ophøre med din virksomhed for at få ret til dagpenge. På den måde er der altså

også tale om et forslag, som retter sig mod de selvstændige, som er særlig hårdt ramt her under krisen.

Kl. 11:20

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:20

**Bent Bøgsted** (DF):

Tak for det svar, men det giver jo ikke svar på, hvorfor det gælder en lønmodtager, der måske er sendt hjem på lønkompensation. Hvis virksomheden så lukker ned og den selvstændige siger, at han går over på dagpenge og afskediger sine medarbejdere, kan der blandt dem være nogle, der ikke er medlemmer af en a-kasse, hvorfor skal de ikke have samme mulighed for at kunne melde sig ind i en a-kasse som den selvstændige? Jeg er ikke sikker på, at ministeren kan svare her fra talerstolen, så der kommer et skriftligt spørgsmål om det samme.

Kl. 11:21

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:21

**Beskæftigelsesministeren** (Peter Hummelgaard):

Jeg tror, at jeg kan svare lige så godt nu, som jeg ville kunne skriftligt, men så har ordføreren det i hvert fald også skriftligt. Til syvende og sidst er der jo ikke nødvendigvis et sagligt argument for det. Det er jo et meget politisk argument. Hvad er det for en situation, man mener at den enkelte gruppe står i? Gruppen af partier, som har været med til at forhandle om udfasningen af hjælpepakkerne, har vurderet, at selvstændige står i en helt særlig ekstraordinær situation, hvor de er økonomisk ramt.

Der har også været en debat om, hvorvidt man skulle udvide den ret til lønmodtagerne, og det har også været noget, hvor vi har lyttet til, hvad a-kasserne selv mener. Der har vi jo også lyttet os frem til, at det er man egentlig heller ikke interesseret i fra en række af a-kassernes side, ud fra den principielle betragtning, som jeg også gav udtryk for før, at man skal være påpasselig med at give folk mulighed for at tegne en brandforsikring, mens huset brænder.

Kl. 11:22

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Der er ikke flere kommentarer, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

### 3) Forespørgsel nr. F 33:

**Forespørgsel til justitsministeren:**

**Vil regeringen redegøre for, hvordan regeringen vil nedbringe antallet af kvindedrab i nære relationer, og hvilke konkrete**

**målsætninger regeringen har i forhold til nedbringelse af kvindedrab?**

Af Sikandar Siddique (ALT) og Rasmus Nordqvist (ALT).  
(Anmeldelse 21.01.2020. Fremme 23.01.2020).

Kl. 11:22

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 23. juni 2020.

Så er det ordfører for forespørgerne hr. Sikandar Siddique (UFG).  
Værsgo.

Kl. 11:22

### Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

**Sikandar Siddique** (UFG):

Tusind tak for ordet. Jeg skal bruge nogle få minutter på at motivere, hvorfor vi har indkaldt til den her forespørgselsdebat. Det er jo ikke sådan, at der er nogen af os herinde, der på nogen måde er uenige eller har en ideologisk forskel her. Vi er alle sammen, selvfølgelig, enige om, at vi skal bekæmpe kvindedrab, partnervold, vold mod kvinder osv. Men når jeg alligevel har indkaldt til forespørgselsdebatten, er det jo, fordi jeg gennem hele folketingsåret har forsøgt at sætte det på dagsordenen, bl.a. med conference, med forslaget om de særlige politienheder og med tre andre forslag, som er fremsat, men på grund af corona er der blevet rykket lidt rundt på tidsplanen.

Den her debat skulle jo i virkeligheden også have været afholdt lang tid før, og derfor kan der godt være lidt kontekstforvirring, men jeg håber, at vi kan bruge debatten i dag til sammen at belyse problematikken og sammen at rejse de bekymringer, der er, og så forhåbentlig i politiforliget sætte fokus på bekæmpelse af kvindedrab. Det er derfor, vi er her i dag, og jeg ser frem til en sober og ordentlig debat. Og så vil jeg gerne takke ministeren for, at selv om det er blevet rykket mange, mange gange, kan vi stadig få lov til at have debatten. Så tusind tak.

Kl. 11:24

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er det ministeren, der skal svare. Værsgo.

Kl. 11:24

### Besvarelse

**Justitsministeren** (Nick Hækkerup):

Tak for ordet. Det skal, som hr. Sikandar Siddique også netop sagde, være trygt at være i et parforhold, og det er det jo uheldigvis ikke for de kvinder, som lever i voldelige parforhold. Vold og drab i nære relationer er en dagsorden, som ligger regeringen meget på sinde, og derfor er der sådan set også grund til at takke hr. Sikandar Siddique for at holde fast i det her spørgsmål og sætte fokus på sagen.

Drab er en af de mest modbydelige forbrydelser, et menneske kan begå. Vi har som samfund altid et ansvar for selvfølgelig at lave retsforfølgning og opfølgning, når der sker et drab, men jo også for at forhindre og forebygge drab. Der er for nylig offentliggjort helt ny forskning på drabsområdet, som viser, at hver fjerde drab i Danmark bliver begået af en partner, og langt størstedelen af ofrene er ikke overraskende kvinder. Det er nogle forfærdelige tal – og der har hr. Sikandar Siddique jo ret igen – som gør indtryk på os alle sammen, uanset hvor man hører til i det politiske spektrum. Og det vidner altså også om, at vi, uanset hvor godt vi har gjort det i Danmark, når vi snakker om ligestilling og ligeværd, stadig væk har et område, hvor der i hvert fald er en problemstilling, som vi skal have fat i.

Jeg tror på, at forebyggelse er et af de vigtigste redskaber til at bekæmpe drab i nære relationer, med andre ord skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe både fysisk og psykisk vold i nære relationer, så volden ikke eskalerer og ender i drab. Derfor er det naturligvis vigtigt, at politiet har de rette redskaber og de fornødne ressourcer til at løfte den opgave. Temaet er, ligesom en lang række andre temaer, blevet rejst i forbindelse med drøftelserne mellem partierne om en ny flerårsaftale for politi og anklagemyndighed. I forbindelse med de kommende forhandlinger er jeg åben for at drøfte, hvordan politiet bedst muligt håndterer den her type sager, så vi kan forebygge de her forfærdelige handlinger.

Det er, tror jeg, også vigtigt at holde fast i at understrege, at bekæmpelsen og forebyggelsen af vold og drab i nære relationer ikke er en opgave, som politi og anklagemyndighed kan løse alene. Det er noget, der skal ske på tværs af flere fagområder. Et eksempel på, at vi forsøger os med det – og »vi« i den her sammenhæng er sådan set det store vi, altså Folketinget og skiftende regeringer – er den 4-årige handlingsplan, som sidste år blev udarbejdet på tværs af ministerier, til bekæmpelse af fysisk og psykisk vold i nære relationer. Handlingsplanen er udarbejdet af Ligestillingsministeriet, Socialministeriet og Justitsministeriet i fællesskab.

Vi har på finansloven også afsat midler til styrket ambulanseråd-givning til voldsudsatte og midler til flere pladser på landets kvindekrisecentre. Det har vi bl.a. gjort, fordi det er vigtigt at sikre, at kvinder, der udsættes for vold i nære relationer, gives tilstrækkelige og relevante tilbud, som kan hjælpe dem med at bryde cirklen og komme ud af voldelige relationer.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at det er vigtigt, at vi sammen finder en løsning på det her problem, og det er jeg sådan set også fortrøstningsfuld med hensyn til at vi er enige om. Tak.

Kl. 11:28

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Der er lige en bemærkning fra hr. Sikandar Siddique. Værsgo.

Kl. 11:28

**Sikandar Siddique (UFG):**

Tusind tak for oplægget. Jeg er helt enig i det, ministeren siger om, at hele forebyggelsesindsatsen jo selvfølgelig ikke alene kan ligge hos anklagemyndigheden og politiet. Men har ministeren planer om at ruste politiet på en måde, så man kan forebygge, efterforske og håndtere sager om partnerdrab og partnervold, altså den del, der kunne ligge hos anklagemyndigheden og politiet?

Kl. 11:29

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Ministeren.

Kl. 11:29

**Justitsministeren (Nick Hækkerup):**

Det er jo et af de temaer, som er rejst i forhandlingerne. Man kan sige, at den ene yderlighed er at sige, at nu dedikerer vi nogle særlige ressourcer, altså laver særlige enheder inden for politiet, som kun tager sig af det her, og den anden er at arbejde bredere med, at man i politiet og anklagemyndigheden bliver bedre til at adressere problemstillingen, ligesom vi har gjort meget for, at man skal blive bedre til at adressere problemstillinger omkring f.eks. voldtægt.

Kl. 11:29

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Hr. Sikandar Siddique. (*Justitsministeren* (Nick Hækkerup): Han har kun én bemærkning. Det gør ikke noget). Beklager. Jeg bliver lige opmærksom på, at der jo kun er én bemærkning til ordførerne her i den første runde. (*Sikandar Siddique* (UFG): Super). Så i den næste

runde bliver der mulighed for de almindelige korte bemærkninger.

Tak til ministeren. (*Justitsministeren* (Nick Hækkerup): Han var lige ved at have mig, så det var godt). (*Munterhed*). Det får han mulighed for senere. (*Justitsministeren* (Nick Hækkerup): Det er rigtigt).

Den næste korte bemærkning er til fru Rosa Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:30

**Rosa Lund (EL):**

Tak for det, og mange tak til ministeren for talen og for anerkendelsen af, at det her er noget, vi er nødt til at snakke om i politiforligsforhandlingerne. Det er jeg meget glad for.

Jeg skal bare spørge ministeren om det her med partnerdrab. Det omtales jo desværre rigtig ofte som en familietragedie, altså ikke som et drab. Jeg synes, det kunne være dejligt, hvis vi her fra Folketinget kunne sende et signal om, at det altså hedder partnerdrab. Jeg er med på, at vi ikke kan styre pressen, og det skal vi heller ikke, men jeg kunne tænke mig lige at høre ministerens tanker om det her med en familietragedie kontra et partnerdrab.

Kl. 11:30

**Første næstformand (Karen Ellemann):**  
Ministeren.

Kl. 11:30

**Justitsministeren (Nick Hækkerup):**

Men det er et drab. Her bliver jeg nødt til at gå tilbage til min tid som borgmester i Hillerød, hvor vi havde nogle situationer, hvor der skete partnerdrab, og det er altså også en familietragedie. Altså, at børn oplever og skal leve med, at far har slået mor ihjel, og i et vist omfang også selv faktisk overværede det, er også en familietragedie. Men sådan juridisk set er det jo et drab.

Kl. 11:31

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Den næste enkelte korte bemærkning er til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, SF. Værsgo.

Kl. 11:31

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Jeg kan jo egentlig fortsætte lidt i samme boldgade, for politiet bruger faktisk stadig væk termen husspektakler, og det synes jeg ministeren også skulle tage at få luget ud i. Vi ved nemlig, at der tit går vold eller trusler eller stalking forud for et partnerdrab, så derfor er det faktisk nødvendigt også at sætte ind her. Mener ministeren, det er et problem, at man kun har brugt bortvisningsloven, altså muligheden for at sende voldsudøveren ud af hjemmet frem for kvinden, som så må rykke på krisecenter i stedet for, én gang sidste år?

Kl. 11:31

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Ministeren.

Kl. 11:32

**Justitsministeren (Nick Hækkerup):**

Det er jo en problemstilling, som jeg ved ligger spørgeren meget på sinde, og derfor er det jo også noget, der alene af den grund er sat på den politiske dagsorden. Og et eller andet sted er jeg jo enig i ræsonnementet, der hedder, at når der er en voldelig ægtemand, er det så rimeligt, at det er kvinden i relationen, som skal bære konsekvenserne – det gør hun selvfølgelig under alle omstændigheder – og skal være den, der forlader hjemmet? Det synes jeg da er noget af det, vi skal kigge på, men det kan vi vende tilbage til, altså problemet om husspektakler. For når vi kigger på kriminaliteten, som den har udviklet sig under den her coronakrise, er der noget, der



tyder på, at husspektaklerne er steget, hvilket måske ikke er så overraskende, men der er altså også noget, der tyder på, at anmeldelserne og sigtelserne og tiltalerne for vold mellem partnere og drab mellem partnere har været nedadgående sammenlignet med sidste år. Hvis det er sådan, har husspektakelinstitutionen jo på en eller anden måde også en relevans.

Kl. 11:32

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er til fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 11:33

**Pernille Vermund** (NB):

Tak for det. Det er jo en fantastisk debat rejst af Alternativet, men også med opbakning fra flere venstreorienterede partier, som viser opbakning til handling på det her område. Det er vi glade for i Nye Borgerlige, og vi er også glade for, at ministeren tager det her alvorligt og siger, at det her skal løses på tværs af ministerier, det skal løses forebyggende, og vi skal være konsekvente – det hører jeg både fra den socialdemokratiske minister og også fra de venstreorienterede partier.

Når vi kigger ned i statistikkerne, er det her jo endnu et eksempel på et område, hvor ikkevestlige indvandrere og efterkommere er voldsomt overrepræsenteret. Det ved jeg ikke om man ved på venstrefløjen, men det betyder jo, at det også her er nødvendigt at sætte ind anderledes hårdt i forhold til både integration og udlændingepolitik, end vi gør i dag. Så tak til ministeren og tak til ordførerne for at bringe det her op og udvise villighed til at løse problemerne.

Kl. 11:34

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Ministeren.

Kl. 11:34

**Justitsministeren** (Nick Hækkerup):

Men jeg har faktisk også i min forberedelse af sagen her bedt mit system om at redegøre for, om der er en etnisk slagside i det her. Hvis man ser på sidste år, coronaperioden og den nuværende periode og den udvikling, der har været i kriminaliteten, følges etniske danskere og ikkeetniske danskere ad, altså når kriminaliteten falder hos de etniske danskere falder den også hos ikkeetniske danskere. Men det ændrer ikke ved det faktum, at der er en overrepræsentation, som man efter min mening også bliver nødt til at forholde sig til, og som måske, uden at gøre det til den store diskussion, også handler om, hvad det er for et værdisæt, man har i forhold til ligeværd og respekt og ligestilling.

Kl. 11:34

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Tak til justitsministeren for besvarelsen og den første runde af de korte bemærkninger. Vi går nu over til forhandlingen, og den bliver her med de almindelige regler for korte bemærkninger. Den første ordfører på talerstolen er ordføreren for forespørgerne, og det er hr. Sikandar Siddique. Velkommen.

Kl. 11:35

## Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

**Sikandar Siddique** (UFG):

Tak for ordet. I Danmark bliver 12 kvinder hvert år slået ihjel af deres partner – i Danmark bliver 12 kvinder hvert år slået ihjel af deres partner. Langt flere kvinder er blevet dræbt af deres partner på grund af vold i deres nære relationer, end der tilsammen er personer, der

er blevet dræbt i bandekrige og terrorangreb i Danmark. Det er ofte forudgående vold i hjemmet, der fører til et partnerdrab. Uhyggelige tal fra handlingsplanen til bekæmpelse af fysisk og psykisk vold i nære relationer fra 2019 fortæller, at der igennem de sidste 15 år i Danmark er 38.000 kvinder, der er blevet udsat for vold i deres nære relationer – 38.000 kvinder. Antallet er stort set uændret igennem de sidste 15 år, og nu er det endda stigende.

Vi ved, at volden i de nære relationer er steget under coronakrisen, og også, at antallet af kvinder, der udsættes for vold, ville være cirka dobbelt så højt, hvis den psykiske vold i nære relationer blev regnet med. Det kan Folketinget ikke sidde overhørigt; det kan Folketinget ikke undlade at reagere på og gøre noget ved; og det kan Folketinget ikke bare udgive en rapport om og så derefter i flere år afvente en større politireform, hvor forebyggelse af drab på kvinder kommer til at indgå blandt mange andre emner. Det kan vi ikke være bekendt over for befolkningen og over for de kvinder, der fremover kan blive udsat for vold og i værste fald blive slået ihjel af deres partner.

Lige inden coronakrisen var der i forbindelse med »Stop kvinde-drab«-kampagnen en landsdækkende underskriftsindsamling for at få politikere og myndigheder til at sætte ind på alle fronter over for drab på kvinder. I dag har over 15.000 danskere underskrevet i indsamlingen. Kvindedrab i nære relationer rammer alt, alt for mange familier, og det ligger befolkningen på sinde. Det er Folketinget forpligtet til at gøre noget ved. Igennem flere år har forskningsrapporter og statistikker vist og eksperter redegjort for, at volden mod kvinder ikke er aftagende og på flere områder stigende. Trods det er den nuværende offentlige indsats og de nuværende initiativer til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder utilstrækkelige. Mange samfundsinstitutioner, bl.a. politiet, mangler indsigt i og forståelse for kønsbaseret vold. De skal derfor sikres viden og oplysning, så forebyggelse af vold mod kvinder i nære relationer fremadrettet indarbejdes og inkluderes i politiets praksis. Mange tragiske partnerdrab kunne være undgået, hvis danske myndigheder havde været bedre klædt på i forhold til voldens dynamik og eskalering.

Næsten alle voldsudsatte kvinder møder nemlig et offentligt system i Danmark, der ofte ikke forstår det livsfarlige trusselsniveau, partnervold medfører – også selv om forholdet er afsluttet. Tiden omkring et brud mellem parterne i et voldsbelastet forhold er ofte den farligste. Kontakt med offentlige myndigheder, f.eks. politi eller skadestue, er en unik mulighed for, at det offentlige kan hjælpe. Der er samtidig en risiko for, at det offentlige kommer til at svigte fatalt. I mange tilfælde kunne de tragiske partnerdrab være undgået, hvis offentlige myndigheder og fagpersoner havde haft mulighed for at foretage en voldsfaglig vurdering tidligere i forløbet.

I Danmark har politiet ikke tilstrækkelig viden om de grundlæggende dynamikker i partnervold og mangler optimale muligheder til at håndtere de involverede parter og til at forebygge drab. Vi ved, at en forebyggende politimæssig risikovurdering af psykisk vold og dødstrusler kan være afgørende for forebyggelsen af mere vold, eskaleringen af vold og risikoen for partnerdrab. Trods det tages risikovurderingen kun i brug i Danmark, når der allerede har været gentagne tilfælde af fysisk vold i parforholdet.

Skal antallet af partnerdrab i Danmark nedbringes, er det afgørende, at politiets nuværende praksis og anvendelse af risikovurderinger forbedres og udvides. Det er på høje tid, at der effektivt sættes ind for at forhindre, forebygge og efterforske partnervold og nedbringe vold i de nære relationer.

Jeg ønsker, at Folketinget generelt skal pålægge regeringen at handle politisk på alle niveauer, så vold mod kvinder og drab på kvinder bekæmpes som et strukturelt problem. I dag foreslår jeg, at Folketinget pålægger justitsministeren at arbejde for udvikling og iværksættelse af forebyggende strukturelle indsatser over for volden mod kvinder.

Kl. 11:39

Så er jeg faktisk rigtig glad for, at et stort, stort flertal i Folketinget er sammen om det forslag til vedtagelse, som jeg nu skal til at læse op. Det er et rigtig, rigtig godt tegn for det videre arbejde med at forhindre kvindedrab og partnervold.

På vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Enhedslisten, SF, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige og Alternativet vil jeg gerne fremsætte følgende:

### Forslag til vedtagelse

Folketinget fordømmer partnerdrab og understreger vigtigheden af at nedbringe antallet af drab i nære relationer, idet det bemærkes, at drab i nære relationer udgør det største antal af drab i Danmark. Folketinget understreger desuden vigtigheden af forebyggende arbejde, herunder i forhold til fysisk og psykisk vold i nære relationer. Folketinget opfordrer regeringen til vedvarende at arbejde for, at politiet er rustet til at bekæmpe og forebygge vold og drab i nære relationer, herunder i forbindelse med det igangsatte arbejde med initiativer mod stalking. Folketinget understreger vigtigheden af, at arbejdet med at forebygge og bekæmpe vold i nære relationer sker på tværs af ministerier og myndigheder. Folketinget finder, at temaet skal tages op i forhandlingerne om en ny flerårsaftale for politi og anklagemyndighed.

(Forslag til vedtagelse nr. V 90).

Kl. 11:41

### Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Bliv venligst på talerstolen, for der er korte bemærkninger. Jeg vil også lige konstatere, at forslaget til vedtagelse selvfølgelig vil indgå i de videre forhandlinger. Der er en kort bemærkning til ordføreren fra Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 11:41

### Pernille Vermund (NB):

Tak til Alternativet og nu hr. Sikandar Siddique for at rejse den her debat. Den er vigtig, og jeg er glad for, at vi er enige om, at det her skal vi til livs. Hr. Sikandar Siddique taler om forebyggelse som et vigtigt element i at få bugt med det her problem. Forebyggelse skal jo helst ske, før manden bliver voldelig, altså måske helt tilbage i barndommen, i hvert fald hvis det står til os. Vi kan se, at der er uforholdsmæssig mange børn fra ikkevestlige hjem, som vokser op med vold i hjemmet, enten vold begået mod deres mor eller vold begået mod dem selv. Mener hr. Sikandar Siddique, at det er et problem, og at det kan være en medvirkende årsag til, at der er en overrepræsentation af ikkevestlige indvandrere og efterkommere i statistikkerne, når det drejer sig om kvindedrab i nære relationer?

Kl. 11:42

### Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:43

### Sikandar Siddique (UFG):

Lad mig gøre det helt klart: Uanset om det er en brun, sort eller hvid, uanset race eller religion vil jeg under ingen omstændigheder acceptere kvinde vold. Når jeg i dag står her, efter jeg hele året har arbejdet med det her, går jeg på ingen måde ind og skelner mellem, om det er den ene eller den anden, for hvis det er op til mig skal al slags kvinde vold stoppe. Alle kvindedrab skal stoppe. Og hvis der er et særligt problem, sætter vi også ind der. Det er jeg helt klart med på. Men jeg tror også bare, det er rigtig, rigtig afgørende for de kvinder, der bliver udsat for vold derude – 38.000 kvinder bliver udsat for vold hvert år, og det er kun de officielle tal, vi har – at den

her debat ikke går hen og bliver sådan en ideologisk debat, men at vi siger, at det her skal vi bekæmpe, og dér, hvor vi ser, problemerne er, sætter vi selvfølgelig ind. Det er jeg i hvert fald helt frisk på og helt med på.

Kl. 11:43

### Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 11:43

### Pernille Vermund (NB):

Men når jeg tager det her op, er det jo, fordi det ikke er ukendt, når man sådan ser ud i verden, at der findes lande baseret på kulturer, hvor kvinder har en helt anden status og stilling og har færre rettigheder, end man har som kvinde i Danmark. Derfor er det jo også ret naturligt – desværre – at når man kommer fra lande med værdier, hvor kvinden ikke har samme retsstilling, og hvor kvinden ikke har samme værdi, og hvor det at benytte vold i bl.a. opdragelsen er en naturlig del af kulturen, så er det måske noget af det, man tager med. Det er der i hvert fald noget i statistikkerne der tyder på. Derfor er der jo også et behov for, at man sætter særlig ind dér, når den gruppe af befolkningen er særlig overrepræsenteret. Kan ordføreren ikke være enig i det?

Kl. 11:44

### Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:44

### Sikandar Siddique (UFG):

Jeg tror faktisk, at jeg sagde helt klart og tydeligt, at dér, hvor der er problemer, skal vi sætte ind. Jeg vil i hvert fald være den, der går allerforrest for at sikre, at kvinder af alle farver og fra alle religioner og kulturer ikke skal udsættes for drab og vold.

Jeg håber lidt, at ministeren og ministerens folk måske har et tal på, hvor mange af de 300 drab begået af partnere ud af de 536 kvindedrab, som egentlig er begået af etniske danske og minoritetsdanskere. Men igen vil jeg sige, at jeg håber, at man kan se over hele året, hvor jeg har snakket om de her ting og har fremsat forslag, at det for mig er fuldstændig ligegyldigt, hvem det er, og hvad for en farve de har. Det her skal bare stoppe, og derfor er jeg også glad for, at vi sammen gør noget ved det, forhåbentlig i forbindelse med politiforliget.

Kl. 11:45

### Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er fra fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:45

### Pernille Bendixen (DF):

Mange tak for det. Og tak for at sætte det her på dagsordenen. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om ordføreren ikke vil medgive, at der i alt for mange år har været en tendens til, at man ser på ikkevestlige indvandrere som en slags ofre, og det vil sige, at man f.eks. ude i folkeskolerne, hvor man jo gerne skulle have noget forebyggende arbejde, har haft en tendens til at negligere problemer, der egentlig skulle have været taget hånd om, ganske enkelt fordi man synes, det er synd for de mennesker, det handler om?

Kl. 11:46

### Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:46

Kl. 11:48

**Sikandar Siddique (UFG):**

Nej, jeg vil sige, at min holdning er den stik modsatte, og det viser debatten herinde jo også – altså indtil videre er de kommentarer, jeg har fået fra Nye Borgerlige og nu fra Dansk Folkeparti, ikke gået på kvindedrab som helhed, og hvordan vi kan bekæmpe det, men i stedet på ikkevestlige indvandrere og minoriteter. Det er også derfor, jeg hele tiden forsøger at sige: Okay, der er ideologiske forskelle mellem os, men det her er det bare så vigtigt at bekæmpe.

Så for at svare på spørgsmålet vil jeg sige: Nej, jeg mener tværtimod, at man fra politisk hold, fra den politiske elites side har vist ikkevestlig kultur, ikkevestlige folk osv. en særlig opmærksomhed, og at det måske har været med til at fordreje debatten, og at man dermed ikke har kunnet sætte ind der, hvor der er reelle problemer. Så jeg deler ikke den opfattelse, som spørgeren giver udtryk for.

Kl. 11:47

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Fru Pernille Bendixen.

Kl. 11:47

**Pernille Bendixen (DF):**

Det er jeg ked af, for det er faktisk dokumenteret, at man ude i folkeskolerne i mange år slet ikke har haft kendskab til f.eks. social kontrol, og hvordan man skulle håndtere det. Man har heller ikke fra lærernes side haft redskaber til at lave en beredskabsplan for, hvordan man skulle agere. Der må jeg desværre skuffe ordføreren og sige, at det faktisk har været et problem, og det har det, fordi man ikke har villet anerkende, at der har været en særlig problemstilling omkring lige præcis ikkevestlig indvandring. Og så kan vi alle sammen godt være enige om, at drab er drab, og at det er forkasteligt, men vi bliver også bare nødt til at snakke om tingene, som de er.

Kl. 11:47

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Ordføreren.

Kl. 11:47

**Sikandar Siddique (UFG):**

Ja, og derfor synes jeg også, at Dansk Folkeparti skulle gribe i egen barm – for man har siddet herinde i 20 år – og spørge sig selv, hvorfor man i folkeskolerne ikke har de redskaber, og hvorfor man i folkeskolerne ikke har haft det fokus. Der synes jeg Dansk Folkeparti skulle kigge indad og spørge sig selv, når man har været så, hvad kan man sige, afgørende i dansk politik i mange, mange år, hvorfor det så er, at man ikke har skabt de rammer ude i samfundet, således at man kunne deale med de udfordringer. Det var bare en opfordring.

Kl. 11:48

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Den næste korte bemærkning er til fru Britt Bager fra Venstre. Værsgo.

Kl. 11:48

**Britt Bager (V):**

Nu hører jeg så her ordførerens andet svar, som om ordføreren erkender, at der er en forskel på repræsentationen i kvindevioldestilfælde, og derfor kunne jeg bare godt tænke mig at vide – nu skyder ordføreren lidt på Dansk Folkeparti her – hvilke redskaber ordføreren selv synes der skal tages i brug. Hvad er det helt konkret, ordføreren selv har fremlagt af politik på det her område, som vil gøre, at de her meget, meget vigtige problemer ikke glider os af hænde?

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Ordføreren.

Kl. 11:48

**Sikandar Siddique (UFG):**

Det var et fantastisk spørgsmål, så vi nu kan løfte debatten til det, det egentlig handler om. Jeg har for kort tid siden foreslået 12 særlige politienheder rundtom i politikredsene, som skal have helt særligt fokus, altså betjente og en afdeling, som har helt særligt fokus på partnervold og partnerdrab. Så har vi i Folketingssalen snakket om: Skulle det være en central enhed, skulle det være 12 forskellige politienheder, skulle det være et rejsehold? Og det er jeg meget, meget villig til at kigge på. Så har jeg sammen med Danner – jeg kan se, at repræsentanten for Danner sidder deroppe – afholdt en konference herinde, hvor vi også har debatteret det, og er kommet frem til, at f.eks. risikovurderingerne ikke tages i brug i dag – altså, der skal have været et foregående tilfælde af vold, før politiet går ind og laver en risikovurdering. Det er det redskab, som jeg foreslår.

Ud over det har jeg jo adresseret skoleproblematikken og flere gange sagt og foreslået, at det, vi har behov for, er et ligestillings- og mangfoldighedsfag eller i hvert fald en holistisk tilgang i vores folkeskole, således at børn med alle baggrunde fra en helt ung alder forstår det med normer og kvinder og ligestilling. Så der er en masse forslag og en masse værktøjer, vi faktisk kan gøre brug af.

Kl. 11:50

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Fru Britt Bager.

Kl. 11:50

**Britt Bager (V):**

Tak for det. Det lyder jo alt sammen til at være nogle rigtig dejlige redskaber og nogle effektive redskaber, som vi forhåbentlig i fællesskab kan få gjort noget ved og kan få ud at arbejde. Men jeg savner alligevel bare lige en snert af erkendelse hos ordføreren. Kan ordføreren bekræfte, at der er dele af Danmark, dele af samfundet, hvor der er en overrepræsentation af vold? Når det er vigtigt at få det bekræftet, er det jo, fordi der skal den anerkendelse til, for at vi kan sætte konkret og helt specifikt ind, hvis vi skal komme det her til livs.

Kl. 11:50

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Ordføreren.

Kl. 11:50

**Sikandar Siddique (UFG):**

Jeg skal være den første i rækken, når det handler om at bekæmpe kvindevioldestilfælde og kvindedrab, uanset hvilken farve og hvilken baggrund det her handler om. Men jeg vil ikke være med til – jeg vil ikke være med til – at gøre det her til en ideologisk debat. Det vil jeg ikke være med til. Det her er så afgørende. Det her går ud over så mange kvinder. Og jeg vil mene, det er respektløst, at vi gør det her til en udlændingeb debat. Det her er ingen udlændingeb debat. Det her handler om 38.000 kvinder derude, som har brug for vores hjælp, og det vil jeg ikke være med til at gøre til en politisk debat, som vi skal score point på.

Kl. 11:51

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Den næste ordfører kommer fra Socialdemokratiet, og det er hr. Jeppe Bruus.

Kl. 11:51

Kl. 11:55

(Ordfører)

**Jeppe Bruus (S):**

Tak for det, og tak for anledningen til at drøfte det her meget, meget vigtige tema. Det er vigtigt, og jeg deler sådan set hr. Sikandar Siddiques utålmodighed og undren, i forhold til at vi jo godt i mange, mange år har vidst, at det her problem er stort, at det eksisterer, og at vi bør gøre noget ved det. Derfor er det jo godt, at hele Folketinget også er enige om, at det skal vi. Det har man såmænd nok også været enige om tidligere, tænker jeg. Det er ikke sådan, jeg har indtryk af, at der har siddet dumme eller dårlige politikere, der har negligeret det her problem, heller ikke før jeg selv kom i Folketinget. Så jeg har bestemt ikke noget behov for at pege hverken den ene vej eller den anden vej, men begejstres over, at det her stadig væk er et vigtigt tema, og at vi, fordi vi godt ved, at det eksisterer, så får gjort noget ved det. Det er jeg glad for vi kan være fælles om at have en forpligtelse til.

For det er et problem. Det er et problem i forhold til ligestilling mellem kønnene. Det er et problem i forhold til synet på kvinder, som desværre også her i 2020 – må vi jo konstatere – fører til, at alt, alt for mange kvinder lever i et parforhold eller i relationer, der er præget af misbrug, af vold, af psykisk og fysisk terror, og at nogle af de her forhold også ender i drab. Det skal vi gøre bedre.

Så er der en diskussion her, der har udviklet sig lidt, omkring etniciteten og overrepræsentationen. Hr. Sikandar Siddique siger, at det ikke skal udvikle sig til en ideologisk debat. Det er jeg sådan set uenig i. For at gøre noget ved problemet, er man nødt til at kende årsagerne, og der er jo en overrepræsentation, og vi ved godt, at der er udfordringer med kvindesynet, med ligestillingen, både i nogle af de etnisk danske miljøer, socialt udsatte, men jo også i nogle af de miljøer, der kommer fra indvandring fra udlandet. Det skal vi da være åbne omkring. Jeg forstår ikke, hvad problemet er. Det er vi da nødt til at kunne tale om, også for at gøre noget ved problemet. Så jeg synes, at vi skal gå fuldstændig fordomsfrit ind i det her, få tingene frem og så finde ud af, hvilke værktøjer vi åbenbart kan bruge endnu bedre.

Det er da klart, at drabene jo desværre er kulminationen på forhold, som er præget af – det var det, jeg var inde på – psykisk vold og terror og af uligevægt og alt mulig andet. Derfor starter det med en helt tidlig indsats, selvfølgelig gør det da det. Hvis vi skal gøre noget ved det her, skal vi have fat om de familier, der er i risikozonen, og de børn, der vokser op i de familier. Derfor hænger det her også sammen med at sætte ind, allerede når børnene bliver født og vokser op i nogle familier, altså sørge for, at man får de sociale kompetencer, der skal til, for at begå sig, og sørge for, at vi tager hånd om de familier, som er udfordret. Derfor hænger det her for mig at se også sammen med at føre en politik, der gør det.

Jeg er glad for og stolt over at være en del af et parti, der har regeringsmagten, og som faktisk sætter penge af til, at kommunerne kan løfte den indsats, og som faktisk prioriterer det i kommuneaftaler, i finanslov. For det er også det, det hænger sammen med. Det her er jo ikke bare et selvstændigt problem. Der er jo en årsagssammenhæng og en kæde, der hænger sammen, og derfor er man nødt til at føre en politik, der tager højde for hele det livsforløb. Det starter med en tidlig indsats. Det starter med ikke at være bange for at se problemerne i øjnene, også årsagerne til dem. Og så skal vi sætte ind på en lang række områder, og det skal vi selvfølgelig også i forhold til politiet, når vi nu skal sidde og forhandle om de næste flerårsaftaler. Det glæder jeg mig rigtig meget til. Og så naturligvis opbakning til det gode forslag til vedtagelse.

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Sikandar Siddique. Værsgo.

Kl. 11:55

**Sikandar Siddique (UFG):**

Tak for et godt oplæg. Jeg vil gerne lige understrege endnu en gang, hvis ikke jeg fik gjort det fuldstændig tydeligt, at vi selvfølgelig skal sætte ind der, hvor der skal sættes ind – hvad enten det er i forhold til minoritetsfamilier eller etnisk danske familier. Det her er bare så vigtigt et område, og der er så mange kvinder derude, der har brug for, at vi leverer løsninger og leverer løsninger lige nu, så nuancerne ikke forsvinder ved at gøre det til en ideologisk debat – det er det, jeg appellerer til.

Hvis Folketinget har hørt mig sige, at der ikke er problemer i nogle dele af Danmark, så vil jeg gerne fuldstændig afkræfte det og gøre det fuldstændig klart her: Selvfølgelig skal vi kunne tale åbent om det. Men jeg savner bare, at der også er fokus på, at der f.eks. blandt de 300 kvinder ud af de 536 kvinder, der er gået bort, altså også er mange etnisk danske kvinder. Så derfor vil jeg sige igen: Selvfølgelig – selvfølgelig skal vi tale fuldstændig åbent om det her og sætte ind der, hvor der er behov for det. Det er også derfor, jeg foreslår et ligestillings- og mangfoldighedsfag, så vi netop kan tage fat på børnene tidligt, uanset hvilken baggrund de kommer fra.

Kl. 11:57

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Ordføreren.

Kl. 11:57

**Jeppe Bruus (S):**

Jeg tror mere, det var en kommentar end et egentligt spørgsmål. For mig er nuancerne vigtige; altså, årsagerne er jo vigtige for at kunne løse problemet. Derfor kan man jo ikke kigge på drabene som sådan helt isoleret; man er jo nødt til at se på årsagen, sammenhængen, og hvad det var, der førte til det. Derfor er vi nødt til at tage grundigt fat, ikke bare på det her område, men på en lang række områder.

Nu nævnte jeg før finanslove og kommuneaftaler og alt muligt andet. Jeg kunne nævne noget andet: ghettopakken – i forhold til at sørge for at bryde op i de boligområder, hvor der er udfordringer. Der er en lang række af de områder, hvor vi er nødt til kigge på dybden i de udfordringer, vi står med, for vi har haft en fejlslagen politik i forhold til indvandring og integration i det her land. Der er selvfølgelig også nogle kedelige tendenser der. Vi kan jo se, at det slår igennem i statistikkerne. Betyder det så, at det alene er det, der gør det? Nej, det er da masser af faktorer, man skal se på.

Kl. 11:58

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Hr. Sikandar Siddique.

Kl. 11:58

**Sikandar Siddique (UFG):**

Det har ordføreren fuldstændig ret i, og derfor er jeg jo så glad for at være med i den her debat, så jeg kan sikre den balance, der tydeligvis er brug for. Så vil jeg høre ordføreren lige her til sidst – det første var jo en kommentar og blev aldrig et spørgsmål: Har ordføreren og Socialdemokratiet i forhold til det at bekæmpe partnerdrab gjort sig nogle tanker om, hvilken model det er, man vil forsøge at arbejde hen imod, eller som man vil rejse i politiforliget i forhold til de særlige politienheder? Har ordføreren gjort sig nogle tanker omkring det, og vil ordføreren dele dem med os andre?

Kl. 11:59

Kl. 12:01

**Første næstformand** (Karen Ellemann):  
Ordføreren.

Kl. 11:59

**Jeppe Bruus** (S):

Til den første del omkring det at sikre balancen: Det håber jeg jo sådan set vi allesammen gør, og det er lige præcis det, der er behov for. Der er behov for at kigge på nuancerne og på dybden af de udfordringer, vi står i. Når det så kommer til den konkrete model i forhold til politiet, så har justitsministeren jo været inde på nogle af de overvejelser, der er. Og det glæder jeg mig rigtig meget til vi skal drøfte. Jeg synes egentlig, det er rigtig fint, at vi kan gøre det uden at lægge os fast på den præcise model her i en debat i Folketingssalen.

Kl. 11:59

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er fra fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 11:59

**Pernille Vermund** (NB):

Tak, og tak til Socialdemokratiet for at tage problemet alvorligt, for at være åbne over for at tale åbent og ærligt og nuanceret om problemerne og også for at sætte fokus på forebyggelse. Noget af det, som jo er udfordringen, er, at den her vold ikke opstår ud af det blå, vold, som så i værste fald fører til drab, men ofte kommer fra barndommen og fra ungdommen.

Børnerådet lavede for nogle år siden en undersøgelse, der viste, at 19 pct. af drengebørn, som vokser op i ikkevestlige hjem, bliver udsat for grov vold, spark og slag. Det siger sig selv, at det ikke er noget, vi skal acceptere i Danmark, men spørgsmålet er, om vi i for høj grad har accepteret det, og spørgsmålet er også, om Socialdemokratiet er villige til – når vi nu taler om forebyggelse – eksempelvis at sætte ind med udvisninger af forældre, der er voldelige over for deres børn, forældre, som måske også kan være dem, der præger deres drengebørn til at blive voldelige ægtemænd, så deres hustruer ender i en voldelig relation.

Kl. 12:00

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 12:00

**Jeppe Bruus** (S):

Jeg er sådan set helt enig i, at der er udfordringer. Flere og flere unge stemmer kommer frem, og de unge skriver bøger, er debattører og kommer med vidnesbyrd om nogle af de opdragelsesregimer, der eksisterer. Det er noget, man også kan finde i etnisk danske familier. Så det her er en kæmpe udfordring. Der er da ingen tvivl om, at hvis vi kigger på årsagssammenhænge, ser vi, at det fører en masse dårligt med sig, og nogle af de tilfælde er garanteret også årsagen til, at det ender i et partnerdrab.

Med al respekt for spørgsmålet om udvisning af forældre, der slår deres børn, er det måske en lille smule en afsporing af debatten, men jeg tror da ikke, at fru Pernille Vermund skal være i tvivl om, at vi er klar til fuldstændig fordomsfrit at kigge på, hvordan vi gør noget ved de udfordringer, der er.

Kl. 12:01

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

**Pernille Vermund** (NB):

Når jeg spørger, er det jo, fordi det både er en krænkelse af og et overgreb på barnet, når barnet vokser op med grov vold i hjemmet, men det er også indirekte et overgreb på barnet, hvis barnet oplever, at det omgivende samfund ikke tager det her alvorligt. Det kan dels betyde, at man vokser op og tænker, at man nok har fortjent det, eller at det er okay at være voldelig, så man dermed også får en uhensigtsmæssig adfærd senere i livet. Så det er ikke for at afspore debatten, men i virkeligheden er det for at sige, at hvis man skal sætte tidligt ind, og hvis man gerne vil forebygge, starter det jo formentlig blandt de helt små børn og i børnefamilier, hvor vi også bør have et større fokus. Og der ville jeg bare gerne høre, om Socialdemokratiet er villige til at sætte endnu hårdere ind og sikre, at en voldelig far eller en voldelig mor bliver fjernet fra hjemmet – og hvis det er en udlænding, må de altså ud.

Kl. 12:02

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 12:02

**Jeppe Bruus** (S):

Vi har jo udvisning af folk, der bliver dømt for kriminalitet. Det er jo ikke så mange år siden, vi afskaffede revselsesretten, og hvis man kigger på statistikkerne og på de historier, der kommer frem, er der virkelig behov for at gøre opmærksom på, at det altså gælder for alle børn i Danmark. Og der er da heller ingen tvivl om, at noget af det her er kulturelt betinget – synet på børn og børns rolle, og hvad man kan tillade sig over for børn – og der ligger der en kæmpe opgave, og derfor er der også behov for at sætte hårdt ind.

Jeg synes jo, at det her Ungdomskriminalitetsnævn, man har oprettet, også vidner om, at der er et stort stykke arbejde i forhold til at håndtere familierne og ikke mindst sørge for, at kommunerne leverer den rigtige indsats og får taget hånd om de familier, og at kommunerne faktisk også prioriterer det, og at det ikke går tabt på grund af økonomiske prioriteringer. Så er vi tilbage ved, hvorfor det er vigtigt også at føre en politik, hvor der faktisk er ressourcer til at håndtere de her udfordringer.

Kl. 12:03

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører kommer fra Venstre, og det er fru Britt Bager. Velkommen.

Kl. 12:03

(Ordfører)

**Britt Bager** (V):

Tak for det, formand. Tak til forespørgeren for at rejse en meget vigtig debat om at nedbringe antallet af kvindedrab i nære relationer. Det høje antal drab begået af en partner eller en ekspartner springer i øjnene, når man kigger i statistikkerne. Partnerdrab udgør en væsentlig del af de drab, som årligt begås i Danmark. I Venstre mener vi, at drab i nære relationer er fuldstændig uacceptabelt. Det er strafbart, det er ulovligt, og det hører ikke til. Det skal være trygt at være i et parforhold, og der skal være plads til den enkelte til at udfolde sig frit. Drab i nære relationer skal derfor aldrig accepteres i et samfund som det danske, der bygger på ligeværd og respekt for den enkelte individ.

Partnerdrab er ofte kulminationen på mange års vold, chikane og kontrol. Statens Institut for Folkesundhed har vurderet, at omkring 38.000 kvinder og 19.000 mænd hvert år udsættes for fysisk partnervold. Det er både uhyggeligt og skræmmende. For hvad er det, der

får andre mennesker ud i partnervold og i yderste konsekvens et drab? Er det jalousi? Er det had? Er det kultur? Jeg har ikke svaret, og derfor er det også svært at komme med svaret til en enkel løsning på et så kompliceret problem, som det her jo er.

Der er samtidig en enorm disproportion mellem 46.000 årligt udsatte for partnervold og de relativt få, der faktisk anmelder det til politiet. Langt størstedelen af partnervold forbliver inden for hjemmets fire vægge, måske endda selv om familien, kollegaer eller venner har haft kendskab til eller mistanke om volden. Der er en masse ting under overfladen, som det kan være svært at få frem i lyset, ligesom volden ikke bare kan være fysisk, men i mange tilfælde er psykisk. Den kan også komme til udtryk ved f.eks. vedvarende forfølgelse og chikane. Det gør det jo også vanskeligt at løse det her problem.

Venstre fordømmer på det kraftigste både fysisk og psykisk vold, og vi skal gøre alt, hvad der skal til, for at forhindre det. Vi tog et skridt i den rigtige retning i den tidligere regering, da vi indførte en særskilt paragraf i straffeloven om at kriminalisere psykisk vold. Den nationale handlingsplan for bekæmpelse af psykisk og fysisk vold fra 2019 indeholdt også en række initiativer, bl.a. ambulante tilbud til voldsudsatte, rådgivning, støtte og oplysningskampagner.

Men vi er også godt klar over, at vi ikke er nået i mål endnu. Derfor ser jeg frem til at diskutere de løsninger, som særlig vedrører politiets rolle, når der skal indgås en ny aftale om politiet og anklagemyndighedens økonomi. Jeg ser også frem til, at vi kan diskutere de forebyggende initiativer, som også er nødvendige, hvis vi skal komme det her til livs.

Vi kan i Venstre støtte op om det forslag til vedtagelse, der tidligere er blevet læst op, og vi glæder os til at tage en diskussion om, hvad der er nødvendigt.

Kl. 12:07

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger til ordføreren. Den næste ordfører kommer fra Dansk Folkeparti, og det er fru Pernille Bendixen. Velkommen.

Kl. 12:07

(Ordfører)

**Pernille Bendixen** (DF):

Forespørgslen handler om at nedbringe antallet af drab i nære relationer, som jeg faktisk har valgt at kalde familielikvideringer. Og jeg synes, fru Rosa Lund har en pointe, når hun siger: Hvordan er det, vi omtaler det her? Det er ikke husspektakler, det er likvideringer af kvinder. Jeg synes, vi skal sige det, som det er; og det lyder grimt, men det er vigtigt, at vi ikke taler det ned.

Så må jeg også spørge: Har vi så den rigtige minister til stede i dag? Og det er ikke, fordi der er noget galt med justitsministeren, men det er, fordi det for mig at se handler rigtig meget om social kontrol, og det hører under socialministeren. Det skal så ikke forhindre, at vi har den her vigtige debat, og jeg vil også som så mange andre gerne takke forespørgerne for at tage emnet op.

Så vil jeg gerne have, at vi tænker lidt på Huda, som er et grufuldt eksempel på social kontrol. Huda ville gerne være fri; hun ville gerne gå sine egne veje; hun fulgte selv sine børn i dagtilbud. Hun var en stærk kvinde, men den kultur, islam, som hun kommer fra, kan ikke acceptere stærke kvinder, og til sidst blev det for meget for hendes mand, og han stenede hende ihjel. Og det gjorde han, fordi han, imens hun voksede, blev lille, og det er uacceptabelt.

Det er vi også nødt til at tale om. Vi er alle sammen enige om, at drab er forkasteligt, at drab er uacceptabelt, men vi bliver nødt til at sige tingene, som de er. Og lad os for alt i verden bekæmpe, at den far nogen sinde får forældremyndigheden over de børn. For vi har set det før – vi har før set, at fædre, der har slået mødre ihjel, har fået forældremyndigheden over børnene. Det duer ikke, og vi vil ikke se

det igen. Og nej, den mand skal heller ikke have en krone mere fra den danske stat, punktum.

Vores integrationsminister siger, at han håber, at drabet på Huda kan animere til en ny kvindebevægelse, som vi så det i 1970'erne. Og det er jeg enig med ham i, men hvorfor så vi ingen på gaderne, da Huda blev stenet ihjel? Hvorfor kan vi ikke samle os i foragt over for den adfærd, når vi kan samle os om en mand, der blev slået ihjel i USA? Det synes jeg er mærkeligt.

Så vi hilser det velkommen at stå her i dag sammen med justitsministeren, og vi vil også rigtig gerne tale om strengere straffe og mere politi – det hilser vi velkommen. Men skal vi likvideringer i familierne til livs, er vi også nødt til at komme den sociale kontrol til livs. Det handler om at forstå, hvad social kontrol er, og hvordan den udøves, og det er, som jeg også nævnte før, meget aktuelt, at man starter i dagtilbud og i folkeskoler med at klæde vores fagpersonale rigtig grundigt på i forhold til det. Og så skal vi huske, at også mænd er udsat for vold, også psykisk vold.

Vi støtter forslaget til vedtagelse.

Kl. 12:10

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Der er ingen korte bemærkninger til ordføreren. Den næste ordfører kommer fra Det Radikale Venstre, og det er hr. Kristian Hegaard. Velkommen til.

Kl. 12:11

(Ordfører)

**Kristian Hegaard** (RV):

Tak for ordet. Først og fremmest skal der lyde en stor tak til hr. Sikandar Siddique for indkaldelsen til den her forespørgsel. Jeg ved, det er noget, der ligger ordføreren for forespørgerne meget på sinde, og det kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

At tage et andet menneskes liv er den mest alvorlige forbrydelse og den største personlige skade, man kan gøre, og det giver ingen mening at udøve vold eller drab mod en, der står en nær. Derfor skal vold i nære relationer bekæmpes. Vold i nære relationer er dybt alvorlig, og kvindedrab grundet en konflikt i en relation udgør det største antal drab i Danmark. Så hvis man måler ud fra antallet af ofre, er der ingen tvivl om, at der er større behov for en kvindedrabspakke end en trygheds- og terrorpakke. For det skal være lige så trygt at træde ind ad sin egen dør som at træde ud på gaden eller alle mulige andre steder.

Når det kommer til vold i nære relationer, er der særlig to ofre. For det første handler det om en helt grundlæggende problematik om, at ligestilling skal tages mere alvorligt. Det er særligt kvinder, der er udsatte, og det kan være svært at tage mod til sig til at anmelde en kæreste eller en partner, og derfor er noget af det mest afgørende – hvis man skulle nå til den her situation – at der nemt og hurtigt og smidigt kan foregå en kontakt med myndighederne. For når man er nået dertil, er det altså ikke lige næste dag; så er det nu, man skal handle. Det er også et emne, der ligger Radikale Venstre meget på sinde, og derfor gjorde Radikale Venstre det, at vi i vores hovedbestyrelse sidste år nedsatte en arbejdsgruppe, der specifikt kom med nogle forslag til, hvordan man kunne arbejde med vold i nære relationer.

For det andet går det her særlig ud over børnene, som både rammes direkte og desværre også kan have en tendens til at videreføre mønstrene. 74 pct. af udøvere af vold i nære relationer er selv vokset op med vold i hjemmet. Så det er altså et mønster, vi skal stoppe. Et af de steder, man kan sætte ind i den forbindelse, er, at man straks, hvis børn fortæller om vold, eksempelvis kan tildele dem en gennemgående støtteperson. Det kan være en pædagog, en lærer eller en sagsbehandler. Men det handler også om, at der arbejdes for en klar helhedstænkning og måske en begrænsning af antal sager pr. sagsbehandler i forhold til de svære familiesager, der er, så man,

når der kommer noget information, hurtigt kan rykke ind. Vi er også fortalere for, at man eksempelvis kunne lave en national whistblowerordning, som man som sagsbehandler kan benytte, hvis man oplever at skulle arbejde imod reglerne i sager med børn og vold, sådan at kommunerne ikke skal undersøge sig selv.

Det, der i hvert fald er helt afgørende, er, at der for børnene og særlig kvindernes skyld er behov for handling, og derfor ser vi i Radikale Venstre frem til at drøfte det nærmere med Folketingets partier.

Kl. 12:15

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger til ordføreren. Dermed går vi videre i ordførerrækken, og næste ordfører er på vej allerede. Det er fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF.

Kl. 12:15

(Ordfører)

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Sidste gang vi drøftede et forslag fra Alternativet om særlige politienheder til bekæmpelse af bl.a. partnervold og partnerdrab, indledte jeg min tale med at fortælle om, at politiet netop, nærmest som vi drøftede det her, havde fængslet en mand i Sønderborg for drabet på sin ekskone. Det kom, præcis en måned efter at en anden kvinde i Sønderborg var blevet slået ihjel af sin eksmand. I dag kan man så læse, at en kvinde i Hillerød har ladet livet, fordi hun slog op med sin kæreste. Alle tre eksempler handler om partnerdrab, og desværre er det langt, langt oftest en kvinde, som må lade livet. Hvert år havner adskillige kvinder i den nedslående drabsstatistik, men de er altså ikke bare et tal. De kvinder er mennesker, der berøves et liv, der er børn, der berøves deres mor, og der er andre, der berøves en slægtning eller en veninde.

Kigger vi på statistikkerne for partnervold, partnerdrab og stalking, taler tallene deres eget sprog. Det er kvinderne, der betaler den største pris, og lige meget hvor lidt vi har lyst til at tale om det, er det en kønnet statistik, det er et ligestillingsproblem. Hjemmet er det farligste sted for en kvinde at opholde sig, for mænd er det i nattelivet. Men kan det virkelig være sådan, at vi accepterer, at kvinder skal være mest utrygge der, hvor de egentlig har brug for at være mest trygge? Jeg synes, det er på tide, at vi tager et opgør med de statistikker. Vi skal bruge den viden, vi har. Forud for et drab er der tit og ofte både fysisk og psykisk vold og stalking – der har været rigtig mange tegn på, at der er noget galt, der har været mange steder, hvor vi kunne have grebet ind. Det skal vi gøre, det bliver vi nødt til at tage mere seriøst.

Vi tog et skridt i sidste uge til en forhåbentlig bedre indsats, da vi ved behandlingen af SF's forslag om en større indsats over for stalking blev enige om, at nu vil vi skride hårdere ind, og det kommer der heldigvis et arbejde i gang i forhold til – ministeren nedsatte en gruppe, som skal kigge på det. For vi ved netop fra et studie fra England, at stalking er et mønster forud for partnerdrab, så der er mange måder, vi måske kunne nå at gribe ind på tidligere.

Jeg har også tidligere i dag nævnt, at det er sjældent, vi bruger bortvisningsloven i Danmark. Den blev brugt en eneste gang i 2019. En eneste gang var det voldsudøveren, som måtte gå fra parrets hjem. Det betyder, at det altid er hende, der skal tage børnene og sine ejendele under armen og rykke på krisecenter. Men da vi lavede den lov i Danmark, gik vi faktisk heller ikke hele vejen. Vi var inspireret af Østrig, som havde modellen i forvejen, men de havde også et interventionskontor. Herhjemme ved politiet tit ikke, hvad de skal gøre med voldsudøveren. Hvad gør vi med ham? I Østrig har man en model, hvor man også tager sig af voldsudøveren. Det er helt, helt nødvendigt, for at det her kommer til at virke, at vi også følger bedre op på ham.

Det pinte mig lidt at læse om Patrick og Line på DR i går. Patrick har et problem med, at han er voldelig, og nogle gange går han amok. Line vil gerne beholde Patrick, og de er enige om, at han skal gå i behandling. Han ventede i 2 år for at komme i behandling. Og da han startede i behandling, betød det faktisk, at han nedsatte sit voldsmonster rigtig, rigtig meget. Det betød, at da han fik hjælp, gjorde det faktisk en forskel. Derfor handler det også om at have et beredskab i forhold til ham. Vi er nødt til at have mere fokus på ham også.

Så vi skal bruge alle muligheder for at stoppe den adfærd, der fører til stalking, vold og i sidste ende drab. Det tror jeg vi er enige om. Det er også SF's overbevisning, at vi skal have en særlig politienhed for forbrydelser i nære relationer. Det går vi til politiforligskredsforhandlingerne med et ønske om. Jeg synes ikke, at det nytter noget at spise ofrene af med strafforhøjelser, hvis de ikke følges op af bedre efterforskning eller bedre forebyggelse. Jeg ville ønske, at man hver dag tog døgnrapporten og kiggede i den og så, om man havde været kaldt ud til noget i de små hjem – politiet bruger termen husspektakler, og den synes jeg vi skal væk fra – og så følger op på det og rækker en hånd ud til de kvinder, som har været udsat for noget. Så er jeg sikker på, at vi kunne hjælpe begge parter på et tidligere tidspunkt.

Måske er det ikke så meget, der skal til. Måske er det bare at bruge den viden, vi har, og sørge for, at de redskaber, der er til stede, fungerer. Det går vi i hvert fald til politiforligskredsforhandlingerne med et ønske om. Jeg vil gerne takke Alternativet for en vigtig debat her i dag.

Kl. 12:20

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Tak til ordføreren. Der er ønske om en kort bemærkning til hr. Sikandar Siddique. Værsgo.

Kl. 12:20

**Sikandar Siddique (UFG):**

Jeg tror, at det er, fordi ordføreren glemte, at jeg ikke er en del af Alternativet mere, men det er okay.

Grunden til, at jeg tager ordet, er, at fru Britt Bager tidligere spurgte mig om, hvilke tiltag man kunne implementere. Jeg nævnte nogle, men jeg glemte at nævne et, som ordføreren nu gjorde mig opmærksom på. Et af de fire forslag, som jeg har fremsat i Folketinget, går på voldsudøveren, og det går helt konkret på, at der skal krav om ambulant behandling for voldssofre og voldsudøvere. For når man kigger i de statistikker, som vi har snakket en del om i dag, så kan vi faktisk se, at det er den samme mand, der sender flere kvinder på krisecentre. Så det bliver vi nødt til at stoppe. Vi bliver også nødt til at sætte ind i forhold til voldsudøveren. Når tiden er til at behandle det i Folketingssalen, regner vi stærkt med, at SF vil bakke op.

Kl. 12:22

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Ordføreren.

Kl. 12:22

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Vi er i hvert fald meget optagede af det her, og som jeg har forstået det, blev der også givet nogle penge ved den sidste finanslovsforhandling til lige præcis det her område. Så jeg håber, at ventelisterne falder. Jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt at vente 2 år på at få den hjælp, man har brug for, og derfor var det jo faktisk også et forslag, da vi havde vores stalkingforslag i sidste uge, at man skulle kigge på behandling til dem, der stalker, for hvis vi skal stoppe det, skal de også have hjælp.

**Første næstformand** (Karen Ellemann):  
Hr. Sikandar Siddique.

**Sikandar Siddique** (UFG):  
Jeg er enig, helt enig.

Så vil jeg bare bruge muligheden for at sige tak til SF, og jeg ser frem til politiforliget og forhandlingerne, hvor jeg i hvert fald ved at der er nogle stærke allierede der tager politienheder, særlige politienheder, med ind i forhandlingerne, og det er jeg rigtig glad for at SF siger helt klart og tydeligt. Så tusind tak for det.

**Første næstformand** (Karen Ellemann):  
Ordføreren.

**Karina Lorentzen Dehnhardt** (SF):  
Selv tak, og jeg beklager, at jeg fik sagt, at ordføreren var fra Alternativet. Jeg hænger vist lidt fast i fortiden.

**Første næstformand** (Karen Ellemann):  
Tak til SF's ordfører. Da forslaget blev fremsat, var det fra Alternativet, så det er helt forståeligt, da det også står på dagsordenen. Den næste ordfører kommer fra Enhedslisten. Det er fru Rosa Lund, velkommen til.

(Ordfører)  
**Rosa Lund** (EL):

Tak for det. I sommeren 2019 konkluderede retsmedicinere Asser Hegdård Thomsen, at partnerdrab er den største enkeltstående gruppe af drab i Danmark. 1 kvinde om måneden bliver slået ihjel af sin nuværende eller tidligere partner, altså 1 kvinde hver måned. Konklusionen har formentlig overrasket mange, for partnerdrab modtager langt fra samme opmærksomhed hverken fra medier eller politikere som eksempelvis banderelaterede drab. Tværtimod omtales drab på kvinder og børn ofte som familietragedier eller husspektakler, der gik lidt over gevind. Vi har i de seneste år været vidne til en kønsneutralisering af partnervold, der fremstiller vold som individualiserede handlinger, der udøves af begge køn. Det tegner altså et misvisende billede af voldens dynamikker og konsekvenser, og det bliver meget tydeligt, når vi taler om netop partnerdrab, altså at det er kvinderne, der bliver slået ihjel.

Justitsministeriet har selv i en ny undersøgelse af drab i Danmark konkluderet, at de hyppigste motiver for partnerdrab er jalousi og separation. Hvis ikke jeg kan få dig, skal ingen have dig. Det er en trussel, mange altså gør alvor af, og som afslører et klart behov hos disse mænd for dominans og kontrol over kvinder. Bag langt de fleste drab ligger et forhold præget af vold. Særlig psykisk vold kendetegner de forhold, der ender i mord. Ofte har familie eller venner kendt til volden i forvejen. Det har myndigheder og politi også. Kvinderne har frygtet for deres liv på grund af direkte eller indirekte trusler, og alligevel finder så mange af disse drab sted. Det synes jeg vidner om et massivt samfundssvigt.

I B.T. kunne man på FN's dag for bekæmpelse af vold mod kvinder læse om en kvinde, Cecilie, som blev stukket ned af sin kæreste. 46 gange stak han hende. Fra fængslet modtager hun breve og opkald fra ekskæresten til trods for tilhold og adressebeskyttelse hos politiet. Da ekskæresten 202 dage efter sin fængsling er på udgang, orienterer politiet ikke Cecilie. Ekskæresten indberetter Cecilie til kommunen for ikke at kunne tage ordentligt vare på deres fælles

Kl. 12:22 barn, men tilbyder at trække underretningen tilbage, hvis hun vil besøge ham i fængslet. Det afviser Cecilie, men opfordres af politiet til at indgå i en dialog med den fængslede. Politiets håndtering af sagen viser, hvordan vold mod kvinder stadig alt for ofte behandles som husspektakler, altså som to ligeværdige parter, der kan indgå i en dialog og finde en fælles løsning på et i øvrigt privat problem. Desværre er det ikke ualmindeligt, at myndigheder opfordrer parter til dialog og fælles løsninger i sager om vold mod kvinder, og det kan altså få alvorlige konsekvenser. For det første, fordi man næppe kan tale om ligeværdige parter, når den ene har forsøgt at dræbe den anden. For det andet, fordi sådan en håndtering af sager om partnervold er med til at lade volden fortsætte. Det illustrerer Cecilies sag til perfektion.

Kl. 12:23 Vold mod kvinder foregår ofte derhjemme. Den udøves af dem, de elsker, dem, de troede passede på dem der, hvor de var trygge. Den udøves desværre også ofte foran deres egne børn. Det er også her, de bliver slået ihjel. Det, at volden foregår derhjemme, er et systemisk svigt, hvor vi som samfund mislykkes med at beskytte og støtte de kvinder, der bliver udsat for meget alvorlige forbrydelser. Indsatsen for både voldsudsatte og voldsudøvere har været forsømt i årevis, men med finanslovsaftalen fik vi heldigvis rettet en smule op på den dårlige udvikling, da det lykkedes for Enhedslisten at få afsat 300 mio. kr. til bl.a. flere pladser på krisecentre og en permanent finansiering af behandlingstilbud til både voldsudsatte og voldsudøvere. Sidstnævnte tilbud er i øvrigt reduceret fra fire til blot et enkelt behandlingstilbud med årelange ventelister på grund af den manglende finansiering.

Kl. 12:23 Vi er altså langt fra i mål med at rette op på det massive samfundssvigt, som partnerdrab er et udtryk for. Der er hårdt brug for, at både politi og myndigheder opkvalificerer og opprioriterer deres arbejdede, når det drejer sig om vold og drab på kvinder. Derfor er jeg rigtig glad for, at det i dag er lykkedes at forpligte regeringen til, at det her skal tages op i forhandlingerne om politiforliget. Vi har en bunden opgave med at løse det her problem. Det havde vi også før, men nu har vi forpligtet regeringen til, at det her altså skal ske i forhandlingerne om politiforliget, og det er jeg meget, meget glad for. Tak.

Kl. 12:28

**Første næstformand** (Karen Ellemann):  
Tak til Enhedslistens ordfører. Der er ingen korte bemærkninger til ordføreren. Den næste ordfører kommer fra Det Konservative Folkeparti, og det er fru Hanne Bjørn-Klausen.

Kl. 12:28

(Ordfører)  
**Hanne Bjørn-Klausen** (KF):

Tak til hr. Sikandar Siddique og hr. Rasmus Nordqvist for at tage initiativ til den her spændende debat. Det har virkelig været interessant og spændende at sidde og høre på alle de indlæg, der er kommet; de giver stof til eftertanke.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at der ligger et stort og vigtigt arbejde foran os, når det kommer til partnervold og partnerdrab. Al vold og al drab er et kæmpe problem, men vi ser, at kvinder desværre er særlig udsatte. Vi ser især, at mange kvinder i ghettoerne er underlagt social kontrol og trues med sanktioner, hvis de ikke retter ind efter, hvad deres nære familie ønsker for dem. Det er naturligvis stærkt kritisabelt, og vi skal gøre vores herfra for at bekæmpe social kontrol i alle dets afskygninger.

Vold mod kvinder er stadig et alt for stort problem, og det skal bekæmpes med al mulig magt.



**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Tak til den konservative ordfører. Der er ingen korte bemærkninger til ordføreren. Den næste ordfører kommer fra Nye Borgerlige, og det er fru Pernille Vermund. Velkommen.

Kl. 12:29

muslimske lande og skubbe den islamiske og kvindeundertrykkende kultur tilbage.

Vi støtter den fælles vedtagelsestekst og takker for forespørgslen i dag og for ordet.

Kl. 12:34

(Ordfører)

**Pernille Vermund (NB):**

Tak. Kvindedrab i nære relationer er et alvorligt fænomen; det er drab i det hele taget uanset offerets køn, men når det er værd at nævne, er det, fordi det trods alt oftere er kvinder end mænd, der bliver slået ihjel. Og i dag skal det handle om kvindedrab i nære relationer. I januar udgav Justitsministeriet rapporten »Typer af drab i Danmark«, hvor man har kigget på samtlige drab begået i perioden 2012-2017. Der kan man læse om drabstyper, motiver, gerningsmænd og ofre og sidst, men ikke mindst, herkomst. I rapporten fremgår det, at kvinder er ofre i 74 pct. af tilfældene, når det kommer til partnerdrab. Forespørgerne har altså en pointe, når de siger, at kvinder er særlig udsatte for partnerdrab.

Hvis man så ser på, hvem der begår de partnerdrab, er der en bestemt gruppe, der er særlig overrepræsenteret. Ikkevestlige indvandrere og efterkommere er som bekendt overrepræsenteret i andre kriminalitetsstatistikker, og derfor overrasker det ikke, at ikkevestlige indvandrere og efterkommere oftere slår deres kvindelige partnere ihjel, end mænd i øvrigt gør. Kvindesynet har som bekendt aldrig været særlig sympatisk i den islamiske kultur, og udbredelsen af vold i ikkevestlige familier er desværre et velkendt fænomen. Børnerådet udgav for nogle år siden en undersøgelse, der viste, at 19 pct. af drengebørn, der vokser op i ikkevestlige hjem, har været udsat for grov vold, som bl.a. indebærer spark og slag. Det må være åbenlyst, at det sætter sig i børnene og det sætter sig i empatien, og det er der også noget, der tyder på. En undersøgelse fra Aarhus Universitet, Syddansk Universitet og Rambøll viste for nogle år siden, at børn af ikkevestlige forældre, når de er 5 år gamle, har empati på et lavere niveau end danske børn på 3 år. Hvis man tror på forebyggelse, og hvis man tror på, at det er vigtigt at sætte tidligt ind på alle parametre, bør man også fokusere voldsomt på den vold, der foregår i ikkevestlige familier, altså hvis man vil vold mod kvinder og drab mod kvinder til livs.

Men hvor stor en andel af drab og partnerdrab står de ikkevestlige indvandrere og efterkommere så for? Når det kommer til drab i al almindelighed, står ikkevestlige indvandrere og efterkommere for 28 pct., og det på trods af, at de kun udgør 9 pct. af befolkningen. Når det kommer til partnerdrab specifikt, udgør indvandrere og efterkommere 23 pct. af gerningsmændene. Indvandrere og efterkommere er altså massivt overrepræsenteret i drabstallene. Men dem, der slår deres partner ihjel, er nok bare psykisk syge; det er vel forklaringen, kunne man tænke. Det er der desværre ikke noget, der tyder på. Ifølge Justitsministeriets rapport er det kun 9 pct. af samtlige gerningsmænd, der har begået partnerdrab, som er psykisk syge. Til gengæld er henholdsvis 43 og 31 pct. af partnerdrabene motiveret af jalousi eller separation. Drabsmændene vil simpelt hen ikke tillade, at kvinden går sin vej.

Hvad fortæller det os så, når indvandrere og efterkommere er så massivt overrepræsenteret som gerningsmænd til partnerdrab, og at årsagen i de fleste tilfælde er jalousi eller separation? Det fortæller os desværre, at der stadig er alt for mange mennesker fra de islamiske lande, der ikke værdsætter kvinder og ikke tillader dem deres frihed. Det fortæller os, at værdien af et menneskeliv uanset køn vejer tungere i nogle kulturer end i andre. Og det fortæller os, at hvis man vil gøre noget godt for kvinders sikkerhed i det her land, er det mest effektive og sympatiske tiltag at lukke for migrationen fra de

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger til ordføreren. Da jeg ikke ser Liberal Alliance i salen, giver jeg hermed ordet til justitsministeren. Velkommen.

Kl. 12:34

**Justitsministeren (Nick Hækkerup):**

Tak for debatten. Jeg tror sådan set ikke, at der er nogen af de ordførere, der har været heroppe, om hvem jeg kan sige, at dem er jeg uenig med. Alle er kommet med forskellige udgangspunkter fra hver deres politiske ståsted og har lagt vægt på forskellige ting, men der er jo ikke noget af det, som er blevet sagt, som er forkert. Hvis man tager det forfra, er det jo en sandhed, som jeg tror kom fra hr. Sikandar Siddique, eller også var det måske hr. Jeppe Bruus, det har det nok været, at volden ikke opstår ud af ingenting, og det sætter også fokus på, at fundamentet for det, vi diskuterer i dag, ligger langt tidligere.

Det fører mig over til Dansk Folkepartis ordfører, der gerne ville have mig ud af salen og have nogle mere kompetente ministre ind, hvilket sikkert kan lade sig gøre ved en anden lejlighed, for det er jo rigtigt, som ordføreren sagde, nemlig at hvis det hele fungerede på vores skoleområde, på vores socialområde, på vores ligestillingsområde med vores integration, behøvede jeg jo ikke at være her, for så skulle det ikke være en diskussion, vi havde på justitsområdet. Vi er her jo kun, fordi den indsats, som sker tidligere i skolerne med vores sociale indsatser, ligestillingen og integrationen ikke virker. Det er jo tydeligt for enhver, at der er et behov for en indsats på tværs og der er behov for en stærkere indsats tidligere.

Det ved jeg der bliver arbejdet med de steder også, men det, der så står tilbage for os, for mig som justitsminister og for medlemmerne, der er tilstede som retsordførere, er, at vi så først kommer ind, når problemet har udviklet sig, altså når der har været vold og der, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt har peget på, er behov for at beskytte kvinden, beskytte børnene. Så vi skal gøre det anderledes og bedre, end vi gør det nu. Som andre har peget på, er der behov for, at vi sørger for også at følge op med straf og, som Nye Borgerliges ordfører har peget på, er opmærksomme på at bruge de muligheder, vi har for at udvise kriminelle udlændinge. Og hvis der er nogen, der fortjener at blive udvist, er det da dem, som slår deres ægtefæller eller kærester eller nære ihjel.

Vi skal gøre, hvad der skal til, og det er sådan noget, der er så godt at sige som politiker, for det er der næsten aldrig nogen der er uenige i, men vi har jo faktisk en mulighed for at adressere det, og det er blevet rejst som en del af de emner, vi skal behandle i de forestående forhandlinger om den nye flerårsaftale for politi og anklagemyndighed. Jeg tror, det er SF, der allerede tidligt har lagt det her ind som et af de emner, som vi skal diskutere i forbindelse med den nye aftale, og der får vi jo lejlighed til at forholde os til, hvordan vi skal gøre det.

Men jeg takker oprigtigt for debatten og for de indlæg, der har været, som jeg synes har bidraget på en god og saglig måde til forhåbentlig en bredere og bedre forståelse af et meget, meget komplekst problem. Tak.

Kl. 12:38

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Tak til justitsministeren. Der er ingen korte bemærkninger til justitsministeren. Til gengæld kan jeg så give ordet til ordføreren for

forespørgerne til den afsluttende bemærkning i forbindelse med forespørgslen her. Værsgo.

Kl. 12:38

(Ordfører for forespørgerne)

**Sikandar Siddique** (UFG):

Jeg har skrevet en masse spørgsmål ned til ministeren, men når jeg ikke stiller dem nu, er det, fordi vi tager dem i forbindelse med politiforliget, hvor de skal tages. Men jeg vil sige tusind tak til alle sammen her i salen, også dem, jeg ikke var helt enige med. Det var rigtig vigtigt, at vi tog den her debat, og hvis der kommer en fælles vedtagelsestekst ud af debatten, kan jeg sige, at så er jeg en glad mand, der står her i Folketingssalen, fordi vi nu har givet hinanden håndslag på, at det her tager vi op i politiforliget. Jeg ville bare gerne sige tusind tak for det, og så ser jeg frem til forhandlingen om politiforliget. Tak.

Kl. 12:39

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemning om det fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på tirsdag den 23. juni 2020.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

#### **4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 162:**

##### **Forslag til folketingsbeslutning om sikring af billigere lånemuligheder til boliger og erhverv i yderområder.**

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) m.fl.

(Fremsættelse 29.04.2020).

Kl. 12:39

#### **Forhandling**

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet i forhandlingen, er erhvervsministeren. Velkommen.

Kl. 12:40

**Erhvervsministeren** (Simon Kollerup):

Tak for det. Også tak til SF for at fremsætte beslutningsforslaget og dermed være med til at facilitere en rigtig vigtig debat om et emne, som fylder meget i vores landdistrikter, og som også ligger regeringen meget på sinde. Det, SF helt konkret foreslår med det her, er, at regeringen senest den 8. oktober skal fremsætte et lovforslag om sikring af billigere lånemuligheder til boliger og erhverv i yderområderne. Konkret giver SF et eksempel på at gennemføre forslaget, ved at der oprettes et særligt realkreditinstitut, der yder lån i yderområderne til boliger og erhverv med en sund økonomi, som ikke har mulighed for at opnå realkreditlån andre steder.

SF opstiller så en række betingelser for instituttets udlån. For det første skal der kun ydes lån med fast rente og afdrag. For det andet skal lånegrænsen være lavere, end hvad der traditionelt er muligt, nemlig ned til 60 pct. ved finansieringen af en ejerbolig. For det tredje skal låntager betale et bidrag på 1 pct. til en reservefond; pengene indbetalt til fonden betales så tilbage ved lånets udløb eller indfrielse. Beløbet fratrækkes eventuelle tab. SF mener, at disse tre forhold vil begrænse risici og derfor bør kunne tiltrække privat kapital f.eks. fra pensionskasser. Kan instituttet ikke finansiere fuldt ud

med privat kapital, foreslår SF, at staten skal træde til med indskudskapital.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at jeg er helt enig med SF i udfordringen, der er, med at sikre gode lånemuligheder i vores yderområder. Det *er* en reel udfordring, og der *skal* findes politiske løsninger, der gør det muligt fortsat at leve og bosætte sig i vores yderområder. I det politiske forståelsespapir fra juni sidste år satte regeringen sammen med sit parlamentariske grundlag, som jo bl.a. tæller SF, derfor også fokus på det forhold, at lønmodtagere og virksomheder i yderområderne oplever, at adgangen til lån afgøres af andre forhold, end den gør i andre dele af landet. Det satte vi os for at undersøge baggrunden for.

Der har under tidligere regeringer været nedsat udvalg, der har set på problemerne med at opnå finansiering i yderområderne. Hver gang er det blevet konkluderet, at der grundlæggende ikke var problemer, i hvert fald ikke af finansiell karakter, altså at det ikke er den finansielle regulering, der begrænser institutterne i at yde lån ude i yderområderne. Det er sådan set udmærket med ekspertudvalg, men det er et problem, hvis udvalgenes konklusioner virker afkoblet fra den virkelighed, almindelige borgere og virksomheder oplever og lever i.

Derfor mener jeg, at vi den her gang skal gøre det på en anderledes måde. Jeg ønsker en tilgang præget af dialog og at komme et spadestik dybere i forståelsen af, hvad der er problemets egentlige rod. Jeg mener, at vi skal ud i landet og tale med de interessenter, der mærker udfordringer i deres dagligdag. Det kan f.eks. være ejendomsmæglere ude i lokalområderne. Det kan være lønmodtagere, der forsøger at få lån. Det kan være virksomheder, organisationer. Vi har brug for at få sat ord på udfordringerne fra dem, der har problemerne helt tæt inde på livet. Som en del af den her dialog synes jeg også, vi skal åbne for, at borgere og virksomheder kan indsende deres ansøgninger om lån, som er blevet afvist, alene fordi det kan være med til at give os mulighed for at handle ud fra relevant information som denne.

På grund af corona og de begrænsninger, det giver, for at komme rundt i landet skal vi hen på den anden side af sommerferien, før vi kan igangsætte det her arbejde. Coronaen har jo desværre, som vi ved alle sammen, sat nogle ting på pause for en stund. Men jeg vil allerede i dag gerne understrege, at jeg er helt bevidst om, at der ikke findes nogen nemme løsninger på udfordringerne med at få lån i yderområderne.

Kl. 12:44

SF's konkrete forslag om et nyt realkreditinstitut er heller ikke i mine øjne en nem snuptagsløsning. Der skal tænkes grundigt over, hvad den foreslåede model vil have af konsekvenser bredt, men ikke mindst selvfølgelig også for den unikke danske realkreditmodel og institutternes tilstedeværelse i øvrigt med udlån i hele Danmark. Essensen er bare, at vi skal finde ud af, hvad problemets egentlige rod er, inden vi foreslår løsninger på området. Når vi har indsamlet et erfaringsgrundlag fra dialogen med interessenterne i yderområderne, kommer vi til at se på alle konstruktive forslag, og her vil SF's tanker og andre partiers tanker selvfølgelig også kunne indgå. Men først skal vi forstå, hvad der er den nærmere baggrund for problemerne.

Derfor vil jeg afslutningsvis bare endnu en gang kvittere for SF's fokus på lånevilkår i yderområderne. Det er et fokus, jeg er helt enig i, men jeg og regeringen er ikke enig i det konkrete B-forslag om at fremsætte et lovforslag, inden vi har undersøgt de konkrete forhold i tråd med forståelsespapiret. Så regeringen bakker op om intentionerne om at sikre gode lånemuligheder i hele Danmark, og vi vil også arbejde for det, men kan ikke støtte B 162 om at fremsætte et lovforslag på området inden den 8. oktober.

Kl. 12:46

Kl. 12:49

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Tak til ministeren. Der er et par korte bemærkninger til ministeren. Først er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 12:46

**Karina Lorentzen Dehnhardt** (SF):

Tak for det. Jeg synes egentlig, der er lidt mere positive takter fra ministeren her, end der har været. Forslaget har jo trods alt været nogle runder igennem, og vi har også rettet det lidt til undervejs – så det vil jeg gerne kvittere for. Jeg er måske bare lidt utålmodig i forhold til at komme videre, for det er jo næsten et år siden, vi havde en drøftelse med ministeren omkring det her.

Der er jo hele tiden sådan en debat om, hvorvidt det er et problem eller ej. Hvad tænker ministeren om, at vi simpelt hen pålægger banker og realkreditinstitutter at indsende deres afslag, så vi kan se, hvor de geografisk er givet henne, men også se begrundelserne? Jeg synes måske, det er en lidt bedre vej at gå, end at tilfældige borgere sådan lige hører om ministerens ordning, og selv indsender noget. Jeg tænker, at vi har brug for et solidt fundament til at stå på, hvis vi skal løse det her. Så kunne det være en farbar vej, altså at de i en periode på et år indsender deres afslag? Så kan vi se, hvor de egentlig ligger henne, og hvad begrundelsen er.

Kl. 12:47

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Ministeren.

Kl. 12:47

**Erhvervsministeren** (Simon Kollerup):

Tak for det, og tak for bemærkningen om, at man sporer positive miner og toner, som der faktisk også er. For i modsætning til diskussioner, der måtte have været tidligere, om, hvorvidt det var et reelt problem, eller det bare var nogle, der oplevede, at der var problemer, så er min tilgang, at der her er et problem, som jeg også sagde i min tale. Og det må man gerne tage positivt, for det betyder faktisk også, at jeg er indstillet på, at vi skal finde løsninger her.

I forhold til grundlaget for den konkrete undersøgelse, og hvad der skal indgå i den, tager jeg dét med som et konstruktivt indspark til en måde at skabe det, som vi i hvert fald deler som sigtelinjen for sådan en undersøgelse, nemlig at skabe det, spørgeren kaldte et solidt fundament at stå på. Hvorvidt man skal pålægge det, eller om man kan gøre det på en anden måde, tror jeg det er for tidligt at konkludere noget på i dag, men jeg vil gerne overveje, hvordan vi får det mest solide fundament at stå på i den fremadrettede dialog. Og det skulle også gerne afspejle sig i kommissoriet for det undersøgelsesarbejde, der skal laves.

Kl. 12:48

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Spørgeren.

Kl. 12:48

**Karina Lorentzen Dehnhardt** (SF):

Det lyder rigtig godt. Så tror jeg allerede, vi er skridtet videre. Hvad tænker ministeren er tidsperspektivet for en løsning? Ministerens kollega, Kaare Dybvad, sagde på et tidspunkt: Den model, man har i Norge, kan vi jo blive nødt til at kigge på, hvis problemerne fortsætter. Det er efterhånden et stykke tid siden. Vi er nødt til at tage problemet alvorligt, men som udgangspunkt ligger det hos branchen selv at få det løst. Tænker ministeren, at branchen selv kan løse det her, eller tænker ministeren, at der skal regulering til?

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Ministeren.

Kl. 12:49

**Erhvervsministeren** (Simon Kollerup):

Jeg tænker da, at det er den nuværende realkreditbranche, der kan løse det her, men dermed skal jeg ikke kunne sige i dag, om rammerne i den finansielle regulering skal være uforandrede som baggrunds-tæppe for branchens muligheder for at løse det. Det tror jeg vi ville kunne komme nærmere ved at få undersøgt de egentlige forhold i jernindustrien her. Så jeg vil da være optaget af, at det er det marked, der er derude, der kan finde ud af at løse problemet. Om der skal skubbes lidt i den rigtige retning, vil en undersøgelse så kunne afdække. Og jeg vil bare sige: Jeg er relativt utålmodig i forhold til at få det her grundlag på plads, så vi kan træffe nogle beslutninger. Så det vil ikke blive et mangeårigt undersøgelsesarbejde, der skal sættes i gang.

Kl. 12:50

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Den næste korte bemærkning er fra fru Mette Hjerminde Dencker, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:50

**Mette Hjerminde Dencker** (DF):

Tak. Det er glædeligt at høre, at ministeren siger, at han er utålmodig i forhold til at få sat det her i gang. Det er vi også i Dansk Folkeparti. Heldigvis har jeg jo haft fornøjelsen af at sidde i Landdistriktsudvalget sammen med ministeren, før ministeren blev minister, hvor vi jo også var ude i landet sammen. Og hver eneste gang vi var på studieture rundt i landet, kan ministeren også nikke genkendende til, at der var nogle, der præsenterede os for den her problematik, hver gang vi var nogen steder.

Vi er jo ikke i tvivl om, at der er et problem. Når ministeren så siger, at vi mangler et større erfaringsgrundlag, eller at vi mangler noget mere evidens, så vil jeg gerne opfordre ministeren til simpelt hen at høre dem, der er, for det er jo ikke så mange realkreditinstitutter, der er i Danmark. Man kunne til hver enkelt af dem sige: Nu vil vi godt se på de afslag, I har givet, eller nu vil vi – endnu bedre – se der, hvor I har lånt penge ud. For det, som realkreditinstitutterne gør, er, at de siger: Vi har lånt penge ud til hver eneste kommune i Danmark. Det kan de sige, og så er det, man skal gå ind og spørge: Jamen har I så lånt penge ud i den her del? Kan vi lige få det specificeret på sogneniveau? Når I praler af, at I har lånt penge ud til Læsø, er det så til, at de rige københavnere kan købe et sommerhus der, eller er det til belåning af husene der? Når I siger, I har lånt penge ud til hver en kommune, har I så lånt penge ud på kommunens lille småø, eller hvordan? Så det er faktisk vigtigt, at vi kan få det ud på sogneniveau: Hver eneste realkreditinstitut skal kunne redegøre for, inden for en 3-årig periode og på sogneniveau, om de har lånt penge ud. For så har vi altså et reelt billede af det. Og det vil jeg opfordre ministeren til at vi kan gøre for at komme det her nærmere.

Kl. 12:52

**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Ministeren.

Kl. 12:52

**Erhvervsministeren** (Simon Kollerup):

Tak for opfordringen, og ligesom opfordringen fra SF er det jo noget, vi tager med i overvejelserne om, hvordan vi opnår det. Nu er vi i hvert fald tre, og jeg tror egentlig ikke, vi behøver at høre andre, for jeg tror også, at de synes det samme, nemlig i forhold til ønsket

om at skabe et solidt fundament for at træffe en snarlig beslutning. Om man kan gøre det præcis på den måde, skal jeg ikke kunne stå og sige her i dag, men jeg lytter mig til, at der også er en utålmodighed blandt ordførerne i forhold til at få det her reelle, solide grundlag at træffe beslutninger på baggrund af, og at man måske kan have et indtryk af, at man ikke har haft sådan det helt fulde billede. Og det tror jeg da skal være vores ambition at få den her gang, samtidig med at det så ikke skal tage mange år at få det kortlagt. Det er vi heller ikke interesseret i. Og det fører mig bare hen til, at jeg i hvert fald i forhold til de år, der ligger forud for i dag, kan bekræfte ordførerens indledning om, at vi på de studieture, vi har været på med Landdistriktsudvalget i fællesskab – og det gælder for flere af os i lokalet i dag – jo har mødt den her problematik virkelig mange gange. Og det er også derfor, at jeg ikke er ham, der siger, at folk oplever et problem. Men jeg tør faktisk godt at konstatere, at der er et problem.

Kl. 12:53

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Så er der ikke flere korte bemærkninger til ministeren. Jeg siger tak til ministeren. Hermed begynder ordførerrækken, og den første ordfører kommer fra Socialdemokratiet, og det er hr. Bjørn Brandenburg. Velkommen.

Kl. 12:53

(Ordfører)

**Bjørn Brandenburg (S):**

Tak for det. I 16 år har Britta Andersen drevet Humble Bageri på Langeland, og hun er modsat manges forudsigelser og sikkert også manges anbefalinger lykkedes med at skabe en rigtig, rigtig god forretning i det, som rigtig mange kalder for Udkantsdanmark, men som jeg selv og sikkert også mange andre i det her lokale kalder for vores hjem. I Humble Bageri har man altid haft en sund forretning med sorte tal på bundlinjen og glade og tilfredse medarbejdere og kunder, og derfor var Britta også fortrøstningsfuld, da hun sidste år besluttede sig for at sætte det hele til salg for at nyde sit otium sammen med børn og børnebørn. Og med det samme var der bud fra købere om at overtage forretningen. Faktisk var der to købere fra lokalområdet, som stod klar til at føre forretningen videre.

Desværre fik de afslag fra banken, ikke fordi de som udgangspunkt skyldte en masse penge væk, men fordi banken mente, at det var for usikkert at overtage en forretning i Humble og blive selvstændig i udkanten, hvor der jo ingen garanti er for nogen indtjening, på trods af at man overtog en forretning med rigtig gode og sorte tal på bundlinjen.

Brittas forretning er stadig til salg og desværre er eksemplet jo ikke enestående. Mange steder hører vi om lignende historier, hvor man ikke kan få lov til at købe hus eller overtage et erhverv. Samtidig er det en kendsgerning for de fleste af os, at det kan være svært at bytte brosten ud med en bolig i et af landets yderområder. Familier, virksomheder og andre oplever igen og igen at få afslag på boliglån, hvis de ønsker at flytte til et yderområde.

Det øger uligheden mellem land og by, det bidrager til skævvridningen af vores land og hæmmer den nødvendige vækst og udvikling af vores landområder. Sådan må det ikke være, og det kalder på politisk handling, og derfor er jeg helt enig med mine kollegaer i SF i, at det er noget, som vi skal gøre noget ved. Beslutningsforslaget her vil dog pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag om sikring af billigere lånemuligheder til bolig og erhverv i yderområder inden den 8. oktober i år. Konkret ønsker SF, at der oprettes et særligt realkreditinstitut, der yder lån i yderområderne til bolig og erhverv med en sund økonomi, som ikke har mulighed for at opnå realkredit andre steder.

Jeg er dog ikke enig med SF i, at det er i den rækkefølge, vi skal finde løsningerne. Problematikken med stærkt begrænsede

lånemuligheder i de kommuner, hvor der er lidt længere til naboen, er som sagt ikke ny – det er den langt fra. Jeg har selv drøftet det med ordføreren for SF, og ministeren er også lige kommet omkring det. Vi hører igen og igen om private, der ønsker at bosætte sig i yderområderne, hvor lånemulighederne er svære, uanset om man vil købe eller man vil bygge nyt. Vi hører det fra erhvervslivet, der må erkende, at lånemulighederne er en stopklods for en god og sund og nødvendig erhvervsudvikling og for iværksætterdrømme uden for de runde postnumre.

Tidligere regeringer har også allerede sat undersøgelser i gang, der skulle dykke ned i de finansielle strukturer, der er med til at skabe skævvridning mellem land og by, som hæmmer den her udvikling. Konklusionerne har igen og igen været, at forklaringen ikke har ligget i de finansielle strukturer og institutionernes lånemuligheder i vores yderområder. Men det er ikke en konklusion, som vi genkender i vores del af Danmark, hvor der er alt for mange eksempler på afslag til boligkøb og byggeri. Konsekvensen er begrænset udvikling og bosætning i vores provinsbyer og landsbyer, uanset hvad de mange undersøgelser om realkreditmuligheder slår fast.

Derfor er jeg helt enig med ministeren i, at vi nu skal se problematikken i et større perspektiv. Vi skal have fat i landborgere, medborgere, erhvervslivet, foreningslivet og alle mulige andre relevante aktører fra yderområderne for at høre om deres oplevelser og udfordringer med det her. Det er simpelt hen nødvendigt, at vi får hele paletten med, hvis vi skal nå ind til kernen af udfordringen. Og det skal vi, hvis vi skal finde en langtidsholdbar løsning, der reelt får vendt udviklingen.

Der findes ikke nogen nemme løsninger på det her problem. Det tror jeg ikke vi behøver at prøve at bilde hinanden ind, for vi står med en problemstilling, der i virkeligheden handler om meget mere end en konstellation af realkredit og lånemuligheder. Derfor mener Socialdemokratiet ikke, at SF's konkrete forslag, som vi behandler i dag, er det rigtige sted at starte, men lad mig slå fast, at jeg deler SF's bekymring for den udvikling, der finder sted i vores skønne, dejlige land, og jeg vil gerne rose SF for at bringe konstruktive løsningsforslag på bordet. Det er der brug for, også selv om Socialdemokratiet ikke kan støtte det aktuelle beslutningsforslag.

Kl. 12:58

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 12:58

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Tak for alle de positive ord. Som ordføreren også udlægger det med et eksempel fra Langeland, er der problemer, og vi støder på dem hele tiden. Jeg kan forstå, at man ikke har syntes om nogen af de seks forslag, som SF har fremsat. Vi startede med et statsligt realkreditinstitut – nu er vi så ude i en anden model. Jeg tænker, at man måske har gjort sig nogle tanker om, hvor det så er, vi skal skrue – altså, hvad er det for nogle tanker, som Socialdemokraterne leger med på det her område? Det kunne jeg godt tænke mig at vide noget mere om. Jeg kan i hvert fald klart fornemme, at det, som SF foreslår, ikke har nogen gang på jorden – og der er sikkert andre partier, der vil sige det samme i dag. Så hvad er det, man konkret selv tænker skal løse det her?

Kl. 12:58

**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Ordføreren.

Kl. 12:58

Kl. 13:01

**Bjørn Brandenburg (S):**

Tak for det. Altså, nu har jeg jo kun været med på den sidste del af rejsen i forhold til mange af de forslag, der har været fra SF. Men jeg vil sige, at det jo er, fordi vi er enormt optaget af den problemstilling på samme måde, som spørgeren fra SF er. Jeg vil bare sige, at jeg synes, at vi er et sted, hvor det kræver – som ministeren siger – at vi har et reelt og solidt grundlag for at kunne løse de her udfordringer. Det er klart, at en af grundene til, at vi står i denne problematik, er lovgivningen, og det er jo, fordi der er nogle lovgivere, der har sagt – også til nogle af vores banker og til realkreditinstitutterne – at man helst ikke skulle have for mange brodne kar i sit lånekartotek. Og derfor er der heller ikke særlig mange banker og realkreditinstitutter, der synes, det er en god idé at låne penge ud i de her områder, hvis man får nogle negative stempler af den grund. Derfor tror jeg, at vi skal have en diskussion med hinanden, hvor vi finder ud af, hvordan vi får det bedst mulige grundlag på bordet. Så mere konkret end det, jeg sagde i min tale, nemlig at vi skal have fat i medborgere, erhvervsliv og lokalsamfund derude, kan jeg nok ikke blive.

Kl. 12:59

**Første næstformand (Karen Ellemann):**  
Spørgeren.

Kl. 12:59

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Tak for det. En af årsagerne til, at jeg har fremsat det her forslag igen og ønsker at skubbe lidt på debatten, er jo, at der er flere boligøkonomer, der har sagt, at covid-19 kan få betydning for boligmarkedet, og der, hvor det vil blive ramt hårdest, er det samme sted som sidste gang, nemlig i provinsen. Og det betyder jo noget for långivningen de her steder, hvor det i forvejen er svært at få lån. Så hvor høj prioritet har det for Socialdemokraterne at få gjort noget ved det her, og hvor hurtigt forestiller ordføreren sig at det kan gå?

Kl. 13:00

**Første næstformand (Karen Ellemann):**  
Ordføreren.

Kl. 13:00

**Bjørn Brandenburg (S):**

Det har en høj prioritet. For Socialdemokratiet handler det om at skabe et Danmark i balance. Det sagde vi før valget, og det er også det, vi har handlet på efter folketingsvalget. Jeg tror – også i forhold til det forslag, som vi jo behandler i dag – at man også er nødt til at skabe en klarhed over, hvad det sådan helt præcist er, som man vil, og hvorfor man skal lave et nyt realkreditinstitut. For hvis man kigger på det i dag, er der mulighed inden for rammerne for at kunne yde de lån, der er. Det vil sige, at med den lovgivning, der er i dag, og med de institutter, vi har i dag, og med de muligheder, der er i dag, burde man faktisk kunne yde lån til det samme, som SF foreslår i det beslutningsforslag. Og derfor tror jeg heller ikke, at det er nok, og derfor tror jeg, at vi er nødt til at komme endnu dybere ned – hvis man kan sige det – og få kigget på, hvad det er for nogle problemer, der er. For jeg tror, at den her del er det ene af det, men det er jo et større problem, hvor jeg tror vi har brug for at få alle de gode forslag og alle de gode input, også noget af det, som ordføreren for Dansk Folkeparti er inde på, altså så vi får alle de forslag med, når vi skal behandle mere konkrete løsningsforslag.

Kl. 13:01

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Hr. Henning Hyllested.

**Henning Hyllested (EL):**

Jeg synes jo, det er nogle relevante spørgsmål, som SF her stiller. Jeg synes, at svarene er lidt fattige, og det var de også fra ministerens side. Det har høj prioritet, siger ordføreren, men vi skal have et reelt og solidt grundlag. Det tror jeg vi har hørt på i rigtig mange år.

Derfor synes jeg, det, som SF's ordfører spørger efter, er relevant: Hvad har man så gjort sig af tanker? Man har da haft år nok til at gøre det, og nu sidder man endda med regeringsmagten og en minister på området. Så synes jeg godt, at man måske kunne spørge efter: Er der virkelig ikke noget mere konkret? Og hvis ordføreren mener, at det faktisk kan lade sig gøre inden for den gældende lovgivning, altså at det ikke er nødvendigt med et nyt tiltag, sådan som SF foreslår med beslutningsforslaget, så burde det jo egentlig ligge på den flade hånd, om jeg så må sige, at komme i gang.

Det er derfor, jeg synes, det er lidt fattigt, at Socialdemokraterne ikke er kommet længere i deres overvejelser, end at vi skal have en analyse. Det har vi haft tidligere, og det har jo altså ikke flyttet så meget.

Kl. 13:02

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Værsgo.

Kl. 13:02

**Bjørn Brandenburg (S):**

Jamen vi synes, det er vigtigt, men jeg synes også, at det fortjener, at vi nøje får opstillet de fordele og de konsekvenser, det vil have, hvis man etablerer et helt nyt realkreditinstitut, eller hvis man indfører det her forslag. Som spørgeren fra Enhedslisten siger, synes vi jo, at det her er et stort problem, og derfor tror jeg ikke, at hele problemet forsvinder, hvis bare man laver et nyt realkreditinstitut, hvor man indfører forslaget fra SF.

Jeg tror, at der er større problemer end det, og derfor er det, vi foreslår, jo at få alle de udfordringer, der er, på bordet, altså så vi kan sikre, at vi faktisk får lavet et løsningsforslag, som er holdbart, også ud i fremtiden.

Kl. 13:03

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 13:03

**Henning Hyllested (EL):**

Ja, ja, det forstår jeg godt, men jeg anker lidt over, at vi har haft rigtig mange år til det, altså at vi har haft den her debat i, jeg ved ikke hvor mange år, i folketingssamling efter folketingssamling, og Socialdemokraterne har jo også budt ind i debatten. Og der kan det godt undre mig, at man ikke har brugt tiden – som der er henvist til i beslutningsforslaget, står der også i forståelsespapiret, at der skal ske noget på området – og på nuværende tidspunkt har udviklet noget, andet end at snakke om en analyse af fordele og ulemper. Ja, det skal man jo altid foretage sig. Lige meget hvad man vil beslutte sig for, skal man have en analyse af fordele og ulemper. Men at man ikke er kommet længere på nuværende tidspunkt, synes jeg er lidt fattigt, som jeg sagde.

Kl. 13:03

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Værsgo.

Kl. 13:03

**Bjørn Brandenburg (S):**

Jamen det må spørgeren jo gerne synes. Altså, den socialdemokratiske regering har allerede gjort meget mere for yderområderne, end

den foregående regering gjorde, og det er også vores ambition at blive ved med at gøre det. Jeg tror ikke, at jeg behøver at fortælle spørgeren, hvad der er foregået i Danmark de sidste par måneder; det tror jeg godt han er klar over.

Men for Socialdemokratiet handler det om, at når vi skal lave lovgivning på det her område – hvis vi skal det – så er vi nødt til at have det bedst mulige grundlag for at sikre det. Omvendt kunne jeg jo stille ordføreren det samme spørgsmål, når han kommer herop, altså om han synes, at det her er tilstrækkeligt, for det tror jeg ikke det er. For hvis man kigger på rammen, er der allerede i dag muligheder for, at man som realkreditinstitut kan give de her lån, kan have en højere bidragssats og alt muligt andet.

Så jeg tror, vi er nødt til at gå et spadestik dybere end det forslag, som SF kommer med i dag. Men jeg vil også bare understrege, at jeg synes, det er et godt forslag, og at jeg synes, det er godt, at vi har diskussionen.

Kl. 13:04

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og den næste ordfører er hr. Peter Juel-Jensen.

Kl. 13:04

(Ordfører)

**Peter Juel-Jensen (V):**

Tak for det, formand, og tak til SF for at rejse en vigtig debat. Se, tidligere i maj havde Landbrug & Fødevarer og Landdistrikternes Fællesråd et fælles skriv i Børsen, hvor man advarede imod de synlige konsekvenser af den epidemi, som vi står midt i. Sammenligningsgrundlaget var finanskrisen, hvor man kunne påvise, at landdistrikterne havde tabt ca. 10 pct. af deres arbejdspladser. Det har landdistrikterne ikke råd til igen, og derfor bør vi hele tiden forfine rammevilkårene for landdistrikterne. Landbrug & Fødevarer og Landdistrikternes Fællesråd var så bange for, at det på den anden side af den her pandemi kunne betyde yderligere tab af arbejdspladser i landdistrikterne.

Det forslag, som vi behandler her, er i bund og grund ganske sympatisk. I Venstre er vi i hvert fald enige i hensigten, men forslaget bringer os bare ikke tættere på målet. Vi har behov for, at landdistrikterne bliver lige så attraktive for bosætning som vores byer, og det forudsætter altså en fortsat fastholdelse af midlerne til nedrivning, ligesom vi i Folketinget fortsat medtænker vores landdistrikter i puljerne til renovering, til forskønnelse, støjdempling, infrastruktur, skole- og uddannelsesstilbud, miljø og klimaforbedringer osv. osv.

I et svar på spørgsmål 35 til boligministeren oplyser ministeren til mig, at vi cirka har mellem 5.000 og 18.000 små boliger, som ikke finder nævneværdig anvendelse, i vores landdistrikter. Dem skal vi også have gjort noget ved. For selvfølgelig kan man ikke få den belåning af sådanne huse, som i bund og grund burde nedlægges, af sit realkreditfirma, fordi de i bund og grund er værdiløse. Tingene hænger altså sammen. Vores landdistrikter skal ikke have bedre forhold end byerne, men vi skal have sikret, at de har lige så gode forhold i vores landdistrikter, som man har i byerne, når det kommer til bosætning, arbejdspladser og til at skabe liv. Det er altså rammevilkårene, vi skal kigge på, hvis vi gerne vil have en bedre mulighed for at skaffe realkreditfinansiering i vores landdistrikter.

Lige nu er man i rigtig mange familier ved at gøre regnebrættet op efter udbruddet af covid-19, og lur mig, om man ikke rundt omkring i de mange små hjem omkring spisebordene overvejer, om man skal gøre tingene på en lidt anden måde, og såfremt vi tænker os om, kan vi ved en række velovervejede tiltag være med til at sikre, at mange flere vælger landdistrikterne til, da prioriteterne har ændret sig og nye muligheder er opstået i familie- og i arbejdslivet.

Vi har i Danmark et godt bank- og realkreditsystem, der selvfølgelig også kan rumme vores landdistrikter, men hjælper det, at staten initierer et nyt tilbud? Det tror vi ikke i Venstre, og det er ikke en vej, vi vil betrede. Vores landdistrikter skal ikke udsættes for dobbeltstandarder, vi skal ikke have et andenrangstilbud med en dårligere obligationsrente, med en kurs på nogle realkreditlån, som reelt vil gøre det dyrere at låne i landdistrikterne end i vores byer. Vi vil ikke være med til at dele vores landdistrikter op i A- og B-hold. Faktisk er der siden 2010 udlånt mere end 34 mia. kr. ekstra til landdistrikterne, så det er altså på vej i den rigtige retning, og det er en retning, der er drevet af markederne, og det er jo i takt med, at vi har investeret mere og mere i vores landdistrikter.

Men jeg har også hørt eksempler på, at det her ikke virker rime- ligt, at man har fået afslag, og derfor bør man jo også som låntager hele tiden sikre sig, at man, når man får et konkret afslag på sit lån, også får en begrundelse for, hvorfor der er givet et afslag, og man bør sikre sig, at der har været en individuel behandling af ens økonomi. I maj spurgte jeg netop ind til udfordringerne med realkreditbelåningen i landdistrikterne i spørgsmål 137 til ministeren, og ministeren stillede i svaret i udsigt, at ministeren ville se på området i dialog med realkrediten, med mæglere, med lønmodtagere og virksomheder og organisationer. Og i Venstre vil vi gerne afvente ministerens undersøgelse, da vi forventer, at ministeren efterfølgende vil indkalde til forhandlinger.

Så i dag siger vi nej. Men vi foreslår også, at SF ikke bringer dette til afstemning i Folketingssalen, men at vi i fællesskab skriver en beretning i udvalget, hvor vi holder ministeren fast på en undersøgelse og en efterfølgende invitation til forhandlinger. For ja, der er nogle steder udfordringer med at skaffe finansiering, men vi skal bare finde den helt rigtige måde. Det vil både tjene vores landdistrikter, men også vores realkredit til ære. Tak.

Kl. 13:09

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Så er der et par kommentarer. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 13:09

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Tak. Jeg kan forstå, at Venstre heller ikke vil have det her forslag, men da i hvert fald åbner en dør på klem for, at der er et problem. Jeg har et dugfrisk eksempel: Et lærerpar med to faste indtægter vil gerne købe et hus i Vorbasse, en rimelig stor landsby i Sydjylland, til 700.000 kr. De får et nej. Er det rimeligt, at de skal tvinges over i et meget dyrere system uden om banken, for at de kan realisere det her? Mener Venstres ordfører, at realkreditinstitutterne tager deres ansvar på sig og giver lån i hele Danmark, når man siger nej til sådan noget?

Kl. 13:10

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:10

**Peter Juel-Jensen (V):**

Den viden har jeg jo ikke, og det er derfor, jeg gerne vil have undersøgelsen fra ministeren. Men jeg har selv en skolelærerbaggrund og ved, at det, hvis der er to skolelærere, som vælger at smede lækerne sammen og gerne vil købe et hus til 700.000 kr., så faktisk burde kunne lade sig gøre. Jeg har ikke det fulde overblik over det ægtepars økonomi, hvad der er af lig i lasten osv., men jeg ved også, at bankerne lever af at låne penge ud. Så hvis de i en bank eller et realkreditinstitut bare er rimelig sikre på, at det her har en mulighed for at holde, så vil det være totalt tåbeligt af dem ikke at låne penge ud. For det er jo det, de lever af. Men det er også derfor, jeg siger,

at man jo hele tiden skal vide, hvorfor det er, man ikke kan låne pengene. Det skal man gerne sikre sig på skrift. Man skal hele tiden sikre sig, at man får flere tilbud end bare fra stambanken. Man skal jo shoppe rundt som forbruger. Det gør vi, når vi køber gummisko, og det skal vi også gøre, når vi skal have lån.

Jeg har kunnet låne på min lærerløn, også til et landdistriktskøb, så jeg ved ikke, hvad der ligger bag ved det der, men bankerne lever af at låne penge ud. Så det er uforståeligt, hvis de ikke gør det, når man kan se, at der er to lærerlønninger bagved. For med dem må man have en sund økonomi.

Kl. 13:11

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Værsgo, fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:11

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Ordføreren er meget optaget af ikke at inddele nogen i A- og B-land-distrikter, og derfor skal man helst fortsætte med det nuværende system. Men det, der jo reelt sker, hvis realkreditinstitutterne ikke låner ud i det samme område, er, at der så ikke flytter nye til. Så falder boligpriserne, så tror realkreditinstitutterne endnu mindre på det boligområde, og så låner de i hvert fald slet ikke ud. Så lukker byen, så lukker skolen, så lukker alting, og det næste, vi så får brug for, er nedrivningspuljen. Det kan Venstres ordfører da ikke synes er tilfredsstillende.

Kl. 13:12

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:12

**Peter Juel-Jensen (V):**

Nej, jeg er interesseret i at hjælpe og sikre, at vi får en sund belåning, ligesom forslagsstilleren er i sit forslag, altså at det skal være sunde långivninger, der bliver givet. Det er derfor, jeg siger, at når der står to lærere og gerne vil låne 700.000 kr. med pant i et hus, som jeg går ud fra er i en god stand, og som ikke er et nedrivningstilbud, så har jeg svært ved at forstå det. Men kan vi så være sikre på, at der er en sund økonomi? Jeg ved det ikke. Jeg har ingen idé. Men banken lever af at låne penge ud. Vi skal også bare sikre os, når vi går ud og sælger obligationer, der ligger bag ved lånene, at det også sker til en rimelig kurs. For er kursen for lav, gør vi det dyrere at bo ude i landdistrikterne, og derfor skal økonomien altså være sund. Så jeg er tilhænger af en sund långivning hele vejen igennem. Jeg anerkender, at der er nogle udfordringer indimellem, og dem skal vi have kigget på. Det vil ministeren gerne stille sig i spidsen for, og det løfte vil jeg gerne tage imod.

Kl. 13:13

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Så er det hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 13:13

**Henning Hyllested (EL):**

Jeg blev lidt i tvivl om, hvad budskabet egentlig var i ordførertalen, og det er muligt, at jeg ikke har hørt ordentligt efter, men jeg prøvede da i hvert fald. Ordføreren siger på den ene side, at vi har et godt kreditsystem og et godt banksystem i dag, men at vi heller ikke på den anden side skal opdele folk i A- og B-hold. Jeg forstod det sådan, at det efter ordføreren og Venstres mening kan klares inden for det nuværende system, og jeg synes også, jeg kunne høre, at det blev sagt, at der jo var sket forbedringer.

Skal det så tolkes, som at problemet nok ikke er så stort, at det kræver store ændringer a la SF's forslag, og at man vil vente

på ministeren? Her kan jeg jo sige det samme, som jeg sagde til Socialdemokratiets ordfører: Hr. Peter Juel-Jensen har været med i alle årene, også til de her debatter – hvorfor har man ikke et mere konkret bud på, hvad der skal ske, når nu vi har debatten en gang til? Det kan undre mig.

Kl. 13:14

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Værsgo.

Kl. 13:14

**Peter Juel-Jensen (V):**

Jeg tror, at ordføreren ligesom jeg ønsker det bedste for landdistrikterne, men også, at man i landdistrikterne får den billigste måde at finansiere på. Hvis man går ud og siger, at den del af realkreditinstitutterne og de banker, som vi kender i dag, kun vil låne ud til sunde projekter, så er man jo ikke kommet videre, for vores banker og realkreditinstitutter låner ud til sunde projekter, de tror på, for det er jo det, de lever af. Den bank, som SF med støtte fra Enhedslisten foreslår, vil jo gøre akkurat det samme, blot skal man holde nogle af pengene tilbage, fordi man skal gemme nogle penge til nogle fælles tab, plus at kurserne sandsynligvis vil blive dårligere, så man skal låne mere for at finansiere, end man skal i byerne. Det er jo heller ikke nogen løsning, at man gør det dyrere at bo på landet frem for i byerne, så modellen hænger faktisk slet ikke sammen.

Der er jo nogle kurser på nogle obligationer, i forhold til hvilke det også skal kunne betale sig, og det vil jo slet ikke hænge sammen med det, som der bliver foreslået her. Jeg siger, at vi skal blive klogere på det her, og så skal vi i fællesskab finde de gode løsninger. Jeg støder jo indimellem også på uforståelige ting, men jeg håber da, at man i det realkreditinstitut, som har sikret, at jeg kunne låne og bo i et hus i et landdistrikt, vil være lige så samarbejdsvillige over for andre, som de har været for mig.

Kl. 13:15

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak! Værsgo, hr. Henning Hyllested.

Kl. 13:15

**Henning Hyllested (EL):**

Jo, men det handler jo netop om at låne ud til sunde projekter. Det er det, vi konstaterer gang på gang. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt er kommet med et rigtig godt eksempel her: Er det ikke et sundt projekt, når der er tale om en familie eller et ægtepar, eller hvad det nu kan være, som har en sund økonomi, og som vil købe et billigt hus? Alligevel kan de ikke låne. Så det er jo også meget en vurdering af, hvad et sundt projekt er, og der er åbenbart himmelvid forskel på, hvad et sundt projekt er, altså i forhold til hvis du bor på den ene postadresse eller den anden postadresse. Og det må jo have noget at gøre med, at man spørger, om sådan et hus overhovedet kan sælges til sin tid. Men det er jo de der vurderinger, som man prøver at overvinde med SF's forslag, som jeg forstår det.

Kl. 13:16

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:16

**Peter Juel-Jensen (V):**

Det er jo derfor, jeg taler om rammevilkårene, for hvis vi fra Folketings side vil være med til at sikre, at vi har en infrastruktur, at man kan bo og arbejde ude i sit landdistrikt, at man kan have en bil til at komme frem og tilbage, at der er en skole, og at der er internet osv., så stiger tilgængeligheden i landdistriktet også, og dermed gør man sig mere attraktiv med hensyn til at skaffe en lånefinansieret

realkredit. Så det handler jo også om, at vi skal rammevilkårene på plads. Det handler ikke bare om, at vi skal lokke nogle folk derud – de skal også kunne bo, leve og virke derude, for det er det, der giver liv. Så det må være målet.

Jeg kan jo ikke stå og sige, at et eksempel givet i Folketingssalen er fuldt ud dækkende for familiens økonomi – det har jeg jo ingen forudsætninger for at bedømme herfra. Jeg siger bare: Banker lever af at låne penge ud. Bankerne tjener ikke penge i øjeblikket, de vil gerne låne ud, de har masser af fri kapital, så selvfølgelig vil de gerne låne ud til sunde økonomiske projekter.

Kl. 13:17

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Der er ikke flere kommentarer, så vi går videre til den næste ordfører. Fru Mette Hjermand Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:17

(Ordfører)

**Mette Hjermand Dencker (DF):**

Tak for det, og tak til SF for igen at rejse den her yderst relevante problematik. Hvor er det dejligt at se, at vi alle sammen er enige om, at der er et problem, for så synes jeg faktisk, vi er kommet noget længere, end vi har været tidligere, når vi har diskuteret det her. Så det er godt.

Der er to ting, jeg synes er lidt trist i det her. Den ene ting, jeg synes er trist, er, at det overhovedet er nødvendigt at fremsætte et forslag som det her. Burde det ikke være den største selvfølgelighed, at man bliver kreditvurderet ud fra sin økonomi og ikke ud fra, i hvilket sogn man ønsker at købe sin ejendom? Men i mine 9 år som Dansk Folkepartis landdistriktsordfører har jeg set alt for mange eksempler på, hvordan mennesker med en sund økonomi får afslag på boliger: Nej, I kan ikke købe et hus på Samsø til 1 mio. kr., det nægter vi at låne jer til. Men hvis I i stedet for køber et hus i en Aarhusforstad, vil vi gerne låne jer 3 mio. kr. Sådan nogle eksempler er der desværre alt for mange af.

Vi har prøvet aktivt at gøre, hvad vi kan fra politisk side. Jeg kan huske, at vi for nogle år siden sammen med nogle af de gode kolleger, der sidder her, fandt ud af, at Finanstilsynet sad og lavede deres egne regler om, at man efter skat, og efter at ens faste udgifter var betalt, skulle have et rådighedsbeløb på 13.000 kr. for at kunne købe ejendom, uanset hvor lavt et beløb man ville købe ejendom for. Der er jo mange mennesker, som måske ikke tjener ret meget, men som er gode til at vedligeholde deres lån, og som har en sund økonomi og kan klare sig for lidt, som ikke kunne låne penge til et hus til 500.000 kr. i et landdistrikt på grund af det her. En anden ting, som de lavede i Finanstilsynet, var at sige, at huset skulle være omsætteligt inden for 6 måneder. Hvis huset har været til salg i halvandet år, er det ikke omsætteligt inden for 6 måneder. Så de satte nogle kriterier op, som vi syntes var helt urimelige. Der kan jeg huske, hvordan vi skærpede over for Finanstilsynet, at det ville vi ikke være med til. Så håbede mange af os jo på, at det havde løst problemet, og vi kan se, at det har det også lidt. For det er jo rigtigt i forhold til de tal, der er kommet frem, at der bliver givet flere lån nu, men vi er ikke i nærheden af det. Det har ikke løst problemet.

Den anden ting, jeg synes er lidt trist ved det her, er, at det overhovedet er nødvendigt for SF at gøre regeringen opmærksom på den aftale, de har lavet. For der står jo i forståelsespapiret, at regeringen vil undersøge udfordringerne med realkreditbelåning i landdistrikterne, og der er indtil videre ikke kommet nogen konkrete tiltag. Det håber vi så på der kommer inden for kort tid. I Dansk Folkeparti har vi jo for været afvisende, når SF har fremsat det her forslag, og det handler simpelt hen om, at vi ikke mener, der skal være nogen sorte pletter på landkortet, hvor det hedder, at her kan du altså kun få lån på den her måde via statsfinansierede eller statsgaranterede lån.

I den ombæring vil jeg også sige, at vi i Dansk Folkeparti på ingen måde er fan af de konkrete forslag, som SF lægger op til her. Vil det ikke netop være en sovepude for de eksisterende realkreditinstitutter at oprette et særligt realkreditinstitut, der yder lån i yderområderne? Vil det ikke netop gøre, at de eksisterende realkreditinstitutter vil sige: Okay, ved I hvad, der er sådan en instans, der tager sig af det derude, hvor det er lidt risikabelt, så det behøver vi ikke tænke på? Vi vil altså være kedede af, hvis det er det, der er udkommet af det her.

I øvrigt mener SF, at der for at sætte gang i lånene i landdistrikterne ikke skal kunne være mulighed for afdragsfrihed. Jamen det er der alle andre steder i landet. Den forskelsbehandling, SF gerne vil komme til livs, løser vi jo ikke ved at skabe en ny forskelsbehandling, i forhold til at de ikke må have de samme muligheder for afdragsfrihed, eller at de ikke må have de samme muligheder for 80 pct.'s belåning. Altså, vi løser jo ikke et eksisterende problem ved at diskriminere på en anden måde, så vi har altså ikke lyst til at være med til det her.

I øvrigt kan vi i Dansk Folkeparti heller ikke stå inde for formuleringen i overskriften med billigere lånemuligheder for boliger og erhverv i landdistrikterne. Nej, de skal da ikke have billigere lånemuligheder. De skal have de samme muligheder som alle andre. Altså, vores kamp er for at ligestille dem, hverken for at de skal have det ringere eller bedre. I stedet vil vi i Dansk Folkeparti gerne foreslå, at vi sender forslaget tilbage til udvalgsbehandling. Hvis SF i udvalgsbehandlingen er med på, at vi kan ændre i overskriften, samt at vi kan fjerne de her konkrete løsningsforslag, så kan vi i Dansk Folkeparti godt være med på forslaget med en formulering, som i stedet skal hedde: Folketinget pålægger regeringen – nu har SF skrevet senest den 8. oktober 2020, men det kan vi tale om – at fremsætte et lovforslag, der sikrer, at boliger og erhverv i yderområderne bliver ligestillet med resten af landet i forhold til lånemuligheder, herunder også kommer med konkrete bud på at komme den forskelsbehandling, der finder sted i dag, til livs. Såfremt vi ikke kan få det igennem, kan vi også godt tilslutte os Venstres bemærkning om, at vi laver en fælles beretning fra udvalget.

Tak.

Kl. 13:23

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Der er nogle kommentarer. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsø.

Kl. 13:23

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Tak for det. Det er i hvert fald positivt, at vi anerkender, at der er et problem, for som jeg læser ordførertalerne fra sidste gang, var der ikke et sådant fælles fodslag i forhold til det. Det er heller ikke sikkert, at det holder hele vejen igennem, men det er i hvert fald et første skridt, hvis vi skal handle på det.

Så kan jeg jo forstå, at Dansk Folkeparti har meget imod forskellige elementer i det her forslag, men hvad er det, Dansk Folkeparti så forestiller sig, at vi rent konkret kan gøre for at hjælpe landdistrikterne med at få lige lånemuligheder?

Kl. 13:23

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:23

**Mette Hjermand Dencker (DF):**

Helt konkret det, vi allerede har gjort, og det er jo det, jeg har nævnt her om Finanstilsynet. Her har vi lavet nogle konkrete tiltag og sagt: Det der vil vi simpelt hen ikke være med til, I skal ikke arbejde på



den her måde. Det synes vi faktisk at der er kommet noget godt ud af, men det har ikke løst problemet.

Kl. 13:26

En anden ting, vi fremadrettet skal gøre konkret, og som ville være ideelt, ville være, hvis vi tog realkreditinstitutterne, som jeg også nævnte over for ministeren, og finkæmmede dem for at se, hvor de har lånt penge ud, og det er helt ned på sogneniveau. Når de selv fortæller om, hvad de laver, er det i hvert fald min oplevelse, at der ikke er nogen grænser for det, så låner de penge ud i alle kommuner, men hvis vi nu lavede en finkæmning af realkreditinstitutterne, ville vi kunne se: Låner I penge til alle dele af kommunen, og på den her ø låner I så kun penge ud til de dyre sommerhuse, eller låner I også til, at man kan bo der? Så hvis vi helt konkret finkæmmede det for at se, hvad realkreditinstitutterne gør, ville vi faktisk have en idé om, hvor stort det her problem er. Det synes vi kunne være et konkret tiltag. Så er vi egentlig også tilhængere af, at vi holder ministeren op på det her, og vi er glade for, at ministeren siger, at han har travlt med det her, og at det er noget, vi skal i gang med.

Kl. 13:25

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 13:25

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Jeg tror sagtens, vi kan blive enige om, at vi skal have realkreditinstitutter og banker til at indberette deres afslag, så vi kan se, hvor de låner ud henne. Det vil jeg gerne være med til at lave en beretning om. Men det er jo ikke det, som i næste led nødvendigvis sikrer, at der så også kommer en løsning. Jeg hørte ordføreren nævne noget med Finanstilsynet, kunne ordføreren måske sige lidt mere om, hvad vi skal have Finanstilsynet til at gøre, som vil komme til at indvirke på lånemulighederne?

Kl. 13:25

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Værsgo.

Kl. 13:25

**Mette Hjermind Dencker (DF):**

Vi kunne jo faktisk sagtens stik modsat det, der er sket hidtil, få Finanstilsynet til at sikre, at når der i landdistrikterne bliver givet lån eller givet afslag på lån, er det alene på grund af økonomien. Når ordføreren siger det her om, at man skal sende afslagene ind, kan jeg da godt afsløre, at vi ikke kommer til at se et eneste afslag, hvor der på skrift står, at det er, fordi det er i det forkert område, for de skal nok finde en anden måde at skrive det på. Så jeg er ikke engang sikker på, at det her vil være noget, der vil gøre os klogere.

Kl. 13:26

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Så er det hr. Peter Juel-Jensen, Venstre.

Kl. 13:26

**Peter Juel-Jensen (V):**

Tak for det. Kan ministeren huske, at ministerens parti sammen med mit parti (*Mette Hjermind Dencker* (DF): Jeg er ikke minister endnu!), undskyld, kan ordføreren huske, at vores to partier lavede en aftale omkring et landevejsprincip? Er ordføreren enig i, at det landevejsprincip har givet en øget værdi, både i forhold til ejendomme, sommerhuse, fritidshuse, men også i forhold til søgning ud i de landdistrikter, som fik glæde af landevejsprincippet?

Kl. 13:26

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Værsgo.

**Mette Hjermind Dencker (DF):**

Ja, det kan ordføreren bekræfte.

Kl. 13:26

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Peter Juel-Jensen.

Kl. 13:26

**Peter Juel-Jensen (V):**

Tak. Så ordføreren bekræfter faktisk også, at det, der er galt, er, at rammevilkårene for vores landdistrikter ikke er gode nok. Altså, man kan sagtens ønske sig en bedre belåning, men det var jo bedre at sikre, at den del af befolkningen, der bor i vores landdistrikter, har tilbud, der er nogenlunde sammenlignelige med de tilbud, som dem, der bor i byerne, har. Så det er faktisk dér, vi skal tage fat – eller hvad?

Kl. 13:27

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:27

**Mette Hjermind Dencker (DF):**

Ja, lige præcis – de skal have sammenlignelige tilbud, så det alene er baseret på deres økonomi og ikke på stederne. For det er jo desværre en måde, man kan lukke bestemte steder på, altså ved at give afslag på lån. Og det er det, vi ikke skal have – det er det, vi skal til komme til livs nu.

Kl. 13:27

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 13:27

**Henning Hyllested (EL):**

Det er lidt i forlængelse af det, fru Karina Lorentzen Dehnhardt spurgte til, for hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti så vil? Altså, én ting er den her finkæmning – den har jeg stor sympati for. Det vil selvfølgelig være nyttigt, og det svarer jo lidt til, at ministeren og Venstre siger, at vi skal have en analyse – fint nok. Men ordføreren siger endda, at vi nok ikke får et eneste svar – hvis vi finkæmmer det og ser, hvad der er givet af afslag og hvorfor – der hedder, at det er på grund af postnummeret eller ens placering. Men hvad så?

Ordføreren lægger i sin ordførertale op til, at det er de eksisterende institutter, banker, realkreditinstitutter osv. osv., som man vil have til det – som man vil have, om jeg så må sige ind under åget, eller hvad man skal kalde det. Men det er jo det, der ikke har kunnet lade sig gøre indtil nu, og det er derfor, jeg også synes, det er voldsomt interessant at høre: Hvad gør man så, når man ikke kan få de eksisterende institutioner til at, om jeg så må sige, makke ret?

Kl. 13:28

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Fru Mette Hjermind Dencker.

Kl. 13:28

**Mette Hjermind Dencker (DF):**

Altså, det her er et sårbart område, fordi vi jo som politikere altid skal passe på med at blande os i de frie markedskræfter. Men når vi kan se det så åbenlyst og har så mange eksempler, hvor spørgeren og jeg sammen, heldigvis, har været ude i landet og set alle de mange eksempler, hvor det er fuldstændig tudetosset, er vi jo nødt til at gøre noget. Men vi mener bare ikke i Dansk Folkeparti, at det er en

løsning, at man så har de der statsfinansierede lån, fordi der, som jeg har sagt i min ordførertale, kan komme andre ting ud af det.

Det, vi godt kunne tænke os at sige i stedet for, er: Når vi har Finanstilsynet, der åbenbart, som vi så det, kan lave deres egne regler i forhold til kriterier, som de sætter op, kan vi så ikke i stedet for bruge Finanstilsynet på den måde, at vi i udvalget sætter os sammen, også med ministeren, og laver nogle retningslinjer, som vi giver Finanstilsynet, og som de omvendt skal sikre at realkreditinstitutterne skal rette sig efter? Det kunne jo være en start.

Kl. 13:29

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 13:29

**Henning Hyllested (EL):**

Ja, men det synes jeg også lyder rigtig spændende. Det er jo en eller anden form for politisk styring af markedet, og jeg er glad for, at Dansk Folkeparti trods alt tilslutter sig den tanke, at markedet her – og det er også det, der ligger i SF's forslag – er man nødt til at styre, fordi markedet svigter på det her område.

Kl. 13:29

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:29

**Mette Hjermand Dencker (DF):**

Jamen det kan jeg jo kun være enig i. Så ja, det er korrekt, at markedet svigter på det her område, og det er derfor, vi skal have en løsning. Der er som sagt de ting, jeg har ridset op, hvor jeg kan se at vi flytter et problem og så skaber et andet problem, og det vil jeg være rigtig, rigtig ked af. Så derfor vil jeg hellere have, at vi, som Venstre forslår, laver en fælles beretning, hvor vi holder ministeren op på det. Men ellers kunne vi også godt tilslutte os forslaget, hvis der bare var de ændringer, de formuleringer, som jeg er kommet med. Jeg vil godt sende et udkast til SF, og så kan vi se, om vi kan være med på det. Så vi er slet ikke afvisende over for det.

Kl. 13:30

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det, og der er ikke flere kommentarer. Så vi går videre til den radikale ordfører, hr. Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 13:30

(Ordfører)

**Rasmus Helveg Petersen (RV):**

Tak til SF for at fremsætte dette forslag. Det peger på et reelt problem. Det er ganske sikkert, at det er lettere at få realkreditbelåning i f.eks. Risskov nord for Aarhus, end det er på Langeland. Det skyldes selvfølgelig, at ejendommene i f.eks. Risskov er meget let omsættelige og udgør en god sikkerhedsstilling for banklån, og hvis låner ikke kan vedligeholde sin gæld, jamen så kan huset aktivt sælges, og det er ikke et udestående beløb. Det samme er ikke tilfældet i landdistrikterne. Husene har lange liggetider, og hvis en låner misligholder sine forpligtelser, kan ejendommen ikke nødvendigvis afsættes til en pris, der dækker tilgodehavendet. Derfor er lånevilligheden mindre hos pengeinstitutter og realkrediten.

SF vil nu løse det problem med et statsunderstøttet realkreditinstitut, som er, må man regne med, meget mere risikovillig end de eksisterende. Det vil give tab, og de skal dækkes et sted. Samtidig vil det udkonkurrere de eksisterende tilbud. Med statskassen i ryggen og stor risikovillighed vil der være tale om en helt ulige konkurrencesituation på kreditmarkedet, og så vil der selvfølgelig komme

afgrænsningsproblemer. Hvornår må man komme i betragtning til de ekstra billige lån? Hvornår må man ikke?

Så af flere forskellige grunde afviser vi SF's forslag. Jeg opfatter faktisk kreditklemmen som symptom på noget større og ikke selve sygdommen. Vi vil i lighed med SF meget gerne se regeringens plan for at gøre noget aktivt i landdistrikterne. Vi mener, at der er mange andre løsninger, man skal prøve af, end en statsbank, hvis man vil have liv og investeringslyst i landdistrikterne.

Jeg tror, at vi tog et meget vigtigt skridt med udligningsreformen, der tilgodeser særlig nogle af de svage kommuner. Jeg mener, at vi bør se på en decentralisering af uddannelserne. Vi bør se på infrastruktur, som Venstres ordfører også var inde på før. Der er nedrivningspuljen som et konkret forslag til at genoprette balance i et ødelagt boligmarked. Man kunne jo også i klimaforhandlingerne lave en god udfasning af de oliefyr, som i dag faktisk trækker værdien ned på mange af de huse, der er i landdistrikterne.

Problemet med de affolkede landdistrikter er ikke opstået på en gang. Det er sket over mange, mange år. Der er ikke nogen snuptagsløsning for at gøre det rigtigt for at genoprette balancerne i landet på en gang. Jeg tror i hvert fald ikke, at det skitserede forslag er den snuptagsløsning. Så selv om vi afviser det konkrete forslag, er det en problemstilling, som jeg er meget optaget af, og som vi fra radikal side er meget optagede af, og vi vil også glæde os til at se, hvad der kommer fra ministeren, når han er færdig med sin redegørelse. Tak.

Kl. 13:33

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 13:33

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Jeg må indrømme, at når jeg lytter til ordføreren, lyder det, som om ordføreren synes, at markedet løser alt, og at vi bare kan trække nogle uddannelser derud. Jeg tror helt sikkert, at det er en del af problemstillingen, nemlig at gøre alle mulige andre ting, for så bliver alting godt. Tror ordføreren virkelig på det? Og bliver det ikke sådan lidt en langtidsplan? Det er altså lige nu, at landdistrikterne bliver tømt for folk, for der kan ikke flytte nye ind, fordi de ikke kan få et lån. Altså, hvad er tidsperspektivet ifølge den radikale ordfører for at få løst den her problemstilling?

Kl. 13:33

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:34

**Rasmus Helveg Petersen (RV):**

Tak for det. Tidshorisonten i den affolkning, der sker i landdistrikterne, tror jeg er meget længere, end spørgeren lægger op til. Befolkningen på Ærø er blevet halveret i løbet af de sidste 40-50 år. Det er jo en gradvis udhuling af livet i landdistrikterne, vi vil se, og jeg tror ikke på, at man kan vende den trend med f.eks. det her forslag, som jeg mere ser som symptombehandling. Man kan også se, at markedet f.eks. gør, at de små butikker ude i landsbyerne lukker. Det er jo altså rædselsfuld, men det er den markedsvirkelighed, der er derude. Så jeg synes ikke, at markedskræfterne løser alt, på ingen måde, det er slet ikke det, jeg står og siger. Jeg synes, at vi skal lave nogle rammevilkår i landdistrikterne, der kan vende den udvikling, der sker lige nu.

Kl. 13:34

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:34

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Jeg er nok meget enig i, at man ikke kan vende hele fraflytningstendensen med det her forslag, men man kunne dog sikre, at man så ikke spænder ben for den lille smule tilflytning, som der måske ville være, til en landsby. Er ordføreren ikke enig med mig i, at hvis man havde muligheden for at få et realkreditlån, ville det dog sætte en lille prop i noget af nedgangen i landdistrikterne?

Kl. 13:35

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:35

**Rasmus Helveg Petersen (RV):**

Tak. Jamen det er helt sikkert, at hvis folk kunne få de lån på de mest favorable vilkår, som de kan se man kan få andre steder i landet, så ville de være glade for det. Der er slet ingen tvivl om, at det en gang imellem er det, der er forhindringen. Men det er rammerne omkring den långivning, vi skal arbejde med. Det er ikke selve realkreditens tilbud. Vi er ikke parat til at sige, at f.eks. realkreditinstitutterne skal tage større risici, for det går ud over hele det samlede system. Så det er noget andet, der skal til, synes vi, end den her løsning, som SF foreslår.

Kl. 13:35

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Der er ikke flere kommentarer, og så går vi videre til hr. Henning Hyllested, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:35

(Ordfører)

**Henning Hyllested (EL):**

Tak for det, og tak til SF for at holde fast i det her meget vigtige emne og påpege, at problemet med kreditgivning i forhold til vores yderområder bestemt ikke er løst. Det er heller ikke løst med de tiltag, vi i sin tid har gjort, omkring liggetid og rådighedsbeløb, og sådan er det, også på trods af påstanden om det modsatte fra banker og kreditforeningers side. Det er jo rigtigt, som andre har påpeget, at når man spørger dem, er der stort set ikke noget problem.

Lidt overordnet principielt vil jeg sige, at SF's forslag jo i virkeligheden går imod den udvikling, som vores finansielle sektor, ja, man kan sige vores samfund i det hele taget, har gennemgået i de sidste 2, 3 årtier eller mere, nemlig liberalisering og deregulering og en satsen på den her markedsfundamentalisme – markedet løser alt, og vi skal have mindre stat. Men siden har vi så haft finanskrisen, og nu har vi en coronakrise, en sundhedskrise, efterfulgt af en økonomisk krise, og vi synes fra Enhedslistens side, at finanskrisen jo meget klart viste svaghederne ved en ureguleret eller dereguleret finanssektor, og i forbindelse med den nuværende krise må man bare prise sig lykkelig over, at vi har en veludviklet og velpolstret stat til at holde hånden under sunde virksomheder og deres medarbejdere.

Til det konkrete: SF foreslår i beslutningsforslaget en konkret model, et særligt realkreditinstitut til vores yderområder, der skal tage sig af belåningen af boliger og småerhverv i yderområderne, og bl.a. til den brug vil man indrette sig med et reservefondsbidrag på 1 pct. til dækning af tab og for at minimere risikoen, og man satses på at inddrage privat kapital, men man opererer også med muligheden for, at staten kan bidrage med indskud, hvis det skulle knibe med at få de private i form af f.eks. pensionskasser og andre til at bygge den her fond, reservebidragsfond, op.

Vi synes, det er et utrolig sympatisk forslag. Fra Enhedslistens side så vi helst, at man indrettede sig med en eller anden form for samfundsbank, en offentlig bank, kreditinstitut eller noget, fordi vi

mener, at der er behov for et, lad os bare kalde det et stabilt element i en sektor, som bestemt ikke altid kigger på de samfundsmæssige interesser, men i høj grad på egne profitinteresser. Og vi ved jo, at den finansielle sektor er rygmarven i vores økonomiske system, så det er vigtigt, at der er nogle stabiliserende ting inden for det her. Den finansielle sektor og da ikke mindst banksektoren har trods alt ikke udvist samfundssind de sidste 10-15 år; vi har haft finanskrisen, som i høj grad var drevet af bankerne, og vi har haft hvidvaskskandaler, vi har haft panamapapirer og skattelysproblematikken f.eks.

Vi tror på, at staten skal sørge for et Danmark i balance, og det er der jo også et bredt politisk ønske om herinde i det her Ting, og det er det vigtigt, at erhvervslivet trækker med, og derfor tror vi også, at det er vigtigt, at staten blander sig på den ene eller den anden måde, og så må man jo gøre op med sig selv, om man vil gribe ind i markedet, om man synes, man vil bidrage til det. Det er der jo en hel del der ikke vil, men når nu markedet ikke fungerer, er man nødt til at gøre noget. Og der synes jeg, det har knebet lidt ifølge nogle af de svar, som vi har fået, på de spørgsmål, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt og jeg selv har stillet. Jeg synes, det kniber med at blive konkrete, når vi gerne vil høre, hvad det så er, man vil, hvis man f.eks. ikke vil det, som SF foreslår. Så vi tror altså på, at det her vil være et af de skridt, der kan tages, og derfor er vi positivt indstillet over for forslaget. Vi synes, at SF's forslag er et rigtig godt bud på, hvordan det her kunne gøres.

Kl. 13:40

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 13:40

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Tak til Enhedslisten for sammen med SF igen at stå på, at der skal sikres løsninger. Og når forslaget ikke indeholder et statsligt realkreditinstitut den her gang, er det jo, fordi vi ved, at det støder en hel del her i Folketingssalen. Derfor har vi egentlig prøvet at finde andre veje og prøvet at se, om vi kunne finde løsninger. Men nu står vi jo så uden en løsning igen, kan jeg lytte mig frem til – nu har vi haft så mange ordførere på talerstolen, at jeg godt kan se, hvor det bærer henad. Hvad mener hr. Henning Hyllested bliver konsekvensen af, at vi nu igen står uden en løsning på det her område?

Kl. 13:40

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:40

**Henning Hyllested (EL):**

Så bliver konsekvensen det, som vi allerede kender i dag. Altså, jeg tror, vi alle sammen som landdistriktsordførere får de her mails i vores indbakke fra folk, som påpeger, at de her står med en sund økonomi – fru Karina Lorentzen har selv påpeget et af eksemplerne – men de kan ikke låne. De der historier vil blive ved med at dukke op, og det synes jeg viser en urimelig forskelsbehandling af folk, som netop går på, hvor de gerne vil bosætte sig i landet. Det kan aldrig nogen sinde blive en styrkelse af landdistrikterne, at man ikke sørger for, at folk så rent faktisk også kan bosætte sig. For jeg er jo enig i, at der skal laves mange tiltag, som også andre har påpeget det – det handler om infrastruktur i det hele taget.

Men hvis man gør det umuligt for folk at bosætte sig, fordi de ikke kan låne til en bolig, så kan vi jo gøre alle de tiltag, vi vil, for at styrke landdistrikterne – og vi har gjort rigtig meget i årenes løb, f.eks. også i forhold til færgebilletter osv. osv. – uden at det hjælper. Det hjælper jo ikke noget, hvis folk ikke kan bosætte sig. Og det er det, vi gerne vil have dem til.

Kl. 13:42

Kl. 13:44

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 13:42

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Værsgo.

Kl. 13:44

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Det var bare det, jeg gerne ville have slået fast. Tak til hr. Henning Hyllested for at påpege, at det her skaber en skævvridning; det skaber ulighed i vores samfund, og det er ikke værdigt. Tak.

Kl. 13:42

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Der er en kort bemærkning mere. Hr. Peter Juel-Jensen.

Kl. 13:42

**Peter Juel-Jensen (V):**

Tak. Og tak til ordføreren. Det hedder i forslaget, at der skal oprettes et særligt realkreditinstitut, der yder lån i yderområderne til boliger og erhverv med en sund økonomi, som ikke har mulighed for at opnå realkreditlån andre steder. Hvad er en sund økonomi?

Kl. 13:42

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:42

**Henning Hyllested (EL):**

Det var jo også det, jeg var inde på i et af mine spørgsmål. Det bliver jo den der vurdering, som man hele tiden skal foretage, om, hvad en sund økonomi er. Jeg mener jo, at det helt klart har noget at gøre med, hvad det er for en økonomi, man stiller op med.

Altså, med hensyn til fru Karina Lorentzens eksempel på et lærerpar, som jo har to gode indtægter og i øvrigt kan købe et hus til 750.000 kr., så er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at der må være en sund økonomi bag det, og at de samme mennesker ville kunne låne endnu mere, end de egentlig havde bedt om, hvis de bare ville bosætte sig et andet sted. Og det er jo det, historien går på, altså at folk med fuldstændig den samme økonomi – det er ægtepar eller kærestepar, som stiller med den fuldstændig samme økonomi – kan låne det ene sted, men ikke det andet sted. Så har det ikke længere noget at gøre med sund økonomi; så vurderer man ikke folks økonomi – så vurderer man, at det ligger det forkerte sted, og så kan vi jo, som jeg sagde før, gøre alt, hvad vi vil, for at bidrage til, at landdistrikterne skal udvikle sig, men hvis vi forhindrer folk i at bosætte sig der, så hjælper det ikke noget.

Kl. 13:43

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo, hr. Peter Juel-Jensen.

Kl. 13:43

**Peter Juel-Jensen (V):**

Forslaget opererer også med en belåningsprocent på 60 eller 70 pct., hvor den i dag er 80 pct. på et normalt realkreditlån. Når nu der sker en forringelse af den del, man kan lånefinansiere via realkrediten, så skal man jo ud og have det finansieret andre steder, og det vil man typisk gøre i en bank, hvor man vil tage et ganske almindeligt banklån til en højere procent. Mener ordføreren, at det er med til at sikre, at man som låntager på den her ordning får en sund personlig økonomi, når man ikke kan tage så stort et realkreditlån, men skal i banken og have et lån til en helt anden og væsentlig højere rente? Får man som kommende beboer i et landdistrikt en sund økonomi på den her måde?

**Henning Hyllested (EL):**

Ja, det tror jeg på. Det er klart, at det selvfølgelig bliver en lille smule dyrere. Jeg tror jo også, at grunden til, at SF i forslaget har sænket kravet, netop er for at komme det der argument i møde om, at det ikke kan lade sig gøre set fra bankernes og kreditforeningernes side. Det syntes jeg er forståeligt. Jeg tror på, at SF's forslag – hvis man sammenligner med SF's tidligere forslag – selvfølgelig er stillet for at se, om man så ikke kan opnå en lidt bredere tilslutning. Det er så ikke lykkedes, og det er selvfølgelig, fordi – det er efterhånden min vurdering – at man bredt her i Folketinget i bund og grund hylder markedsfundamentalismen, og derfor vil man ikke kan se tiltag som det, SF foreslår.

Kl. 13:45

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Hr. Bjørn Brandenburg.

Kl. 13:45

**Bjørn Brandenburg (S):**

Tak for det. Jeg er sådan set enig i rigtig mange af de betragtninger, som hr. Henning Hyllested kommer med. Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal skabe mulighed for, at man kan bo, arbejde, leve og skabe sig gode muligheder i hele det her land.

Jeg kunne bare godt tænke mig at spørge, om vi så ikke skulle sørge for, at vi skabte det grundlag i stedet for at vedtage et beslutningsforslag, som pålægger regeringen at fremsætte et forslag inden den 8. oktober. Skulle vi ikke sørge for at have det rigtige og et grundigt analyseapparat på plads først? For vi er jo sådan set ikke uenige om, hvad der er målet, men måske mere om, hvordan vi når derhen. Tak.

Kl. 13:45

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Værsgo.

Kl. 13:46

**Henning Hyllested (EL):**

Jo, selvfølgelig, hr. Bjørn Brandenburg, men når jeg anker lidt over det, også i mine spørgsmål til hr. Bjørn Brandenburg, er det selvfølgelig, fordi det ikke allerede er på plads. I bund og grund har vi efterlyst det i flere år, og den første analyse, vi lavede, var så den, der førte til ændrede liggetider og ændrede rådighedsbeløb. Fint, det har bare ikke løst problemet. Jeg synes – og det gælder den tidligere regering og partierne bag den, og det gælder den nuværende regering – at vi godt i dag kunne have stået med et analysegrundlag for at gå lidt videre og træffe beslutninger og også vurdere SF's forslag i det lys, og det er det, jeg ligesom anker over.

Nu er det der ikke, og så er vi selvfølgelig nødt til at tilvejebringe en eller anden analyse af, hvor stort problemet er. Det er klart. Det er jeg enig i, og det tror jeg alle partier er enige i. Men vi har lidt et tempotab, som ikke var nødvendigt. Det er sådan lidt det, jeg anker over.

Kl. 13:46

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak til ordføreren. Vi gå videre til hr. Per Larsen, Konservative Folkeparti.

(Ordfører)

**Per Larsen (KF):**

Tak for det. Først og fremmest vil jeg gerne takke SF for deres vedholdenhed på det her område. Det er jo langtfra første gang, at SF fremsætter dette forslag til folketingsbeslutning.

Derfor vil jeg også gerne begynde, hvor den konservative ordfører begyndte ved behandlingen forrige gang, nemlig med at konstatere, at det er en vigtig debat. Det er klart, at hvis vi har et ønske om et Danmark i god balance – og det har vi i Det Konservative Folkeparti – er det selvfølgelig også nødvendigt, at man som privat eller erhvervsdrivende har god adgang til lånemuligheder. Derfor glæder det mig også, at der rent faktisk bliver lånt penge ud i hele landet. Siden finanskrisen af udlånet til boliger i land- og yderkommuner steget med ca. 34 mia. kr. Det er positivt, og der har været fremgang på boligmarkedet i hele Danmark. Det hænger sammen med, at der generelt er øget vækst og aktivitet i hele landet. Men det er klart, at vi i lyset af coronakrisen skal være ekstra opmærksomme på at få hele landet med, så vi ikke ender i en situation, hvor det i dele af landet tager lang tid at komme på fode igen, sådan som vi jo så det efter finanskrisen.

Derfor er debatten her en oplagt anledning til at høre regeringen, hvornår regeringen har tænkt sig at blive konkrete i forhold til de lovede initiativer, når det gælder om at sikre fortsat vækst i landdistrikterne. For der er områder med strukturelle udfordringer, og det skal ikke løses med lempeligere kreditregler eller en statsbank. Løsningen er ikke, at vi laver en model, hvor personer og virksomheder risikerer at låne mere, end de har mulighed for at kunne betale tilbage og forrente. I stedet skal vi arbejde på at skabe de mest optimale rammer i landdistrikterne, som sikrer værdierne på den lange bane.

Som tidligere nævnt er det en langt bredere indsats, der skal til for at sikre vækst, aktivitet og arbejdspladser i forhold til landdistrikterne. Derfor er jeg også rigtig glad for, at så mange blander sig i debatten med gode ideer og forslag. I Det Konservative Folkeparti går vi meget gerne i dialog med alle, der vil skabe holdbar vækst i alle dele af Danmark. Det gælder både SF og regeringen, men også interesseorganisationer og andre med forslag og ideer. For det er af afgørende betydning, at vi sikrer varig vækst på den lange bane i hele Danmark, også i landdistrikterne.

Derfor vil jeg også gerne slutte, hvor den konservative ordfører sluttede, sidste gang vi behandlede forslaget, nemlig med at konstatere, at med de bemærkninger må jeg trods de sympatiske intentioner sige, at vi fra Det Konservative Folkepartis side ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:50

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Der er ingen kommentarer, så vi går videre. Fru Mette Thiesen, Nye Borgerlige.

Kl. 13:50

(Ordfører)

**Mette Thiesen (NB):**

Vi har mange fantastiske egne her i Danmark fra nord til syd og fra øst til vest, egne, der hver med deres særpræg er en del af det Danmark, vi holder så meget af. I nogen tid har vi desværre set en affolkning af nogle af vores skønne og lidt yderligt liggende områder, områder, der af flere årsager oplever fraflytning, og hvor det er svært at tiltrække nye borgere. Når folk flytter, falder huspriserne. Det er altså en ond spiral, og løsningerne skal være mange og diverse, men de skal være borgerlige. Vi skal have folk til at flytte til egnene igen for at sikre, at huspriserne igen vil stige. Vi skal sikre, at man som almindelig familie har råd til at have to biler, for det vil også være nødvendigt for at bo i de her egne. Vi skal sikre en god

infrastruktur, og hvis lokalsamfundene skal bestå, skal der også være en lokal skole, et lokalt dagtilbud og de lokale arbejdspladser.

Alt det her er ekstremt vigtigt, og derfor er der ikke en quickfix-løsning på den her problematik. Vi må sammen finde ud af, hvordan vi sikrer, at det igen bliver attraktivt at bo i de yderste områder af vores skønne Danmark. Der er bestemt brug for handling, man ikke på den måde, det fremgår af det her forslag og af de tidligere forslag fra SF. Vi skal finde løsninger, men det skal ikke være mere statsstyring, men mindre. Mere frivillighed, bedre incitamentsstrukturer, bedre infrastruktur og et ønske fra dem, der flytter til. Det skal igen være attraktivt at bebo alle egne af vores skønne land. Vi er klar til at finde løsningerne, men vi kan ikke støtte dette forslag fra SF, der ligger her.

Kl. 13:52

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Der er ikke nogen kommentarer. Jeg kan ikke se en ordfører fra Liberal Alliance.

Derfor går vi videre til ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 13:52

(Ordfører for forslagsstillerne)

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Jeg vil gerne sige tak for debatten. Selv om vi ikke er enige om løsningerne, føler jeg alligevel, at vi har bevæget os i en retning, hvor der er flere i salen, som anerkender, at vi faktisk har et reelt problem. Og det synes jeg er positivt, fordi det jo betyder, at vi også kan komme videre med den her problemstilling. Jeg kunne i hvert fald læse i min forgænger, Lisbeth Poulsens, seneste tale, at der var man ikke enige om, hvorvidt der var et problem med långivning. På den led synes jeg at vi er kommet videre, og måske er det, der gør kvalitetsforskellen, at det faktisk er landdistriktsordførerne, der behandler forslaget i dag. For det betyder, at det er de mennesker, der møder konsekvenserne for landdistrikterne, der også er her i Folketingssalen.

Baggrunden for dagens forslag er jo, og SF har turneret med forskellige varianter af forslaget siden 2014, at vi står med låneproblemer i landdistrikterne. Sidste år udtalte direktøren for RealMæglerne, Preben Merrild Angelo, at han i snart 5 år havde hørt fra mere end 100 ejendomsmæglere, at de ikke kan sælge boliger i Udkantsdanmark. Dem, der vil, kan ikke få lov at bo der, fordi kreditgivning er for stram. Man kan simpelt hen ikke få et lån. Det er jo status. Og hvis det går, som flere boligøkonomer frygter, vil covid-19 måske give endnu større problemer for udlån i landdistrikterne, for de vil blive ramt hårdest, hvis boligmarkedet og økonomien begynder at gå i stå.

Hvad er så konsekvensen? Ja, den er, at udkanten bliver endnu mere udkant i morgen. Hvis man ikke kan få lov til at købe det hus i det område, som i forvejen er trængt, og hvor boligpriserne er faldende, er der ikke nogen, der flytter til den landsby eller til det område. Så falder boligpriserne endnu mere, og så er den onde cirkel skabt. Så lukker købmanden, så lukker skolen, og det næste, vi skal have i sving, er nedrivningspuljen.

Vi har i SF en meget stærk ambition om, at Danmark skal hænge sammen, og derfor synes vi, at vi skal have løst den her problematik. Hvis det ikke skal være med det her forslag, synes jeg at det haster med at finde nye forslag eller levedygtige forslag. Vi risikerer, at vores land knækker midt over, når det skal være så svært at få et realkreditlån uden for de store byer, og jeg synes faktisk heller ikke, at det er fair, at mange må ty til andre, dyrere lån, f.eks. lån uden om banken, for at kunne få deres drømmehus. Jeg synes faktisk, det er ulighedsskabende, at der bliver forskel på danskernes lånemuligheder, bare fordi de vælger at slå sig ned i det forkerte postnummer. Og jeg tror, det også kan få store konsekvenser for den enkelte og for

vedkommendes familie, hvis man bliver skilt, arbejdsløs eller bare gammel og har brug for at flytte væk. Så er det umuligt, for der er ikke nogle nye, der kan få lov at flytte ind.

Jeg synes også, at det er et stort problem for virksomheder. Udvalget var jo en tur på Langeland, og der hørte vi også om en lokal baker, og jeg aner ikke, om det er den samme baker, som Bjørn Brandenburg nævnte i sit indlæg. Men den baker havde lyst til at åbne en filial et sted på Langeland, hvor der var et sommerhusområde. Det ville der være et godt potentiale i. De skulle bruge 600.000 kr., og de kunne ikke få det lån. Det er jo bare problematisk, for så kommer der heller ikke nogen nye arbejdspladser på Langeland.

At der er et problem, afslørede min kollega Lisbeth Lisbeth Bech Poulsen jo også sidste gang i sin tale. Hun havde haft et debatmode, og så var der en realkreditsælger, der efterfølgende var troppet op og havde sagt, at han syntes, det var rigtig problematisk, fordi der faktisk er steder, det var i Nordjylland, hvor man simpelt hen ikke låner ud. Det kunne han fortælle, men han ville selvfølgelig ikke fortælle det offentligt. Og det er jo et stort problem; og lige gyldigt hvilken type økonomi folk havde, lånte man bare ikke ud. Og han fortalte, at samme dag skulle han ned for at give afslag til en håndværker, selv om der ikke var økonomiske grunde til det. Det er jo selvfølgelig et problem, at vi ikke kan få folk til at stå frem og fortælle de her ting, for det har vi meget brug for. Jeg synes, det skammeligt, og jeg synes, at vi skal gøre noget.

Det er også derfor, at vi bevidst ikke har peget på en bestemt model den her gang. Vi har skitseret nogle muligheder. Det behøver ikke at være et statsligt realkreditinstitut. Det ved vi godt at mange har stærke holdninger til. Jeg har dog en lille smule svært ved at forstå det, for der er mange steder, hvor vi hjælper til, f.eks. Markedsmodningsfonden og Vækstfonden. De er jo alle sammen steder, hvor vi med statslig støtte hjælper nogle virksomheder til at komme i gang. Jeg ser ikke, at der er den store forskel i forhold til at hjælpe nogle borgere til at komme i gang.

Men jeg accepterer det som et grundvilkår for debatten, og derfor står der jo så heller ikke noget i forslaget om, at det skal være et statsligt realkreditinstitut. Vi er sådan set også åbne over for, at det kan være private midler, der kan skydes ind i det her. Men hensigten er i hvert fald klar, og den er at skabe bedre lånemuligheder.

Kl. 13:57

Vi har fem gange tidligere behandlet forskellige varianter af forslagene, og vi har tænkt, at nu er alle enige i, at der er et problem, og så håber vi også, at der snart kommer nogle forslag fra regeringen. Det står jo i forståelsespapiret, at vi skal have løst den her problematik, og måske er det endda særlig hastende at få gjort noget nu, hvor covid-19 måske lægger ekstra benspænd i vejen for boligkøbere. Vi har aldrig – aldrig – i SF talt om at låne ud til små, usle rønner, som ikke har en fremtid overhovedet, eller til mennesker, som ikke kan betale, men vi vil rigtig gerne, at der kan lånes ud til helt almindelige familier og helt almindelige danskere.

Jeg tror ikke på, at markedet løser det her: Styrken ved realkredit-systemet er, at det i praksis giver både bankdirektøren og rengørings-assistenten gode og billige huslån, men det virker altså kun, hvis man bor i byerne. Tak for debatten i dag.

Kl. 13:58

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Jeg siger også tak.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udvalget for Landdistrikter og Øer, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:58

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes mandag, den 22. juni 2020, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside, og jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.  
Mødet er hævet. (Kl. 13:59).